

ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரம்

(ஸ்ரீச்யாமலாதண்டகம் முதலியபதிமுன்றுஸ்தோத்ரங்கள் அடங்கியது)

அம்பிகாபக்தர்கள் எழுதிய தமிழ் உரையுடனும்

அட்வகேட் தர்மரக்ஷாமணி

கே. பாலஸுப்ரம்மணிய அய்யர், B.A., B.L.
எழுதிய முன்னுரையுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான

ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

அருளிய திவ்விய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

கூடியது

ஸ்ரீ காமகோடி கோச்சந்திரமௌலீ

57, மேல டபீர் வீதி :: கும்பகோணம்

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

॥ श्रीदेवीस्तोत्ररत्नाकरः ॥

श्रीश्यामल्लादण्डकादि त्रयोदशस्तोत्रात्मकः

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीकामकोटिपीठाधीश्वर

श्रीजगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां

श्रीमुखेन समुद्धासितः

3-3

श्रीकामकोटिर्विजयते

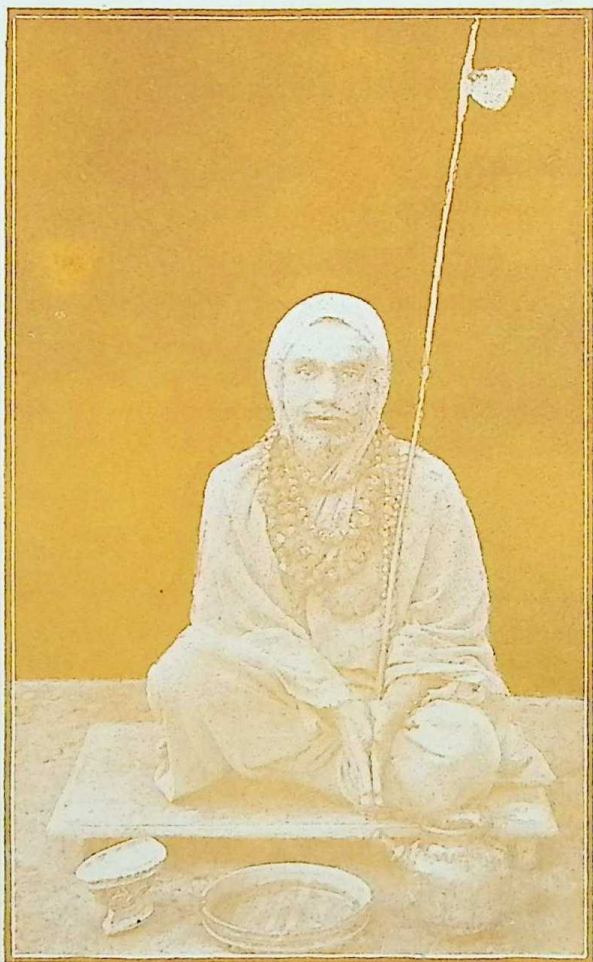
श्रीकामकोटि कोशस्थानेन प्रकाशितम्

५७, पश्चिम डबोर् वीथी, कुम्भघोणम्.

स्वाम्यं कोशस्थानस्यैव]

1944

[मूल्यम् द्वादशकलाः

ஸ்ரீ ஐதற்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸாஸ்வதி ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

श्रीः

मुद्रा

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य श्रीमच्छङ्करभगवत्पाद-
 प्रतिष्ठित श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु.
 श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः
 क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

श्रीकामकोटिकोशस्थाने योऽयमिदानीं त्रयोदशतम उद्गमः
 त्रयोदशगुच्छकमेलनात्मकः ललितोऽपि गभीरः पण्डितैरपि
 शीलनीयः तत्तद्भक्तजनप्रार्थिताप्रार्थितफलप्रदः कदाचिदानन्द-
 पारवश्यापादकः कुहचिन्मन्त्रतत्त्वगहनः कुलचिद्रसिकलोक-
 चेतोहरः दूरीकृतदुःखसन्तानः सर्वत्रानुस्यूतचित्तशान्तिः
 सर्वस्यापि भक्तलोकस्य भगवतीपादपीठम् आशु प्राप्तुमुद्घा-
 टित इव राजमार्गो राजतेतराम् ।

आशास्महे श्रीदेवीस्तुतिपूरितोऽयं ग्रन्थः साक्षात्कृतब्रह्म-
 तत्त्वानां श्रीभगवत्पादाचार्याणां साक्षात्कृतवाङ्मयतत्त्वस्य
 श्रीकालिदासमहाकवेश्च यद्वाक्सौरभं तन्मेदुरः द्रविडभाषानु-
 वादतात्पर्यप्रकाशसहितः गैर्वाणवाणीव्युत्पत्तिमतामन्येषां च
 भगवतीकटाक्षेण चिरोपकाराय भवितेति ।

विजययात्रास्थानम्,

काट्टुप्पल्लि,

पोन्नैरि.

20-6-44.

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ :

॥ ஸ்ரீ முகம் ॥

முத்ரை

ஸ்ரீமத் பாமஹம்ஸ பரிவ்ராஜக ஆசார்யவர்யர்களான ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதர்களினால் மிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிச்வர்களான ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்தர்சேக ரேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ பாதர்களால் நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப் படுகிறது.

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின் பதின்மூன்றாவது புத்தக மாயும் பதின்மூன்று பூங்கொத்துக்கள் அமையப்பெற்றதும், எளிய நடையாயினும் ஆழ்ந்த கருத்துகளையுடையதாயும், பண்டிதர்களா லேயும் பரிசீலனை செய்யத் தக்கதாயும், பக்த கோடிகள் விரும்பிய பலங்களைக் கொடுப்பதுடன் அவர்கள் அபேக்ஷியாமலே பலத்தைக் கொடுக்கவல்லதாயும், (படிக்குமவர்களை) ஆங்காங்கு ஆனந்த பரவச மாக்கக்கூடியதும், சில இடங்களில் மந்திரத்தின் உண்மைகளால் தெரிந்துகொள்ளவரிதாயும், சிலவற்றில் ரஸிக உலகத்தின் மனதைக் கவரச்செய்வதாயும், துக்கங்கள் துடர்ச்சியை விலக்குமதாயும், எங்கும் நிரந்தரமாக மனதுக்கு சாந்தியைத் தரவல்லதாயும் உள்ள இந்த வெளியீடு பக்தஉலகமெல்லாம் தேவியின் பாதகமலத்தை சீக்ரமாகவே நாவெதற்கு திறந்துவைத்த ராஜமார்க்கம்போல் சிறந்து விளங்குகிறது.

பரப்ரஹ்மத்தை ஸாக்ஷாத்தரித்தவர்களான ஸ்ரீ பகவத் பாதர் களுடையவும், வாங்மய தத்வத்தை (ஸ்ரஸவதியை) ஸாக்ஷாத்தரித்த மஹாகவி ஸ்ரீ காளிதாஸருடையவும் சொல்மணம் பொருந்தியும், தேவி யின் ஸ்தோத்ரங்கள் நிரம்பியதும், தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடனும், தாற்பர்யத்துடனும், கூடிய இக்ரந்தம், ஸம்ஸ்கிருதம் பயின்றவர் களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும், தேவியினருளால் நீண்டகாலம் பயன் படுமாறு ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

விஜய யாத்ராஸ்தானம்,
காட்டுப்பளி கிராமம்,
பொன்னேரி தாலுக்கா,
20-6-44.

நாராயண ஸ்ம்ருதி:

சென்னை, அட்வொகேட் தர்மரக்ஷாமணி

ஸ்ரீ கி. பாலஸுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள்

எழுதிய

முன்னுரை

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தான புஸ்தக வரிசையில் பதிமூன்றாவது பதிப்பாக 'ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரம்' என்ற அழகான பெயருடன் இப் புஸ்தகம் அச்சிட்டு பதவுரை மொழி பெயர்ப்புடன் வெளிவருவது நமக்கு மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஏற்கனவே, ஸ்ரீ ச்யாமளா தண்டகம் முதலான ஐந்து தேவீ ஸ்தோத்திரங்கள் அடங்கிய புஸ்தகம் கோசஸ்தான புஸ்தகத் தொகுதியில் பத்தாவதாக வெளியிடப்பட்டிருப்பதை பக்த கோடிகள் நன்கறிவார்கள். இப்பொழுது அந்த ஐந்து ஸ்தோத்திரங்களுடன் ஆனந்தலஹரீ, மீனாக்ஷி ஸ்தோத்திரம், திரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்திரம், அன்னபூர்ணாஷ்டகம், அம்பா பஞ்சரத்தினம், கனகதாராஸ்தவம், சீதளாஷ்டகம், காமாக்ஷி ஸ்தோத்திரம் ஆக இவை எட்டும் சேர்த்து பதிமூன்று ஸ்தோத்திரங்கள் அடங்கியது இப் புஸ்தகம். இவைகளில் தேவீ பக்தர்களுக்குள் முதலான சங்கர பகவத்பாதர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்கள் ஆனந்தலஹரீ, கனகதாராஸ்தவம், அன்னபூர்ணாஷ்டகம் என்னும் பெயருள்ளவைகள். இந்த அழகான தேவீ ஸ்தோத்திரங்களும் காலையில் தேவீ ஸ்மரணம் செய்கிற பக்தர்களுக்கு கைகண்ட பலனைத் தரக் கூடியவைகள். ஆனந்தலஹரீ ஸ்தோத்திரத்தின் முடிவில் எவன் தேவியை தடாகத்தில் வஸந்த காலத்தில் ஸகிகளோடு நீர் விளையாட்டு செய்வதாக த்யானம் செய்கிறானோ அந்த பக்தன் பல நாட்களாக விலகாத ஸம்ஸாரம் என்கிற ஜ்வரம் நீங்கி நித்திய ஸுகத்தை அடைவான் என்று நமது பரமாச்சாரியாள் உறுதிமொழி கூறுகிறார்கள். மீனாக்ஷி

ஸ்தோத்திரத்தை காலையில் எவன் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்கிறானோ அவனுக்கு அஷ்ட ஐச்வர்யமும் சதாவதானம் ஒரே க்ஷணத்தில் செய்யும்படியான சக்தியும் தேவி அளிக்கிறாளென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அன்னபூர்ணம் பிகையை த்யானம் செய்கிறவனுக்கு ஹ்ருதயம் விகாஸத்தை அடைந்து அன்பு நிறைந்து உலகம் முழுவதும் தன் ஊராக பாவிக்கும் தன்மையை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

“माता च पार्वती देवी पिता देवो महेश्वरः ।

बान्धवाः शिवभक्ताश्च स्वदेशो भुवनत्रयम् ॥”

சுகாதிகளைப் போல் இந்த மனப் பான்மையை அடைந்த மஹாத்மாக்கள் ஸர்வபூத ஹ்ருதயர்களென்று ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். இவர்கள் தான் ஜீவன் முக்தர்களென்று உபநிஷத்துக்கள் மெச்சுகின்றன. மனமுறுகி உட்கசிவுடன் தேவீ ஸ்தோத்திரங்களைப் பாராயணம் செய்து பாடி கண்ணீர் சொரியும் பக்தர்கள் இந்த ஜீவன்முக்தநிலையை அடைவார்கள் என்பது திண்ணம். இதுதான் நமது ஹிந்து மதத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்த ஸ்தோத்திரங்களின் இறுதியில் காமாக்ஷி ஸ்தோத்திரம் அமைந்திருப்பது காமகோடி கோசஸ்தான புஸ்தகத்திற்கு ரொம்பவும் பொருத்தமாகும்.

ஆகையால் இந்த ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டது பாரத தேசத்து மாந்தர்களுக்கும் நம் ஸனாதனதர்மத்திற்கும் ஒரு பெரும் கைங்கர்யமாகும். இந்த கைங்கர்யம் செய்தவர்களுக்கு தேவியின் பூர்ண அதுக்கிரஹம் கிடைக்குமென்பது நிச்சயம். பக்தர்கள் அனைவரும் இந்த ஸ்தோத்திரங்களனைத்தும் படித்து இன்புறுவாருக.

“ஆச்ரமம்”,
லஸ், மைலாப்பூர். }
30—6—'44.

கி. பாலஸ்-ப்பிரமணிய அய்யர்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ குருப்போ நம :

இப் புத்தகத்தில் ஒன்று முதல் ஐந்து ஸ்தோத்ரங்கள் இக் கோசஸ்தானத்தில் பத்தாவது வெளியீடாக ஏற்கனவே வெளிவந்த விஷயம் பக்தகோடிகளுக்கு தெரிந்ததே. இப்போது 6 முதல் 13 வரையிலுள்ள ஸ்தோத்ரங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த 6 முதல் 13 வரையிலுள்ள ஸ்தோத்ரங்களுக்கு ஸ்ரீ மீமாம்ஸா பண்டிதர் K. பாலஸாம்பரமண்ய சாஸ்திரி, ஸாஹித்ய வேதாந்த சிரோமணி S. ராஜகோபால சாஸ்திரி இவ்விருவரும் தமிழில் அனுவாதம் எழுதி ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்துக்கு உதவி புரிந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

॥ श्रीः ॥

॥ विषयसूचिका ॥

பொருள் அடக்கம்.

		பக்கம்.
1. श्रीश्यामलादण्डकम्	(ஸ்ரீச்யாமலா தண்டகம்)	1
2. श्री नवरत्नमाला	(ஸ்ரீ நவரத்னமாலா)	19
3. श्री मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः	(ஸ்ரீ மந்த்ரமாத்ருகாபுஷ்பமாலா ஸ்தவம்)	24
4. श्रीराजराजेश्वर्यष्टकम्	(ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வர்யஷ்டகம்)	36
5. श्री अम्बाष्टकम्	(ஸ்ரீ அம்பாஷ்டகம்)	42
6. श्री आनन्दलहरी	(ஸ்ரீ ஆநந்தலஹரீ)	53
7. श्रीमीनाक्षीस्तोत्रम्	(ஸ்ரீ மீனாக்ஷி ஸ்தோத்ரம்)	73
8. श्रीत्रिपुरसुन्दरी स्तोत्रम्	(ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம்)	84
9. श्री अन्नपूर्णाष्टकम्	(ஸ்ரீ அன்னபூர்ணாஷ்டகம்)	94
10. श्री अम्बापञ्चरत्नम्	(ஸ்ரீ அம்பாபஞ்சரத்னம்)	103
11. श्री कनकधारास्तवः	(ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தவம்)	111
12. श्री शीतलाष्टकम्	(ஸ்ரீ சீதலாஷ்டகம்)	127
13. श्री कामाक्षीस्तोत्रम्	(ஸ்ரீ காமாக்ஷி ஸ்தோத்ரம்)	136

॥ श्रीः ॥

॥ श्री श्यामलादण्डकम् ॥

माणिक्यवीणामुपलालयन्तीं मदालसां मञ्जुलवाग्विलासाम् ।
 • माहेन्द्रनीलद्युतिकोमलाङ्गीं मातङ्गकन्यां मनसा सरासि ॥ १ ॥

மாணிக்யவீணா முபலாலயந்தீம்

மஹாலஸாம் மஞ்ஜுலவா தீ விலாஸாம் |

மாதேந்திரநீலதீயுதிகோமலாங்கீம்

மாதங்கமகன்யாம் மனஸா ஸ்மராமி ||

மாணிக்கக் கற்களிழைத்த வீணையை (மடியில் வைத்
 துக்) கொஞ்சுவவளும் (அன்புடன் வாசிப்பவளும்), மத்த
 தால் சுறுசுறுப்பற்றவளும், இனிய சொல்லெழில் பெற்ற
 வளும், மாதேந்திர நீலமணியினது போன்ற ஒளிவாய்ந்த
 மெல்லிய மேனியுடையாளுமான மாதங்க கன்யகையை
 மனதால் நினைக்கிறேன் (உறுதியுடன் தியானிக்கிறேன்).

चतुर्भुजे चन्द्रकलावतंसे कुचोन्नते कुङ्कुमरागशोणे ।

पुण्ड्रेभ्रुपाशाङ्कुशपुष्पवाणहस्ते नमस्ते जगदेकमातः ॥ २ ॥

சதுர்ஹுஜே சந்த்ரகலாவதம்ஸே

குசோந்நதே குங்குமராஹஸோணே |

புண்ரேக்ஷாபாஸாங்குஸபுஷ்பவாண-

ஹஸ்தே நமஸ்தே ஜகதேகமாதஃ ||

நான்கு கைகளுள்ளவளே! சந்த்ரகலையை சிரோபூஷண
 மாகக் கொண்டவளே! உயர்ந்த கொங்கைகளுள்ளவளே!
 குங்குமப் பூச்சால் சிவந்தவளே! நாமக்கரும்பு, பாசம், அங்

சூசம், மலர்க்கணைகள் இவைகளைக் கரங்களிற் கொண்ட
வளே! உலகிற்கு ஓர் தாயே! உனக்கு வணக்கம்.

माता मरकतश्यामा मातङ्गी मदशालिनी ।

कुर्यात्कटाक्षं कल्याणी कदम्बवनवासिनी ॥ ३ ॥

மாதா மரகதஸ்ரீயாமா மாதங்கீ மதஸாலினீ |

கூர்யாத் கடாக்ஷம் கல்யாணீ கதம்பவனவாஸினீ ||

மரகதம் போல் கருத்த நிறத்தினளும், மதங்கரின்
பெண்ணும், மதத்தால் விளங்குபவளும், மங்கள ரூபினியும்
கதம்பவனத்தில் உறைபவளுமாகிய (என்) தாய் கடைக்
கண்ணால் (என்னை) நோக்கி அருளுவாளாக.

जय मातङ्गजनये जय नीलोत्पलद्युते ।

जय सङ्गीतरसिके जय लीलाशुकप्रिये ॥ ४ ॥

ஜய மாதங்குதனயே ஜய நீலோத்பலத்யுதே |

ஜய ஸங்கீதரஸிகே ஜய லீலாஸுகப்ரியே ||

மதங்கரின் புதல்வீ! வெல்க! கருந்தாமரையின் காந்தி
பெற்றாய்! வெல்க! இன்னிசை சுவைப்பாய்! வெல்க!
(விளையாட்டுக்கான கிளியிடம்) லீலா சுகத்தினிடம் அன்பு
கொண்டாய்! வெல்க!

जय जननि, सुधासमुद्रान्तद्वयन्मणिद्वीपसंरुढविल्वाटवीमध्य-
कल्पद्रुमाकल्पकादम्बकान्तरवासप्रिये, कृत्तिवासःप्रिये, सर्वलोकप्रिये!

ஜய ஜனனி, ஸுடாஸமுத்ரான்த-ஹுத்யன்மணித்வீப-ஸம்ருத-
ஹிவ்லாதவீமத்ய - கல்பத்ருமாகல்பகாதம்ஸ - காந்தாரவாஸ -
ப்ரியே, கருத்திவாஸப்ரியே, ஸர்வலோகப்ரியே!

அமுதக் கடலின் நடுவே மனதைக் கவரும் மணித்
தீவில் செழித்தோங்கிய வில்வக் காட்டினூடே கல்பக மரங்
களை யணியாகக் கொண்ட (கல்பக விருகங்களுளோடு கூடிய)

கதம்பவனத்தில் வலிப்பதில் பிரியமுள்ளவளே ! கரித்
தோல் போர்த்த சிவனார் காதலியே ! எல்லாப் பிராணிக
ளிடமும் அன்புகொண்டாளே ! தாயே ! மேன்மையுடன்
உறைவாயாக !

**சாதாரவ்யசङ्गीதசம்भावनासम्भ्रमालोलनीपस्त्रगायद्धचूलीसना-
थत्रिके, சானுமத்புத்ரிகே !**

ஸாஹாரவ்யஸங்கீத - ஸம்ஹாவனாஸம்ஹ்ரமாலோல-நீபஸ்ர-
-ஸாஸத்ரிக-சூலீஸநாயத்ரிகே, ஸானுமத்புத்ரிகே !

அன்புடன் துவக்கப்பட்ட இன்னிசையை மதிக்கும்
ஆர்வத்தினால் சிறிதசைகின்ற கதம்பமாலே சூடிய கூந்த
லுடன் கூடிய பிடரியை (கழுத்தின் பின்புறத்தை) யுடைய
வளே ! (அல்லது, கதம்பமாலையணிந்த பின்னலுடன் கூடிய
முதுகெலும்பின் அடிப்புறத்தை யுடையாளே !) மலைமகளே !

**शेखरीभूतशीतांशुरेखामयूखावलीनद्धसुस्त्रिग्वनीलालकश्रेणिशृङ्गा -
रिते, லோகசம்भावितே !**

ஸேவரீஹுத-ஸீதாம்ஸுரேவா-மயூவாவலீ-நத்ரிகஸுஸ் -
-சுத்ரிகலாலகஸ்ரேணிஸுத்ரிக்ஸுரீதே, லோகஸம்ஹாதே !

தலையணியா யமைந்த திங்கட் பிறையின் கதிர்க்கற்றை
யால் மிக்க எழில்பெற்ற கரிய குழல் வரிசையால் அழகுற்ற
வளே ! உலகோரால் மதிக்கப்படுபவளே ! (பூசிக்கப் படுப
வளே !)

**कामलीलाधनुःसन्निभभूलतापुष्पसन्दोहसन्देहकल्लोचने, वाक्सु-
धासेचने !**

காம-லீலாயனுஃ ஸன்னிஹ-ஹ்ருஸ்தாபுஷ்பஸந்தோஹஸந்தோஹ-
-கூல்-லோசனே, வாக்ஸுயாஸேசனே !

மன்மதனுடைய கேளிக்கைகளுக்கான வில்லை நிகர்த்த புருவக்கொடியின் மலர்க்கொத்துதானே என்று ஐயுறத் தக்க விழிகளை (கண்களை) யுடையாளே! சொல்லமுதால் (உனதன்பர்களை) நனைப்பவளே!

(அமுதம்போன்ற அன்புமொழிகளால் அன்பர்களுக்கு, அருள் புரிபவள் என்பது சருத்து.)

चारुगोरोचनापङ्ककेलीललामाभिरामे, सुरामे, रमे !

சாருமோரோசனாபங்க-கேலிலலாமாபிராமே, ஸுராமே, ரமே!

அழகிய கோரோசனைச் சேற்றால் (கலவையால்) இட்ட விளையாட்டு (ரதிகேளிக்கை)ப் பொட்டால் அழகியவளே! (மனதை) மிகவும் களிப்புறச் செய்பவளே! லக்ஷ்மியே (செல்வத்திற்கு உறையுளே!)

**प्रोल्लसद्वालिकामौक्तिकश्रेणिकाचन्द्रिकामण्डलोद्भासिगण्डस्थल -
न्यस्तकस्तूरिकापत्ररेखासमुद्भूतसौरभ्यसम्भ्रान्तभृङ्गाङ्गनागीतसान्द्री -
भवन्मन्द्रतन्त्रीखरे, सुखरे, भाखरे !**

ப்ரோல்லஸத் வாலிகாமௌக்திகஸ்ரேணிகா - சந்த்ரிகாமண்ல - லோத் ஹாஸி - மண்லஸ்யுலன்யஸ்த - கஸ்தூரிகாபத்ரேவா-ஸமுத் - ஹுதஸௌர ஹீய-ஸம் ஹீ ராந்தஹ் மாங் மகுதஸாந்த்ரீ ஹவன் - மந்த்ர ரதந்த்ரீஸ்வரே, ஸுஸ்வரே, ஹாஸ்வரே!

நன்கு ஒளிரும் வாளி என்ற கர்ணாபரணத்திலுள்ள முத்து வரிசைகளின் ஒளிக்கற்றையால் தெள்ளென விளங்கும் கன்னப்புறங்களில் கஸ்தூரியால் இடப்பட்ட மகரிகா பத்திரங்களிலிருந்து (கஸ்தூரியால் இடப்பட்ட சித்திரங்களிலிருந்து) எழுந்த மணத்தில் மயங்கிய பெண் வண்டுகளின் இசையுடன் (ரீங்காரத்துடன்) சேர்ந்த யாழின் மந்த்ர ஸ்வரத்தோடு கூடியவளே! இனிய குரல் வாய்ந்தவளே! விளங்குபவளே!

**வல்கிவாதனபுரியாலலதாலிடலவத்தாடக்பூபாவிசேபாந்விதே,
சித்தசம்மானிதே !**

வல்லகிவாடினப்ரக்ரியா - லோலதாலீடிஸாஸீய - தாடங்க -
ஹிஷா - விசேஷாந்விதே, ஸிதீயஸம்மானிதே !

யாமொலிக்குங்கால் அசையும், ஒலையாலான தாடங்க
மென்ற சிறந்த கர்ணபரணத்தூடன் கூடியவனே ! சித்தர்க
ளால் நன்கு பூசிக்கப்பட்டவனே !

**திவ்யஹாலாமதோஹேலஹேலசசுபூரான்தோலன-பூசமாபிசகநீகனி -
லோத்பலே, பூரிதாசேபலோகாபிவாஹாபலே, பூரிதே !**

திவ்யஹாலாமதோஹேல - ஹேலாலஸச்சகூபூரான்தோலன-
ஸமாபிசகநீகநீலோத்பலே, பூரிதாசேபலோகாபிவாஹாபலே -
ஹேலே, பூரிதே !

சிறந்த லாகிரி மதத்தின் காரணமாக மிகுதியான விளை
யாட்டுக்களால் (கேளிக்கைகளால்) ஒளிவீசும் கண்களின்
அசைவாலேற்படும் காந்தியால் செவியிலணியும் சிறந்த
குவளை மலர்களைப் பழித்தவனே ! (மது மயக்கத்தால்
சுழலும் விழிகளின் ஒளியழகு காத்திலணியும் குவளை மலரின்
அழகை வென்று நின்றது.) எல்லா உலகத்தவருடைய
விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றியவனே ! செல்வத்தை (அல்
லது உடலழகை) பயனாக அளிப்பவனே !

**ஸ்வேதிவ்நூலசத்பாலலாப்யநி:ப்யந்நதோஹேலஹேல -
கிகே, சர்வவிஶ்வாதிமே, காலிகே !**

ஸ்வேதிவ்நூல-ஹேலஹேல-லாவண்யநிஷ்யந்நதோஹேல-
ஹேலஹேல-நாஸிகாமௌக்திகே, ஸர்வவிஶ்வாதிமே, காலிகே !

வியர்வைத் துளிகளால் விளங்கும் நெற்றியினது எழிற்
பொழிவின் திவலைகளோவென ஐயந்தரும் நாஸாபரணத்

தின் முத்துக்களை யுடையவளே ! எல்லா மந்த்ரங்களின்
உருவினளே ! கருத்த மேனியளே !

முகமந்நசிதோதாரவக்ரஸ்குரத்பூகபூரதாஸ்வூலக்ஷணஓதகரே, ஜான-
முதாசுரே, சர்வஸம்பதகரே, பத்மாஸ்வதகரே !

முத்ரமந்நசிதோதாரவக்த்ர - ஸ்வரத்பூகர்ப்பூரதாம் -
ஸூத்ர - வண்ணோத்தகரே, ஜ்ஞானமுத்ராகரே, ஸர்வஸம்பதகரே,
பத்ம - ஹாஸ்வதகரே !

அழகிய புன்சிரிப்பால் சிறப்புற்ற திருவாயில் விளங்-
கும் பச்சைக் கர்ப்பூரத்துடன் கூடிய வெற்றிலை பாக்கை
தரிக்கின்றவளே ! சின்முத்தரையுடன் கூடிய கரத்தினளே !
எல்லாச் செல்வங்களையும் விளைவிப்பவளே ! தாமரையென
வொளிரும் திருக்கரத்தினளே !

கும்பபுஷ்பத்யுதிஸிங்஘தந்தாவலிநிர்மலாலோககலோலசம்மேலநஸ்மேர -
சோணாடரே, சாருவிணாடரே, பக்விஸ்வாடரே ॥ ௧ ॥

கும்பபுஷ்பத்யுதி - ஸ்நித்ரபூந்தாவலி - நிர்மலாலோககல்லோல -
ஸம்மேலநஸ்மேரஸோனாடரே, சாருவிணாடரே, பக்விஸ்வாடரே !

முல்லை மலர்கள்போல் ஒளிகாந்தும் அழகிய பற்களின்
மாசற்ற ஒளி அலைகளின் சேர்க்கையால் அழகுற்ற சிவந்த
கீழுதட்டை யுடையவளே ! அழகிய விணையைத் தாங்குப-
வளே ! பழுத்த கோவைப் பழம்போன்ற உதட்டை உடை
யாளே !

சுலலிதநவயௌவநாரம்பசந்த்ரோதயோதேவலாவண்ய-
ஸ்வவிவ்லகமுகந்நதரே, சத்வலோமந்நதரே, மந்நதரே !

ஸ்வலலித-நவயௌவநாரம்-சந்த்ரோதயோதேவல-லாவண்ய-
ஸ்வவிவ்லகமுகந்நதரே - கம்ஸ்வவிவ்லகமுகந்நதரே,
ஸத்வலோமந்நதரே, மந்நதரே !

மிக்க அழகுவாய்ந்த புதிய வாலிபத்தின் தொடக்க
மாகிற சந்திரோதயத்தால் கரைபுரண்ட அழகாகிய பாற்
கடலிலிருந்து தோன்றிய முப்புரிச்சங்கின் எழிலைப்பெற்ற
கழுத்தை யுடையவளே! நற்கலைகளுக்கு உறைவிடமே!
மெல்லியளே!

दिव्यरत्नप्रभावधुरच्छन्नहारादिभूषासमुद्घोतमानानवद्यांशुशोभे,
(द्याङ्गशोभे) शुभे!

ஹிவ்யரத்னப்ரவா-வந்ய-புரச்-ஹன்னஹாராஹி-ஷாஸமுத்-
யோதமானாவத்யாம்ஸாஸோஹே! (த்யாங்-மஸோஹே) ஸாஹே!

தெய்விகமான மணிகளின் ஒளியால் நன்கு மறைந்
துள்ள முத்துமலை முதலிய அணிகளால் ஒளிருகின்ற
குற்றமற்ற உடலழகு உடையவளே! நன்மை பயப்பவளே!

रत्नकेयूररदिमच्छटापल्लवप्रोल्लसद्दोलंताराजिते, योगिभिः पूजिते!

ரத்னகேயூர-ரஸ்மிச்-ஹடாபல்லவ-ப்ரோல்லஸத்-தோர்லதாராஜி-
தே, யோயிபிஃ பூஜிதே!

மணிகள் பொருந்திய தோள்வளைகளின் கதிர்க்கற்றை
யாகிய தளிர்களால் விளக்கம்பெற்ற கைகளாகும் கொடிக
ளால் பிரகாசிப்பவளே! யோகிகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட
வளே!

(கைகள் கொடிபோன்றவை. தோள்வளைகளின் ஒளி.
கள் கைகளாகிய கொடிகளின் தளிர்கள் பான்றவை.)

विश्वदिङ्मण्डलव्यापिमाणिक्यतेजःस्फुरत्कङ्कणालङ्कृते, विभ्र-
मालङ्कृते, साधकैः सत्कृते!

விஸ்வதிங்மண்டலவ்யாபி - மாணிக்யதேஜஃ-ஸ்புரத்-கங்கண -
லங்கூதே, விஹ்ரமாலங்கூதே, ஸாடகைஃ-ஸத்கூதே!

எல்லா திக்குக் கூட்டத்திலும் ஒளி பரப்பும் மாணிக்க வளையல்களால் அழகியவளே! (அழகு செய்யப்பட்டவளே!) விப்ரமத்தால் எழில் வாய்ந்தவளே! ஸாதுக்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவளே!

குறிப்பு : (விப்ரமம் - நகை இடம் விட்டுப் பெயர்ந்திருத்தல், அல்லது, பார்ப்பவர் மயங்கும் தன்மை.)

वासरास्मवेलासमुज्जृम्भमाणारविन्दप्रतिद्विपाणिद्वये, सन्त-
तोद्यद्वये, अद्वये !

வாஸராரம்ஹவேலாஸமுஜ்ஜும்ஹமாணரவிந்ஓப்ரதித்வந்த்வி -
பாணித்வயே, ஸந்ததோத்யத்வயே, அத்வயே!

பகலின் துவக்கத்தில் மலரும் தாமரையை எதிர்க்கும் (விரோதிக்கும்) இரு கரங்களை யுடையவளே! எப்பொழுதும், எழுகின்ற கருணையுள்ளவளே! இரண்டற்றாளே! (ஏகமாயுள்ளவளே!)

दिव्यरत्नोर्मिकादीधितिस्तोमसन्ध्यायमानाङ्गुलीपल्लवोद्यन्नखेन्दु -
प्रभामण्डले, सन्नताखण्डले, चित्रभामण्डले, प्रोल्लसत्कुण्डले !

திவ்யரத்னோர்மிகாதீயிதிஸ்தோம - ஸந்த்யாயமானாங் -
பல்லவோத்யந்நபெந்த - ப்ரஹாமண்வலே, ஸந்ததாவண்வலே,
சித்ப்ரஹாமண்வலே, ப்ரோல்லஸத்குண்வலே!

சிறந்த ரத்ன மோதிரங்களின் ஒளிக் கூட்டத்தால் சந்தியாகாலம் போன்ற தளிர்போல் சிவந்த விரல்களில் கிளம்பிய நகங்களாகிற திங்களின் ஒளிவட்டத்தோடு கூடியவளே! இந்திரனால் நன்கு வணங்கப்பட்டவளே! ஞானப்பிழம்பே! விசேஷமாய் விளங்கும் குண்டலங் கொண்டவளே!

तारकाराजिनीकाशहारावलिस्मेरचारुस्तनाभोग - भारानमन्मध्य-
वल्लीवलिच्छेदवीचीसंमुल्लाससन्दर्शिताकारसौन्दर्यरत्नाकरे, वल्लकीभृ-
त्करे, किङ्करश्रीकरे !

தாரகாராஜினீகாஸ - ஹாராவலிஸ்மேர - சாருஸ்தனுவோம -
ஹாராநமன்மயீயவல்லீவலிச்மேடி - வீசீஸமுல்லாஸைந்ஹீரிதா -
காரஸைந்ஹீயரத்னாகரே, வல்லகீஹுத்தகரே, கிங்கரஹீகரே !

நகூத்திர வரிசை போன்ற முத்தாரங்களின் தொகுதி
களால் விளங்கும் அழகாய பரந்த கொங்கைகளின் பளு
வால் சிறிது வளைந்த கொடிபோன்ற இடையில் உள்ள
மூன்று மடிப்புகளாகிற அலைகளின் தோற்றத்தால் தன்
ஹருவை வெளிப்படுத்தும் எழிலாகும் சமுத்திரத்தை
உடையவளே ! யாழ்தாங்கிய கையாளே ! தாஸர்களுக்குச்
செல்வத்தை யளிப்பவளே !

हेमकुम्भोपमोत्तुङ्गवक्षोजभारावन्ध्रे, त्रिलोकावन्ध्रे !

ஹேமகும்ஹோபமோத்துங் - வகேஷாஜ - ஹாராவநம்ரே, த்ரி-
லோகாவநம்ரே !

தங்கக் குடங்களென உயர்ந்த ஸ்தனங்களின் பாரத்
தால் சற்றுக் குனிந்திருப்பவளே ! முவுலகோராலும் வணங்
கப்படுகிறவளே !

**लसद्भृत्तगम्भीरनाभिसरस्तीर-शैवालशङ्काकर-श्यामरोमावलीभूषणे,
मञ्जुसम्भापणे !**

லஸத் பூத்த மும்ஹீர - நாலீஸரஸ்தீரஸவாலஸங்காகரஸ்யாம-
ரோமாவலீஹோஷணே, மஞ்ஜுஸம்ஹாஷணே !

விளங்கும் வட்டமான ஆழ்ந்த கொப்பூழ் எனும்
குளக் கரையிலுள்ள பாசிக்கொத்தோ என்ற சந்தேகத்தை
விளைவிக்கும் கரிய ரோம வரிசையை அணியாகக் கொண்ட
வளே ! மென்மொழியினளே !

**चारुशिक्षकटीसूत्रनिर्भर्तितानङ्गलीलाधनुःशिञ्जिनीडम्बरे, दि-
व्यरत्नाम्बरे !**

சாருஸிஞ்ஜத்தகடஸூத்ர - நிர்ஹர்த்விதானங் மலீலாபநுஃஸிஞ்ஜி-
னீயம்ஹரே, டிவ்யரத்னம்ஹரே !

இனிது ஒலிக்கும் அரைஞாணல் மன்மதனது அழகாய
வில்லின் நானொலியின் பெருமையை அதட்டுகின்றவளே !
(பழிப்பவளே !) சிறந்த ரத்னங்க ளமைந்த வஸ்திரமணிந்த
வளே !

पञ्चरागोल्लसन्नेखलाभास्वरश्रोणिशोभाजितस्वर्णभूभृत्तले, चन्द्र-
काशीतले ॥ २ ॥

பத்மராஜோல்லஸன் - மேவுலாஹஸ்வர - ஸ்ரோணிஸோஹா-
ஜித-ஸ்வார்ணஹ-புத்தலே, சந்த்ரிகாஸீதலே ॥ 2 ॥

பதுமராகக் கற்களால் ஒளி யுமிழும் மேகலையால் பிர
காசிக்கின்ற நிதம்பத்தால் பொன் மயமான மேருவரையின்
தாழ்வரையை வென்றவளே ! நிலாவெனக் குளிர்ந்தவளே !

विकसितनवकिंशुकाताम्रदिव्यांशुकच्छत्रचारुदशोभापराभूत -
सिन्दूरशोणायमानेन्द्रमातङ्गहस्तांगले, वैभवानगले, श्यामले !

விகஸிதநவகிம்ஸுகாதாம்ர - திவ்யாம்ஸுகச்சத்ரன்ன : சாரூ -
ஸோஹாபராஹ-புத - ஸிந்த்-புரஸோனாயமானேந்த்ரமாதம்முஹஸ்-
தார்முலே, வைஹவானர்முலே, ஸ்யாமலே !

மலர்ந்த புதிய பலாசு புஷ்பமெனச் சிவந்த ஓர் மெல்
லிய பட்டால் மறைந்திருக்கும் அழகுற்ற தொடைகளின்
ஒளியால் விரிந்தாரத்தால் சிவந்திருக்கும் ஐராவதத்தின்
சிறந்த துதிக்கையை அவமதித்தவளே ! , (தடையற்ற
பெருமையளே !) சியாமளையே !

कोमलस्निग्धनीलोत्पलोत्पादितानङ्गतूणीरशङ्काकरोद्दामजङ्घालते,
चारुलिलागते !

கோமலஸ்நித் ய-நிலோத்பலோத்பாஹிதானம்முதாணீர - ஸங்கா-
கரோத் தாமஜங்ங்வாலதே, சாரூலீலாமுதே !

மனதைக் கவரும் மெல்லிய குவளைகளாலான மன்மத
னது தூணியோ என்ற எண்ணத்தை யளிக்கும் சிறந்த,

தோற்றமுள்ள அழகிய கணைக்கால்களை யுடையவளே ! அழகாய விளையாட்டு நடையினளே !

**नम्रदिक्पालसीमन्तिनीकुन्तलस्निग्धनीलप्रभापुञ्जसञ्जातदूर्वाङ्कुरा -
शङ्कसारङ्गसंयोगरिङ्गन्नखेन्दूज्ज्वले, प्रोज्ज्वले, निर्मले !**

நம்ரதிக்பாலஸீமந்தினீகுந்தலஸ்நிக்ய-நீலப்ரஹாபுஞ்ஜஸஞ்ஜாத் - ஷங்க்சாரங்கராஸங்கஸாரம் - ஸம்யோத - ரிங்ஷன்நவேந்த் - ஜ்ஜ்வலே, ப்ரோஜ்ஜ்வலே, நிர்மலே !

வணங்குகின்ற திக்பாலர்களின் ஸ்திரீகளுடைய குழல் களின் அழகிய கரிய காந்திக் குவியலால் அருகம்புற்களோ என எண்ணிய மானின் சேர்க்கையுடன் கூடிய நகங்களாகிற் திங்களால் ஜ்வலிப்பவளே ! விசேஷமாய் விளங்குபவளே ! மாசற்றாளே !

**प्रह्रदेवेशलक्ष्मीशभूतेशतोयेशवागीशकीनाशदैत्येशयशेशवाय्वशि -
माणिक्यसंघृष्टकोटीरवालातपोहामलाक्षारसारुण्यलक्ष्मीगृहीताङ्घ्रिपद्मे -
सुपद्मे, उमे ॥ ३ ॥**

ப்ரஹ்வேஷேலக்ஷ்மீஸ - ஹ்ருதேஸதோயேஸவா தீஸகிஸ - ஸ - ஹேத்யேஸ - யக்ஷேஸ - வாய்வத் நி-மாணிக்யஸங் - வ்யுஷ்ட - கோடரஹாலாதபோத் ஹாமலாக்ஷாரஸாருண்ய - லக்ஷ்மீ - ஸுஹீதாங் - வ்ரிபத்மே, ஸுபத்மே, உமே ॥ ௩ ॥

வணங்கும் இந்திரன், விஷ்ணு, சிவன், வருணன், பிரமன், யமன், நிருதி, குபேரன்; வாயு, அக்னி இவர்களுடைய மாணிக்க மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட முடிகளின் இளம் வெயிலை மீறிய செம்பஞ்சக் குழம்பின் செம்மையின் காந்தியைப் பெற்ற திருவடித் தாமரைகளை யுடையவளே ! சோபனம் பயக்கும் லக்ஷ்மியே ! உமையே !

सुखचिरनवरत्नपीठस्थिते, सुस्थिते !

ஸுருசிரநவரத்னபீஸ்திதே, ஸுஸ்திதே !

மிகுந்த எழில் வாய்ந்த நவரத்னங்க ளிழைத்த பீடத்
தில் இருப்பவளே ! அழகா யமர்ந்தவளே !

रत्नपद्मासने, रत्नसिंहासने, शङ्खपद्मद्वयोपाश्रिते विद्युते !

ரத்னபத்மாஸனே, ரத்னஸிம்ஹாஸனே, ஸங்஘பத்மத்வயோ-
பாஸ்ரிதே விஸ்ருதே !

செந் தாமரையி லிருப்பவளே ! ரத்ன மிழைத்த சிங்கா
தனத்தை யுடையவளே ! சங்கரிதி பதுமநிதிகளால் ஸேவிக்
கப்பட்டவளே ! புகழ் பெற்றவளே !

तत्र विघ्नेशदुर्गावदुःश्रेत्रपालैर्युते !

தத்ர விவ்னேஸஹுர் மாவடுகேத்ரபாலையுதே !

அங்கு விநாயகர், தூர்காதேவி, வடுகர், கேஷத்ரபாலர்
ஆகியவர்களுடன் கூடியவளே !

मत्तमातङ्गकन्यासमूहान्विते !

மத்தமாதங் முகன்யாஸமூஹான்விதே !

மதங்கொண்ட மாதங்க கன்னிகைகளின் கூட்டத்
தோடு கூடியவளே !

मञ्जुलामेनकाद्यङ्गनामानिते, भैरवैरष्टभिर्वेष्टिते !

மஞ்ஜுலா - மேனகா தீயங் முஞ்ஜாமானிதே, ஹைரவைரஷ்டஹிர்-
வேஷ்டிதே !

மஞ்சுளை, மேனகை முதலாய அழகிய மங்கையரால்
கௌரவிக்கப்பட்டவளே ! அஷ்ட பைரவர்களால் சூழப்
பட்டவளே !

देवि ! वामादिभिः शक्तिभिः सेविते !

டேவி ! வாமாதிபிஃ ஸக்திபிஃ ஸேவிதே !

வாமை முதலிய சக்திகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவளே !
தேவியே !

धात्रि ! लक्ष्म्यादिशक्त्यष्टकैः संयुते !

யாத்ரி! லக்ஷ்மியாடிசக்த்யஷ்டகை: ஸம்யுதே!

உலகைப் போஷிப்பவளே, லக்ஷ்மீ முதலான எட்டு
சக்திகளோடும் கூடியவளே !

मातृकामण्डलैर्मण्डिते !

மாதுகாமண்டலேர்மண்டிதே!

மாத்ருகா மண்டலங்களால் அழகியவளே !

यक्षगन्धर्वसिद्धाङ्गनामण्डलैरचिते !

யக்ஷகந்தர்வஸித் த்யாங்மணாமண்டலேர்(ச்)சிதே!

யக்ஷர், கந்தர்வர்கள், சித்தர்கள் இவர்களது மங்கை-
யரின் கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவளே !

पञ्चवाणात्मिके !

பஞ்சவாணாத்மிகே!

பஞ்சபாண (மந்திர) ஸ்வரூபினியே !

पञ्चवाणेन रत्या च सम्भाविते !

பஞ்சவாணேன ரத்யா ச ஸம்ஹாவிதே!

மன்மதனாலும் ரதியாலும் மதிக்கப்பட்டவளே !

प्रीतिभाजा वसन्तेन चानन्दिते !

ப்ரீதிஹாஜா வஸந்தேன சானந்திதே!

அன்புற்ற வஸந்தனாலும் சந்தோஷப்படுத்தப்பட்ட
வளே !

भक्तिभाजां परं श्रेयसे कल्पसे ।

ஹக்திஹாஜாம் பரம் ஸ்ரேயஸே கல்பஸே |

பக்தியுள்ளவர்களுக்கு மிகவும் மேன்மையை விளைவிக்
கொடுக்கிறது.

योगिनां मानसे द्योतसे (ध्यायसे) ।

யோகினாம் மானஸே தீயோதஸே (தீயாயஸே) |

யோகிகளின் மனதில் பிரகாசிக்கின்றது. (நினைக்கப்
படுகிறது).

छन्दसामोजसा भ्राजसे ।

ஹந்தஸாமோஜஸா ஹ்ராஜஸே |

வேதங்களின் வீறு என விளங்குகிறது.

गीतविद्याविनोदातिशृणोन् कृष्णेन सम्पूज्यसे ।

தீதவிதீயாவினோதாதி-சூஷ்ணேன க்ரூஷ்ணேன ஸம்பூஜ்யஸே |

கீத வித்யையில் களிப்பதில் அதிக ப்ரேமை கொண்ட
கிருஷ்ணனால் நன்கு பூஜிக்கப்படுகிறது.

भक्तिमच्चेतसा वेधसा स्तूयसे ।

ஹக்திமச்சேதஸா வேதஸா ஸ்தூயஸே |

பிரமனால் பக்தியுள்ள மனதுடன் துதிக்கப்படுகிறது.

विश्वहृद्येन वाद्येन विद्याधैरवीयसे ॥ ४ ॥

விஸ்வஹூதீயேன வாதீயேன விதீயாயரைரீயஸே || 4 ||

வித்யாதரர்களால், உலகைக் களிக்கச் செய்யும் வாத்
யங்கள் கொண்டு பாடப்படுகிறது !

श्रवणहरणदक्षिणक्वाणया वीणया किन्नरैर्गीयसे ।

ஸ்ரவணஹரணடக்ஷிணக்வாணயா வீணயா கின்னரைரீயஸே |

கின்ன ரர்களால் செவியை அள்ளும் த்வனியுள்ள வீணை
பால் பாடப்படுகிறது.

यक्षगन्धर्वसिद्धाङ्गनामण्डलैरच्यसे ।

யக்ஷகுந்஧ர்வஸித் த்யாங் குணமண் டலைரர்ச்சயஸே !

யக்ஷ, கந்தர்வ, லித்தர்களின் நங்கையர்களால் அர்ச்
சிக்கப்படுகிறது.

सर्वसौभाग्यवाञ्छावतीभिवंधूभिः सुराणां समाराध्यसे ।

ஸர்வஸௌஹாநீய - வாஞ்ஹாவதீவிர்வய-ஓஹி: ஸுராணம்
ஸமாநாநீயஸே |

எல்லா சுபங்களையும் அடைய விருப்பங் கொண்ட
தேவ ஸ்திரீகளால் நன்கு திருப்தி செய்கிக்கப்படுகிறது.

**सर्वविद्याविशेषात्मकं चाटुगाथासमुच्चारणं कण्ठमूलोल्लसद्गर्ण-
राजित्रयं कोमलश्यामलोदारपक्षद्वयं तुण्डशोभातिदूरीभवर्त्तिकशुकं तं
शुकं लालयन्ती परिक्रीडसे ।**

ஸர்வவித் த்யாவிஸேஷாத்மகம் சாடுமுத்யாஸமுச்சாரணம் கண்-
டமூலோல்லஸத் த்வர்ணராஜித்ரயம் கோமலஸ்யாமலோடாரபக்ஷத் த்வ-
யம் துண் டஸோஹாதி-ஓஹிவத்கிம்ஸுகம் தம் ஸுகம் லால-
யந்தி பரிக்ரீஸே |

எல்லாச் சிறந்த வித்யாருபியாயும், அழகிய காதைகளை
கன்கு சொல்லக்கூடியதும் கழுத்தினடிப் பிரதேசத்தில்
மூன்று வர்ணக்கோடுகள் உள்ளதும் மிருதுவான பசுமை
வாய்ந்த கம்பீரமான இரண்டு இறக்கைகளை யுடையதும்
அலகின் அழகால் புரசு மலரின் அழகைப் பழிப்பதுமான
கிளியைக் கொஞ்சி விளையாடுகிறது.

पाणिपद्मद्वयेनाक्षमालामपि स्फाटिकीं ज्ञानसारात्मकं पुस्तकं
चापरेणाङ्कुशं पाशमाविभ्रती येन सञ्चिन्त्यसे चेतसा तस्य वक्रान्तरा-
द्द्वयपद्यात्मिका भारती निःसरेत् ।

பாணிபத்மத்வயேனாக்ஷமாலாமபி ஸ்ஹாடிகிம் ஜ்ஞானஸாராத்ம-
கம் புஸ்தகம் சாபரேணாங்குஸம் பாஸமாஸி ஹ்ரதி யேன ஸஞ்சிந்த்
யஸே, சேதஸா தஸ்ய வக்த்ராந்தராத் மத்வயபத்வயாத்மிகா ஹரதி
நிஃஸரேத் |

தாமரை போன்ற இரண்டு கைகளிலும் ஸ்படிக மணி
களாலான ஜபமாலையையும், ஞானஸாரரூபமான புத்தகத்
தையும், மற்ற இரண்டு கைகளில் அங்குசத்தையும், பாசத்
தையும் தரிப்பவளாக எவனால் மனதால் தியானிக்கப்படு
கிறயோ அவனது முகத்திலிருந்து கத்ய, பத்ய (வசனம்,
செய்யுள்) ரூபமான வாக்கு வெளிக்கிளம்பும்.

येन वा यावकाभाकृतिर्भाव्यसे. तस्य वश्या भवन्ति स्त्रियः पूरुषाः ।

யேன வா யாவகாஹாக்ருதிர் ஹாவ்யஸே, தஸ்ய வஸ்யா ஹவந்தி
ஸ்த்ரியஃ பூருஷாஃ |

செம்பஞ்ச நிறமுள்ள தேகமுள்ளவர்களாக எவனால்
தியானிக்கப்படுகிறயோ, அவ்னுக்கு பெண்டிரும் ஆடவரும்
வயமாகின்றனர்.

येन वा शातकुम्भद्युतिर्भाव्यसे. सोऽपि लक्ष्मीसहस्रैः परिक्रीडते ।

யேன வா ஸாதகும்ஹத்யுதிர் ஹாவ்யஸே ஸோ'பி லக்ஷ்மீஸஹஸ்
ரைஃ பரிக்ரீடதே |

பொன்னிற முள்ளவர்களாக எவனால் தியானிக்கப்படு
கிறயோ அவனும் ஆயிரக்கணக்கான செல்வத்துடன் களிப்
புறுவான்.

किं न सिद्धयेद्वपुः श्यामलं कोमलं चन्द्रचूडान्वितं तावकं
ध्यायतः ?

கீம் நஸி ஸ்ரீயேதீவபு: ஸ்யாமலம் கோமலம் சந்தீரஞ்ஞானவிதம்
தாவகம் ஸ்யாயத: ?

மிருதுவானதும் கரிய நிறமுள்ளதும் சந்திரகலையை
முடியில் கொண்டதுமான உனது திருமேனியை தியானிப்
பவனுக்கு எதுதான் கைகூடாது?

तस्य लीलासरो वारिधिः, तस्य केलिवनं नन्दनम्, तस्य भद्रासनं
भूतलं, तस्य गोदेवता किङ्करी, तस्य चाज्ञाकरी श्रीः स्वयम् ।

தஸ்ய லீலாஸரோ வாரியி:, தஸ்ய கேலீவனம் நந்தனம், தஸ்ய
ஹ்நாஸனம் ஹ்நுதலம், தஸ்ய தீர்ஜேவதா கிங்கரீ, தஸ்ய சாஜ்ஞா-
கரீ ஸ்ரீ: ஸ்வயம் |

கடல் அவனுக்கு விளையாட்டுக்கான குளமாம்; விண்
னுலகத்திய நந்தனவனம் அவனது விளையாட்டுத் தோட்ட
மாம்; மானிலம் முழுதும் அவனது அரியணையாகும்; ஸரஸ்
வதி அவனுக்கு வேலைக்காரியாவாள். இலக்குமியும் தானா
கவே அவனுக்கு பணிப்பெண்ணாவாள்.

सर्वतोर्थात्मिके! सर्वमन्त्रात्मिके! सर्वतन्त्रात्मिके! सर्वयन्त्रा-
त्मिके! सर्वपीठात्मिके! सर्वतत्त्वात्मिके! सर्वशक्त्यात्मिके! सर्व-
विद्यात्मिके! सर्वयोगात्मिके! सर्वनादात्मिके! सर्वशब्दात्मिके! सर्व-
वर्णात्मिके! सर्वविश्वात्मिके! सर्वगे! हे जगन्मातृके! पाहि मां पाहि
मां पाहि माम्। देवि! तुभ्यं नमो देवि! तुभ्यं नमो देवि! तुभ्यं
नमः ॥ ५॥

ஸர்வதீர்வாத்மிகே, ஸர்வமந்த்ராத்மிகே, ஸர்வதந்த்ராத்மிகே,
ஸர்வயந்த்ராத்மிகே, ஸர்வபீடாத்மிகே, ஸர்வதத்த்வாத்மிகே, ஸர்வ-
ஸக்த்யாத்மிகே, ஸர்வவிதீயாத்மிகே, ஸர்வயோறாத்மிகே, ஸர்வ-
நாடாத்மிகே, ஸர்வஸுவீடாத்மிகே, ஸர்வவரணாத்மிகே, ஸர்வவிஸ்-
வாத்மிகே, ஸர்வமே, ஹே ஜகத்மாதுகே, பாஹி மாம், பாஹி மாம்,
பாஹி மாம், ஹே! துவீயம் நமோ ஹே! துவீயம் நமோ ஹே! துவீயம் நம: ॥ ௫ ॥

சர்வ தீர்த்த உருவே ! சமஸ்த மந்திரரூபினி ! எல்லா தந்திரங்களின் உருவே ! எல்லா யந்த்ரரூபமா யிருப்பவளே ! எல்லா பீடரூபினி ! எல்லாத் தத்துவமா யிருப்பவளே ! எல்லா சக்திகளாகவும் இருப்பவளே ! ஸர்வ வித்யைகளின் உருவே ! எல்லா யோகமா யிருப்பவளே ! எல்லா ஒலிவுருவானவளே ! எல்லாச் சொற்களாகவும் இருப்பவளே ! எல்லா எழுத்துக்களின் உருவினளே ! எல்லா உலகாயும் விளங்குபவளே ! எங்கும் நிறைந்தவளே ! உலகத்தின் தாயே ! என்னைக் காப்பாயாக, என்னைக் காப்பாயாக, என்னைக் காப்பாயாக ; ஒ தேவியே ! உன் தனக்கு வணக்கம், உன் தனக்கு வணக்கம், உன் தனக்கு வணக்கம்.

॥ श्यामलादण्डकं समाप्तम् ॥

ஸ்யாமலாடிண்டகம் ஸமாப்தம்

ஸ்யாமளாதண்டகம் முற்றிற்று

श्रीः

॥ नवरत्नमाला ॥

நவரத்ன மாலா

ओंकारपञ्जरशुकी-मुपनिषदुद्यानकेलिकलकण्ठीम् ।

आगमविपिनमयूरी-मार्यामन्तर्विभावये गौरीम् ॥ १ ॥

1. ஒங்காரபஞ்ஜரஸுக்-முபநிஷத-உத்யானகேலிகலகண்ठीம் ।
ஆமமவிபினமயூரி-மார்யாமந்தர் விவாவயே மௌரிம் ॥

ओंकार-ப்ரணவமென்ற-பஞ்ஜர-கூட்டிலுள்ள-शुकी கிளியும்
उपनिषत् - வேதாந்தங்களாகிற உத்யான-தோட்டத்தில்-केलिकल-
कण्ठी விளையாடும் குயிலும் आगम-வேதங்களாகிற-विपिन-
काட்டில் உள்ள-मयूरी பெண் மயிலுமான आर्या மதிக்கத்
தகுந்த गौरी பார்வதியை (ஆர்யாம்பாளை) अन्तः உள்ளே
(மனதில்) विभावये நன்கு தியானிக்கிறேன்.

दयमानदीर्घनयनां देशिकरूपेण दर्शिताभ्युदयाम् ।

वामकुचनिहितवीणां वरदां सङ्गीतमातृकां वन्दे ॥ २ ॥

2. உயமானதீர்வநயனாம் தேசிகரூபேண டர்ஸிதாப்யுதயாம் ।
வாமகுசநிஹிதவீணாம் வரடாம் ஸங்கீதமா துதகாம் வந்தே ॥

दयमान-தயைபுரிகின்ற-दीर्घ-நீண்ட-नयनां கண்களையுடையவளும் देशिकरूपेण ஆசார்யன் உருவத்துடன் दर्शित-காட்டப்பட்ட-अभ्युदयां மேன்மையை உடையவளும் (ஆசார்யனாக வந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை காணச் செய்கின்றவளும்)
वामकुच-இடதுஸ்தனத்தில்-निहित-வைத்துக்கொள்ளப்பட்ட-वीणा வீணையை உடையவளும் (இடதுஸ்தனத்தில் படும்படி வாசிக்குங் காலத்தில் வீணையை சாற்றிக்கொண்டிருப்பவ

ளும்) வரதா விரும்பியதை யளிப்பவளுமான சகீதமாதர்க ளங்கீதத்திற்கு மூலகாரணமாக இருப்பவளை வन्दே நமஸ்கரிக்கிறேன்.

श्यामलिमसौकुमार्या सौन्दर्यानन्दसम्पदुन्मेषाम् ।

तरुणिमकरुणापूरां मदजलकलोललोचनां वन्दे ॥ ३ ॥

3. ஸ்யாமலிமஸௌகுமார்யாம் ஸௌந்தர்யானந்தஸம்பத்னமே-
தருணிமகருணாபூராம் மதஜலகல்லோலலோசனாம் வந்தே ॥ [ஷாம்]

श्यामलिमसौकुमार्या கருமை நிறத்தின் அழகாக விளங்கு-
பவளும், அல்லது, கரிய நிறமும் மென்மையுமுடையவளும்.
सौन्दर्यानन्दसम्पदुन्मेषा அழகு ஆனந்தம் இவைகளின் சிறப்-
பின் தோற்றமுள்ளவளும் तरुणिमकरुणापूरां முற்றிய கருணை
ப்ரவாஹம் அல்லது யௌவனம், தயை இவைகளின்
பெருக்கு உடையவளும் मदजलकलोललोचनां மதஜலத்தின்
அலைகள் போன்ற கண்கள் உள்ளவளும் (மதஜலத்தைக்
கறுப்பாகக்கூறுவதுண்டு) அல்லது, மதத்தால் நீரலைபோன்ற
(அசைவுள்ள) கண்களையுடையவளும் அல்லது மதஜலப்
பிரவாஹத்தையுடைய கண்களையுள்ளவளுமான தேவியை
वन्दे நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு; ஸௌந்தர்யமுள்ள இடத்தில் ஆனந்த சம்பத்து இராதா-
ஆனந்த ஸம்பத்துள்ளவரிடம் ஸௌந்தர்யமிராதா. அம்பிகையிடம்
இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது விசேஷமாகும்.

श्यामतनुसौकुमार्या என்றும் பாடாந்தரம். கரிய நிறத்தோடு
கூடிய தேஹ மென்மையை (அழகை) உடையவளும் என்பது
பொருள். सौन्दर्यामन्दसंपदुन्मेषा என்றும் பாடமுண்டு.

नखमुखमुखरितवीणा-नादरसास्वादनवनवोलासम् ।

मुखमम्ब ! मोदयतु मां मुक्ताताटङ्कमुग्धहसितं ते ॥ ४ ॥

4. நவமுவுமுவுரிதவிணை-நாடரஸாஸ்வாநவநவோல்லாஸம் |
முவுமம்வ! மோடியது மாம் முக்தாதாடங்கமுநீ யஹஸிதம் தே ॥

நவமுக-நகங்களின் நுனிகளால்-முகரিত-சப்தமுள்ளதா-
கச் செய்யப்பட்ட (வாசிக்கப்பட்ட)-வீணா-வீணையின்-நாத-
சப்தத்தின்-ரச-சுவையை-ஆசுவாத-சுவைப்பதில்-நவநவ-புதிது
புதிதான-உலாச அழகையுடையதும் முகாநாத-முத்துக்க
ளோடுகூடிய காதாபரணத்தினால்-முக-அழகிய-ஹஸித் மந்த
ஹாஸத்தை யுடையதுமான தெ உனது முகம் மா எனனை
அஸ்வ! தாயே! மோதயது களிப்புறச் செய்யவேண்டும்.

सरिगमपधनिरतां तां वीणासंकान्त-कान्तहस्तान्ताम् ।

शान्तां मृदुलस्वान्तां कुचभरतान्तां नमामि शिवकान्ताम् ॥ ५ ॥

3. ஸரிமபயநிரதாம் தாம் வீணாஸங்க்ராந்தகாந்தஹஸ்தாந்தாம் ।
ஸாந்தாம் மூடூலஸ்வாந்தாம் குசஹரதாந்தாம் நமாமி ஸிவ-
காந்தாம் ॥

सरिगमपधनि - ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி என்ற ஸ்வரங்
களில் - ரதா ஈடுபட்டவளும் வீணா வீணையில்-சங்காந்த - பரவிய
காந்த-அழகிய-ஹஸ்தாந்தா கையின் நுனியை (விரல்களை) உடைய
வளும் ஶாந்தா அமைதியுள்ளவளும் மூடூலஸ்வாந்தா இளகும் மன
முள்ளவளும் குசஹரதாந்தா குசங்களின் பளுவால் சிரம
மடைந்தவளுமான தா அந்த ஶிவகாந்தா பரமசிவனது மனைவி
யை நமாமி வணங்குகின்றேன்.

अवदुतटघटितचूली-ताडिततालीपलाशताटङ्काम् ।

वीणावादनवेला-कम्पितशिरसं नमामि मातङ्गीम् ॥ ६ ॥

4. அவடுதடவடிதகுலீ—தாவிததாலீபலாஸதாடங்காம் ।
வீணாவாடனவேலா—கம்பிதஸிரஸம் நமாமி மாதங்கீம் ॥

अवदुतट - பின் கழுத்தில் - घटित - சேர்ந்திருக்கிற - चूली-
குழல் கற்றையால் (கூந்தல் முடிப்பால்) - ताडित - தட்டப்
பட்ட (மோதப்பட்ட)-तालीपलाशताटङ्काम் பனை ஓலையாலான
கர்ணாபரணத்தை உடையவளும் வீணாவாदनவேலா-வீணை வாசிக்
கும் சமயத்தில்-कम्पितशिरसं தலையை அசைப்பவளுமான

मातङ्गीं மதங்க முனிவரின் குமாரியான தேவியை **नमामि** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு : வீணை வாசிக்கும் நேரத்தில் தலையை அசைப்பதால் மின்புறமிருக்கும் தலைமுடி காதிலுள்ள ஒலையில் படவே அதாவும் அசைகின்றது என்பது பொருள்.

वीणारवानुषङ्गं विकचमुखाम्भोज(मोद)माधुरीभृङ्गम् ।

करुणापूरतरङ्गं कलये मातङ्गकन्यकापाङ्गम् ॥ ७ ॥

7. வீணாவானுஷங்கும் விகசமுഖாம்ஹோஜ(மோடி)மாதூரிஹ்ருங்கருணபூரதரங்கும் கலயே மாதங்ககன்யகாபாங்கும் ॥ [மும்]

वीणारवानुषङ्गं வீணா தத்தைத் தொடர்கின்ற தும் **विकच-**மலர்ந்த-**मुखाम्भोज-**முகமாகிற தாமரையின்-**माधुरी-**இனிமையை அனுபவிக்கும்-**भृङ्गं** வண்டும் **करुणापूरतरङ्गं** கருணை வெள்ளத்திலுண்டாகும் அலையுமாகிய **मातङ्गकन्यकापाङ्गं** மாதங்ககன்னிகையின் கடாக்ஷத்தை **कलये** தியானிக்கிறேன்.

मुखामोद-என்றால், “முகத்தின் வாஸனையின்”.

मणिभङ्गमेचकाङ्गीं मातङ्गीं नौमि सिद्धमातङ्गीम् ।

यौवनवनसारङ्गीं सङ्गीताम्भोरुहानुभवभृङ्गीम् ॥ ८ ॥

8. மணிஹங்குமேசகாங்கீம் மாதங்கீம் நௌமி ஸித்தீயமாதங்கீம். |
யௌவனவனஸாரங்கீம் ஸங்கீதாம்ஹோருஹானுஹவஹ்ருங்கீம் ॥

मणिभङ्ग-பட்டைபிடித்த இந்திரநீலமணிபோல் - **मेचक-**நீலமான-**अङ्गीं** திருமேனியை உடையவளும் (அல்லது, இந்திரநீலமணியை அவமதிக்கும் கரிய தேகமுடையவளும்) **सिद्ध-****मातङ्गीं** மாதங்க முனிவருக்கு ஸித்தியை யளித்தவளும் **यौवनवन** வாலிபப் பருவமாகிய காட்டில் (விளங்கும்)-**सारङ्गीं** பெண் மானும் **सङ्गीत-**சங்கீதமாகிற - **अम्भोरुह-**தாமரையை (மகரந்தத்தை)-**अनुभव-**அனுபவிக்கின்ற-**भृङ्गीं** பெண் வண்டுமாகிய **मातङ्गीं** மாதங்கி தேவியை **नौमि** துதிக்கிறேன்.

मेचकमासेचनकं मिथ्यादृष्टान्तमध्यभागं ते ।

मातः स्वरूपमनिशं मङ्गलसङ्गीतसौरभं वन्दे ॥ ९ ॥

9. மேசகமாஸேசனகம் மிய்யாடிஷ்டாந்தமய்யஹாமம் தே |
மாதஸ்ஸ்வரூபமனிசம் மங்மலஸங்கீதஸௌரஹம் வந்தே ||

मातःतथाये मिथ्यादृष्टान्तमध्यभागं मित्र्येयக்கு (பொய்க்கு)
உதாரணமாக விளங்கும் இடையையுடையதும் **ஆசேசனக்**
எவ்வளவு தடவை பார்த்தாலும் திருப்தியைத் தராததும்
மேசக் கறுப்பானதும் **மங்கலசங்கீதசௌரம்** மஹா மங்கள ஸங்
கீதத்தின் சிறந்த மணத்தை யுடையதுமான **தே** உன்
னுடைய **ஸ்வரூபம்** ஸ்வரூபத்தை **அனிசம்** எப்பொழுதும் **வந்தே**
நமஸ்கரிக்கிறேன்.

नवरत्नमाल्यमेतद्रचितं मातङ्गकन्यकाभरणम् ।

यः पठति भक्तियुक्तः स भवेद्वागीश्वरः साक्षात् ॥ १० ॥

10. நவரத்னமால்யமேதத்ரசிதம் மாதங்ககன்யகாஹரணம் |
ய:வஹிஹக்தியுக்த: ஸஹவேத்வாஸீஸ்வரஸ் ஸாக்ஷாத் ||

मातङ्गकन्यकाभरणं मातங்க குமாரத்திக்கு ஆபரணமாக
ரசிதம் கட்டப்பட்ட **ஈதத்** இந்த **நவரத்னமால்யம்** நவரத்னமாலையை
ய: எவர் **பக்தியுக்த:** பக்தியோடு கூடியவராக **படதி** படிக்கிறாரோ **ச:** அவர் **சாக்ஷாத்** வாஸீஸ்வர: வாசீசராகவே (வாக்குக்கு அதிகதியாக, வச்யவாக்காக) **பவேத்** ஆவார்.

॥ नवरत्नमाला समाप्ता ॥

நவரத்னமாலா ஸமாப்தா

நவரத்ன மாலே முற்றிற்று

॥ श्रीः ॥

॥ मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः ॥

மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவ:

कल्लोलोल्लसितामृताब्धिलहरीमध्ये विराजन्मणि-
द्वीपे कल्पकवाटिकापरिवृते कादम्बवाद्युज्ज्वले ।

रत्नस्तम्भसहस्रनिर्मितसभामध्ये विमानोत्तमे
चिन्तारत्नविनिर्मितं जतनि ते सिंहासनं भावये ॥ १ ॥

கல்லோலோல்லஸிதாஹ்ரிமயீலஹரீ மயீயே விராஜன்மணி-
தீபீபே கல்பகவாடிகாபரிவ்ருதே காடும்பவாட்யுஜ்ஜ்வலே |
ரத்னஸ்தம்ஹஸஹஸ்ரநிர்மிதஸஹாமயீயே விமானோத்தமே
சிந்தாரத்னவிநிர்மிதம் ஜநநி தே ஸிம்ஹாஸனம் ஹாவயே || (1)

தாயே ! அலைகளினால் சோபிக்கின்ற அமிருத ஸமுத்
திரத்தின் நடுவில் விளங்குகின்ற மணித் தீவிலே கற்பக
மரங்களாலான வேலியினால் சூழப்பட்டதும், கடம்பை
மரவரிசைகளால் பிரகாசிப்பதும், இரத்தினங்களால் இழைக்
கப்பட்டு ஆயிரம் கால்கள் அமைத்து நிருமித்த ஸபையின்
நடுவிலுள்ளதுமான சிறந்த விமானத்திலே (கோயிலிலே
சிந்தாமணிகளை அமைத்துச் செய்யப்பட்டதான வலிம்ஹா
ஸனத்தை, நான் உனக்குத் தியானம் செய்து கொடுக்
கிறேன் (மனதினால் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்).

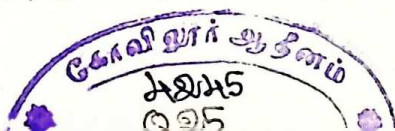
एणाङ्गानलभानुमण्डलसच्छीचक्रमध्ये स्थितां
 बालार्कद्युतिभासुरां करतलैः पाशाङ्कुशौ विभ्रतीम् ।
 चापं वाणमपि प्रसन्नवदनां कौसुम्भवस्त्रान्वितां
 तां त्वां चन्द्रकलावतंसमकुटां चारुसितां भावये ॥ २ ॥

ஏணங்கானல்ஹானுமண்ஹலஸ்சக்ரம்யே ஸ்யிதாம்
 பொலார்(க்)கத்யுதிஹாஸூராம் கரதலை: பாஸாங்குஸௌஸித்ரதீம்
 சாபம் ஹாணமபி ப்ரஸன்னவதனாம் கௌஸும்ஹவஸ்த்ரான்விதாம்
 தாம் த்வாம் சந்த்ரகலாவதம்ஸமகுடாம் சாருஸ்மிதாம் ஹாவயே ॥ (2)

சந்திரன், அக்கினி, ஸூர்ய மண்டலம் இவைகளாகப்
 பிரகாசிக்கின்ற ஸூர்ய சக்கிரத்தின் மத்தியில் இருப்பவளும்,
 பால ஸூர்யனுடைய கிரணத்தைப்போல் பிரகாசிக்கின்ற
 வளும், கைகளில் பாசம், அங்குசம்(மாவட்டி), வில், அம்பு
 இவைகளை தரிக்கின்றவளும். (மகிழ்ச்சியால்) மலர்ந்த
 முகத்தை யுடையவளும், சிவந்த வஸ்திரம் தரித்திருப்ப
 வளும், சந்திர கலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்டமுடியையுடைய
 வளும் அழகிய புன்னகையை யுடையவளும், (வேதம்,
 வேதாந்தம், புராணம் முதலியவைகளில்) பிரலித்தி யடைந்
 திருப்பவளும் ஆகிய உன்னை நான் தியானம் செய்கிறேன்.

ईशानादिपदं शिवैकफलकं रत्नासनं ते शुभं
 पाद्यं कुङ्कुमचन्दनादिभरितैरर्घ्यं सरलाक्षतैः ।
 शुद्धैराचमनीयकं तव जलैर्भक्त्या मया कल्पितं
 कारुण्यामृतवारिधे तदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ३ ॥

ஈஸானாதிபதம் ஸிவைகஹலகம் ரத்னாஸனம் தே ஸுஹம்
 பாத்த்யம் குங்குமசந்தனாதிஹரிதை ரர் ஹ்யம் ஸரத்னாக்ஷதை: |
 ஸுத்த்யைராசமனியகம் தவ ஜலைர்ஹக்த்யா மயா கல்பிதம்
 காருண்யாபூதவாரியே ததக்ஷிலம் ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ॥ (3)

கருணையாகிற அமிருதம் நிரம்பிய ஸமுத்திரமாகிய தாயே! ஈசானன் முதலியவர்களாகிய கால்களையுடையதும் (சதா) சிவனாகிய ஒரே பலகையை யுடையதும் அழகுடையதும் ரத்தின மயமாகியதுமான ஆஸனமும், (நல்ல) பாத்யமும், குங்குமப்பூ சந்தனம் முதலியவை நிரம்பியதும். இரத்தினம் அக்ஷதை இவைகளோடு கூடியதுமான அர்க்கியமும், சுத்தமான ஜலத்தினால் ஆசமனீயமும் ஆகியவை பக்தியோடு என்னால் அமைக்கப்பட்டவை யெல்லாம் உன்னுடைய மகிழ்ச்சிக்காக அமையட்டும். (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்.)

लक्ष्म्ये योगिजनस्य रक्षितजगज्जाले विशालेक्षणे

ग्रालेयाम्बुपटीरकुङ्कुमलसत्कर्पूरमिश्रोदकैः ।

गोक्षीरैरपि नालिकेरसलिलैः शुद्धोदकैर्मन्त्रितैः

स्नानं देवि धिया मयैतदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ४ ॥

லக்ஷ்மீ யோ யுஜனஸ்ய ரக்ஷிதஜஜ்ஜாலே விஸாலேக்ஷணே
ப்ராலேயாம்ஹுபரகுங்குமலசத்கர்ப்பூரமிஸ்ரோடகை |
ஹோக்ஷீரைரபி நாலிகேரஸலிலை: ஸுத்ஹோடகைர்மந்த்ரிதை:
ஸ்நானம் ஹேவி யியா மயைதடிவிலம் ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ||

யோகிகளுக்கு (ஞானத்தால்) அறிந்து கொள்ள ஸாத் தியமானவளும் உலகக் கூட்டங்களை ரக்ஷிக்கின்றவளும் அகன்ற கண்களை யுடையவளுமான தேவியே! மந்திர ஜபம் செய்யப்பட்டவையான பனி ஜலம், சந்தனம், குங்குமப்பூ பச்சைக் கர்ப்பூரம் இவைகள் கலந்த தீர்த்தத்தினாலும், பசுக்களின் பாலினாலும், இளநீரினாலும், சுத்த ஜலத்தினாலும், உனக்கு மனதினால் செய்யப்பட்ட இந்த எல்லாவிதமான ஸ்நானமும் மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்.

ह्रींकाराङ्कितमन्त्रलक्षिततनो हेमाचलात्संचितै-
रत्नैरुज्ज्वलमुत्तरीयसहितं कौसुम्भवर्णाशुकम् ।

मुक्तासंततियज्ञसूत्रममलं सौवर्णतन्तूद्वयं
दत्तं देवि धिया मयैतदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ५ ॥

ஹ்ரீம்காராங்கித - மந்திர - லக்ஷிததனோ! ஹேமாசலாத் ஸஞ்சிதை :
ரத்னையுஜ்ஜ்வலமுத்தரியஸஹிதம் கௌஸும்பவர்ணாஸுகம் |
முக்தாஸந்ததியஜ்ஞ சூத்ரமமலம் ஸௌவர்ண தந்தூத்வயம்
ஐத்தம் டேவி டியா மயைததக்ஷிலம் ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் || (5)

(மூன்று) ஹ்ரீங்காரங்களை அடையாளமாகவுடைய
மந்திரத்தாலே (உபாஸிப்பவர்களுக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாக
விளங்கும் திருமேனியை யுடையவளே! பொன்மயமான
மேரு பர்வதத்தினின்று பொருக்கி யெடுக்கப்பெற்ற
ரத்தினங்களால் மிக்க ஒளி வீசுகின்ற மேலாடையோடு
கூடியதான செந்நிறமான பட்டாடையும் பொற்கம்பியிலே
கோத்த முத்துக் கோவையாகிய தூய யஜ்ஞோப வீதமு-
மாக, என்னால் மனதாலே ஸமர்ப்பிக்கப் பெற்ற இது எல்-
லாம், பிராட்டியே! (உம்முடைய) பிரீதியின் பொருட்டு
அமைவதாக.

हंसैरप्यतिलोभनीयगमने हारावलीमुज्ज्वलां
हिन्दोलघुतिहीरपूरिततरे हेमाङ्गदे कङ्कणे ।
मञ्जीरौ मणिकुण्डले मकुटमप्यर्धेन्दुचूडामणिं
नासामौक्तिकमङ्गुलीयकटकौ काञ्चीमपि स्त्रीकुरु ॥ ६ ॥

ஹம்ஸையதிலோஹ்நீயமுமனே ஹாராவலீமுஜ்ஜ்வலாம்
ஹிந்தோலஹ்தீயுதிஹீரபூரிததரே ஹேமாங்குடே கங்கணே |
மஞ்ஜீரௌ மணிகுண்டலே மகுடமப்யர்யேந்ஹேந்ருவாமணிம்
நாஸாமௌக்திகமங்குலீயகடகௌ காஞ்சீமபி ஸ்ரீகரு || (6)

அன்னப் பறவைகளாலுங்கூட மிகவும் பொருமைப் படத் தகுந்த நடையை யுடையவளே ! பிரகாசிக்கின்ற முத்து மாலையையும், நீலம் காட்டும் ஒளியையுடைய உடானி வைர ரத்தினங்கள் மிகவும் நிரம்பிய தங்கமயமான இரண்டு தோள்வளைகளையும், இரண்டு கைவளைகளையும், இரண்டு பாதச் சிலம்புகளையும், ரத்தின மயமான இரண்டு தாடங்கங்களையும் (காதோலைகளையும்), பிறைச் சந்திரன் என்னும் சூடாமணியாகிய கிரீடத்தையும், மூக்கு நகையா யுள்ள முத்தையும், மோதிரத்தையும், காப்பையும் ஒட்டியா ணத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

सर्वाङ्गि घनसारकुङ्कुमघनश्रीगन्धपङ्काङ्कितं

कस्तूरीतिलकं च फालकलके गोरोचनापत्रकम् ।

गण्डादर्शनमण्डले नयनयोर्दिव्याञ्जनं तेऽश्रितं

कण्ठाब्जे मृगनाभिपङ्कममलं त्वत्प्रोतये कल्पताम् ॥ ७ ॥

ஸர்வாங்கமே வநஸாரகுங்குமவனஸ்ரீமந்யபங்காங்கிதம்

கஸ்தூரிதிலகம் ச ஹாலகலகே கோரோசனாபத்ரகம் ।

மணலாடர்ஸனமண்ஹலே நயனயோர்ஹிவ்யாஞ்ஜனம். தே'ஞ்சிதம்
கண்ாஷ்ஜே ஜ்ஜமநாபிபங்கமமலம் த்வத்ப்ரீதயே கல்பதாம் ॥ (7)

தாயே ! உடம்பு முழுவதிலும் பூசுவதற்கானதும் கர்ப்ப பூரம் குங்குமப்பூ இவைகள் அதிகமாயுள்ளதுமான சந்தனக் குழம்பும், நெற்றிப் பட்டையில் கஸ்தூரியாலான திலகமும், கண்ணாடி போன்ற கன்னப் பிரதேசத்தில் கோரோசனையினால் எழுதப்பட்ட இலை வடிவமான மகரிகா பத்திரமும், கண்களில் தீட்டுவதற்கு மேன்மையான மையும், சங்கு போன்ற கழுத்தில் (பூசுவதற்கான) சுத்தமான கஸ்தூரிக் குழம்பும், உன்னுடைய மகிழ்ச்சியின் பொருட்டு அமைவதாகட்டும். (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்).

कहरोत्पलमल्लिकामरुचैः सौवर्णपङ्केरुहैः
जातीचम्पकमालतीवकुलकैर्मन्दारकुन्दादिभिः ।
केतव्या करवीरकैर्वहुविधैः कृप्ताः स्रजो मालिकाः
सङ्कल्पेन समर्पयामि वरदे संतुष्टये गृह्यताम् ॥ ८ ॥

கல்ஹாரோத்பலமல்லிகாமருவகைஃ ஸௌவரணபங்கேருஹைஃ

ஜாதீசம்பகமாலதீவகுலகைர்மந்தாரகுந்தாடிஹிஃ |

கேதக்யா கரவீரகைர்வஹுவியைஃகூப்தாஃ ஸ்ரஜோ மாலிகாஃ

ஸங்கல்பேன ஸமர்(ப்)பயாமி வரடே ஸந்துஷ்டயே குஹ்யதாம் ||

வரந் தருகின்றவளே ! செங்கமுநீர், குவலயம் (நீலோத்
பலம்), மல்லிகை. மருக்கொழுந்து இவைகளாலும் தங்கத்
தாமரைகளாலும், ஜாதி மல்லிகை, சண்பகம், மாலதி, மகி
ழம்பூ இவைகளாலும், மந்தாரம், தும்பை முதலியவைகளா
லும், தாமழம்பூவினாலும், அரளிப்பூக்களாலும், இன்னும் பல
வித புஷ்பங்களாலும் செய்யப்பட்ட (தொடுக்கப்பட்ட)
தலைச்சரங்களையும் மாலைகளையும், கழுத்து மாலைகளையும்
நான் மனதினால், ஸமர்ப்பிப்பதை ஸந்தோஷமாகப் பெற்
றுக் கொள்வாயாக.

हन्तारं मदनस्य नन्दयसि यैरङ्गैरनङ्गोज्ज्वलैः
यैर्भृङ्गावलिनीलकुन्तलभैर्यधामि तस्याशयम् ।
तानीमानि तवाम्ब कोमलतराण्यामोदलीलागृहा-
प्यामोदाय दशाङ्गगुग्गुलुघृतैर्धूपैरहं धूपये ॥ ९ ॥

ஹந்தாரம் மதனஸ்ய நந்தயஸி யைரங்ஙைரனங்ஙோஜ்ஜ்வலைஃ

யைர்ஹ்நாவலிநீலகுந்தலஹரைர்வய்ஞஸி தஸ்யாஸயம் |

தானீமானி தவாம்வ கோமலதராண்யாமோடலீலாஅஹா-

ண்யாமோடாய டசாங்ஙுக்ருலு஘ுதீர்தூபைர்அஹம்

யூபயே || (9)

தாயே ! காமத்தை (காதலை) விருத்தி செய்கின்ற உனது எந்த அங்கங்களால் மன்மதனை நாசம் செய்த பரமேஸ்வரனை ஆனந்திக்கச் செய்கின்றாயோ, வண்டின் வரிசைகளை (புடைய) ப்போன்ற எந்தக் கருமையான கூந்தலின் பாரங்களால் அந்த ப்ரமசிவனுடைய மனதைக் கட்டுப்படுத்துகின்றாயோ, அப்படிச் சிறந்தவையும், மிகவும் மிருதுவானவையும், ஸந்தோஷ வினையாட்டிற்கு இருப்பிடமானவையுமான உன்னுடைய இந்த அங்கங்களை, வாஸனையூட்டுதற்காக, தசாங்கம், குங்குலியம் நெய் இவைகளாலான தூபங்களால் புகையூட்டுகின்றேன் (தூப மிடுகிறேன்).

लक्ष्मीमुज्ज्वलयाभि रत्ननिवहोद्भास्यचरे मन्दिरे

मालारूपविलम्बितैर्मणिमयस्तम्भेषु संभावितैः ।

चित्रैर्हाटकपुत्रिकाकरधृतैर्गव्यैर्धृतैर्वर्धितैः

दिव्यैर्दोषगणैर्धिया गिरिसुते सन्तुष्टये कल्पताम् ॥ १० ॥

லக்ஷ்மீமுஜ்ஜ்வலயாமி ரத்னநிவஹோத் ஹாஸ்வத்தரே மந்திரே மாலாரூபவிலம்பிதைர்மணிமயஸ்தம்ஹேஷு ஸம்ஹாவிதைஃ | சித்ரைர்ஹாடகபுத்ரிகாகரயுதைர்மவ்யைர்வ்யுதைர்வர்பிதைஃ ஷிவ்யைர்தீபமணைர்யியா மிரிஸுதே ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ||

மலைமகளே ! இரத்தினங்களுடைய கூட்டங்களால் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற, (உன்னுடைய) கோயிலில் இரத்தினங்களிழைத்த தூண்களில் மலைவடிவமாகத் தொங்கவிடப்பட்டவைகளும், சித்திர ரூபமாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், தங்கப்பதுமையின் கையில் பிடிக்கப்பட்டவைகளும் பசு நெய்யால் விருத்திசெய்யப்பட்டவைகளுமான திவ்வியமான விளக்கின் கூட்டங்களால், இலக்ஷ்மியை (சோபையை) பிரகாசிக்கும்படி என் மனதினால் செய்கிறேன் ; அப்படிச் செய்வது உன்னுடைய மகிழ்ச்சிக்காக அமையட்டும் (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்).

ह्रींकारेश्वरि तप्तहाटककृतैः स्थालीसहस्रैर्भूतं
 दिव्यान्नं घृतसूपशाकभरितं चित्रान्नभेदं तथा ।
 दुग्धान्नं मधुशर्करादधियुतं मागिक्यपात्रे स्थितं
 माषापूपसहस्रमम्ब सफलं नैवेद्यमावेदये ॥ ११ ॥

ஹ்ரிங்காரேஸ்வரி தப்தஹாடககூட்டை: ஸ்தாலீஸஹஸ்ரைர்ஹுதம்
 திவ்யான்னம் வ்யூதஸூபசாகஹரிதம் சித்ரான்னஹேதம் ததா |
 டுத் துதான்னம் மதுசர்க்காடியுதம் மாணிக்யபாத்ரே
 ஸ்யுதிதம்
 மாஷாபூபஸஹஸ்ரமம்ப்ஸ ஸஹலம் நைவேத்யமாவேதயே ||

ஹ்ரிம் என்கிற அக்ஷரத்தின் வடிவான ஈச்வரியே!
 காய்ச்சி யுருக்கப்பட்ட தங்கத்தினால் வார்க்கப்பட்ட பல்லா
 யிரம் பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டதும், நெய் பருப்பு
 காய் கறி. இவைகளோடு கூடிய துமான சுத்தமான அன்ன
 மும், அவ்விதமே பலவிதமான சித்திரான்னமும், மாணிக்ய
 மயமான பாத்திரத்திலிருக்கும் தேன், சர்க்கரை, தயிர்
 இவைகளோடு கூடிய பாலன்னமும் (பாயஸமும்), பழங்க
 ளோடு ஆயிரம் வடைகளுமாகிய நைவேத்யத்தை உனக்கு
 (என் மனதினால்) நிவேதனஞ் செய்கிறேன்.

सच्छायैर्धरकेतकीदलरुचा ताम्बूलवल्लीदलैः
 पूगैर्भूरिगुणैः सुगन्धिमधुरैः कर्पूरखण्डोज्ज्वलैः ।
 मुक्ताचूर्णविराजितैर्वहुविधैर्वक्त्राम्बुजामोदितैः
 पूर्णा रत्नकलाचिका तव मुदे न्यस्ता पुरस्तादुमे ॥ १२ ॥

ஸச்ஹாயைர்வரகேதகீடலருசா தாம்பூலவல்லீடலை:
 பூமார்ஹூரிமுணை: ஸுமந்யமிதயுரை: கர்(ப்)பூரவண்ணோஜ்-
 ஜ்வலை: |
 முக்தாசூர்ணவிராஜிதைர்வஹுவியைர்வக்த்ராம்ஸுஜாமோதிகை:
 பூர்ண ரத்னகலாசிகா தவ முடே ந்யஸ்தா புரஸ்தாடுமே || (12)

உமாதேவியே ! சிறந்த தாமும்பூவின் இதழின் காந்திக்கு ஸமானமான காந்தியையுடைய வெற்றிலைகளாலும், வெகு குணங்களுள்ளவைகளும் நல்லமணம் பொருந்தியவைகளும் ருசியாயிருப்பவைகளும்மான பாக்குகளாலும், கர்ப்பூரத் துண்டுகள்போல் பிரகாசிப்பவைகளும் முத்துகளின் சூர்ணத்தினால் விளங்குகின்றவைகளும்மான சுண்ணாம்புத் தூளாலும், தாமரைபோன்ற (உன்) வாயின் வாஸனையையும் மகிழ்ச்சியையும் பெறுவதற்குரியவையான பலவிதமான பொருள்களாலும் நிரம்பிய ரத்னமயமான காளாஞ்சி (தாம்பூலப்பெட்டி) உன்னுடைய ஸந்தோஷத்திற்காக உன் எதிரில் (என் மனத்தினால்) வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

कन्याभिः कमनीयकान्तिभिरलङ्कारामलारात्रिका-

पात्रे मौक्तिकचित्रपङ्क्तिविलसत्कर्पूरदीपालिभिः ।

तत्तत्तालमृदङ्गगीतसहितं नृत्यत्पदाम्भोरुहं

मन्त्राराधनपूर्वकं सुनिहितं नीराजनं गृह्यताम् ॥ १३ ॥

கன்யாவிஃ கமனீயகாந்திவிரலங்காராமலாராத்ரிகா-
பாத்ரே மௌக்திகசித்ரபங்க்தினிலஸத்கா(ப்)பூரதீபாலிभिஃ |
தத்தத்தாலமூடங் மரீதஸஹிதம் நூத்யத்படாம்ஹோருஹம்
மந்தாராயனபூர்வகம் ஸுநிஹிதம் நீராஜனம் ஸ்ரூயதாம் || 13 ||

(தாயே !) அழகிய காந்தியையுடைய கன்னிகைகளால், பரிசுத்தமான அலங்கார ஆலத்தித்தட்டில் முத்துகளாலான சித்திரக்கோலங்களால் விளங்குகின்ற கர்ப்பூரதீபங்களின் வரிசைகளைக்கொண்டு அந்த அந்த தாளம், மிருதங்கம், பாட்டு இவைகளின்படி நடனமாடுகின்ற பாதாரவிந்தங்களை யுடையதும் மந்திரஜபம் ஆராதனம் இவைகளோடு கூடியதும் நன்கு சுற்றப்பட்டதுமான நீராஜனமானது உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படட்டும்.

लक्ष्मीमौक्तिकलक्षकल्पितसितच्छत्रं तु धत्ते रसात्
इन्द्राणी च रतिश्च चामरवरे धत्ते स्वयं भारतो ।
वीणामेणविलोचनाः सुमनसां नृत्यन्ति तद्रागवद्-
भावैराङ्गिकसाच्चकैः स्फुटरसं मातस्तदाकर्ण्यताम् ॥ १४ ॥

லக்ஷ்மீர்மௌக்திகலக்ஷகல்பிதஸிதக்ஷத்ரும் து யத்தே ரஸாத்
இந்த்ராணி ச ரதிர்ச சாமரவரே யத்தே ஸ்வயம் ஹரதி ।
வீணாமேணவிலோசனாஃ ஸுமனஸாம் ந்ருத்யந்தி தத்ரா மவத்-
ஹாவைராங்கிகஸாத்நிகைஃ ஸ்மடரஸம் மாதஸ்தஜாகர்ண்ய-
தாம் ॥ (14)

தாயே! இலக்ஷ்மிதேவி (உனக்கு) அன்புடன், இலக்ஷ்ம்
முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்குடையைப்
பிடிக்கின்றாள். இந்திராணியும் இரத்தேவியும் (உனக்கு)
அன்புடன் வெண்சாமரம் வீசுகின்றார்கள். ஸரஸ்வதி தேவி
தானாகவே பரீதியுடன் வீணை வாசிக்கின்றாள். மானின்
கண்கள் போன்ற கண்களையுடைய தேவ ஸ்திரீகள் அந்த
அந்த ராகங்களுக்குத் தகுந்தபடி அங்கங்களினால் செய்யப்
படுகின்ற (கடைக்கண் பார்வை, புருவம் நெறித்தல் முதலிய)
பாவங்களாலும், (வியர்வை, மயிர்க்கூச்சல், ஸ்தம்பித்தல்
முதலிய) ஸாத்விக பாவங்களாலும் அந்த அந்த ரஸங்கள்
வ்யக்தமாகும்படி நடனம் செய்கிறார்கள். அவற்றைக் கேட்
டருள்வாயாக.

ह्रींकारत्रयसंपुटेन मनुनोपास्ये त्रयीमौलिभिः
वाक्यैर्लक्ष्यतनो तव स्तुतिविधौ को वा क्षमेताम्विके ।
सह्यापाः स्तुतयः प्रदक्षिणशतं सञ्चार एवास्तु ते
संवेशो मनसः समाधिरखिलं त्वत्प्रीतये कल्पताम् ॥ १५ ॥

ஹ்ரிங்காரத்ரயஸம்புடேன மனுஜோபாஸ்யே த்ரயமௌலிவிஃ
வாக்யைர்லக்ஷ்யநஜோ தவ ஸ்துதிவிபுள கோ வா க்ஷமேதாம்-

விகே !

ஸல்லாபாஃ ஸ்துதயஃ ப்ரஹ்மக்ஷிணஸ்தம் ஸஞ்சார ஏவாஸ்து தே
ஸம்வேஸோ மனஸஃ ஸமாயிரவிஸம் த்வத்ப்ரீதயே கல்பதாம் ||

மூன்று ஹ்ரிங்காரங்களுக்கு ஸம்புடமாயிருக்கிற மந்திரத்தினால் உபாவிக்கத் தகுந்தவனே ! ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம் என்றமூன்று வேதங்களுடைய சிரஸ்ஸாகிய உபநிஷத் வாக்கியங்களால் அறியத்தகுந்த ஸ்வரூபத்தையுடையவனே ! தாயே ! உன்னை ஸ்துதிக்கும் கார்யத்தில் எவன் சக்தியுடையவனாயிருக்கின்றான் ? (என்னுடைய) பேச்சுகள் உனக்கு ஸ்தோத்திரங்களாகவும், ஸஞ்சரித்தல் நூறு பிரதக்ஷணங்களாகவும் மனதின் ஓய்வு (நித்திரை) ஸமாதியாகவும் உன்னுடைய ப்ரீதியின் பொருட்டு கொள்வாயாக.

श्रीमन्त्राक्षरमालया गिरिसुतां यः पूजयेच्चैतसा

सन्ध्यासु प्रतिवासरं सुनियतस्तस्यामलं स्यान्मनः ।

चित्ताम्भोरुहमण्डपे गिरिसुता नृत्तं विधत्ते रसा-

द्वाणी वक्त्रसरोरुहे जलधिजा गेहे जगन्मङ्गला ॥ १६ ॥

ஸ்ரீமந்த்ராக்ஷரமாலயா ஸ்ரிஸுதாம் யஃ பூஜயேச்சேதஸா
ஸந்த்யாஸு பிரதிவாஸரம் ஸுநியதஸ்தஸ்யாமலம் ஸ்யான்மனஃ
சித்தாம்ஹோருஹமண்டபே ஸ்ரிஸுதா ந்ருத்தம்வியுத்தேரஸாத்-
வாணி வக்த்ரஸரோருஹே ஜலபிஜா மேஹே ஜமன்மங்குலா || (16)

எவனொருவன் பார்வதீ தேவியை நல்ல நியமத்தோடு
கூடியவனாக ஒவ்வொரு நாளும் ஸந்திவேளைகளில் மந்திரத்
தின் அக்ஷரங்களால் தொடுக்கப்பட்ட ஸ்தோத்திரமாகிய
இந்த மாலையைக் கொண்டு மனதினால் பூஜை செய்வானே
அவனுடைய மனது (காமம், கோபம், த்வேஷம் முதலிய)

மலங்களில்லாமல் சுத்தமாக ஆகும். அவனுடைய ஹ்ருதய கமலமாகிய மண்டபத்தில் பார்வதீ தேவி ப்ரீதியுடன் நடனஞ் செய்வாள். தாமரை போன்ற அவன் முகத்தில் (வாயில்) ஸ்ரஸ்வதி நர்த்தனம் செய்வாள். அவனுடைய வீட்டில் உலகத்திற்கு மங்களத்தைச் செய்யும் இலக்ஷ்மி தேவி நர்த்தனம் செய்வாள்.

इति गिरिवरपुत्रीपादराजीवभूषा
भुवनममलयन्ती स्रक्तिसौरभ्यसारैः ।
शिवपदमकरन्दस्यन्दिनीयं निवद्धा
मदयतु कविभृङ्गान् मातृकापुष्पमाला ॥ १७ ॥

இதி ஸ்ரீவரபுத்ரீபாடி ராஜீவஹ-
ஹவனமமலயந்தி ஸுக்திஸௌரஹ்யஸாரை : |
ஸ்ரீவபடிமகரந்தஸ்யந்தினியம் நிவத்தியா
மடியது கவிஹ்ருங்கான் மாத்ருகாபுஷ்பமாலா ||

இவ்விதம் இமயமலையின் புத்திரியாகிய பார்வதீதேவியின் பாதாரசிந்தத்திற்கு அலங்காரமானதும், நல்ல சொற்களின் வாஸனைச் சிறப்பால் உலகத்தை பரிசுத்தம் செய்கின்றதும் சிவனுடைய பதவியாகிய (மோக்ஷமாகிய) தேனைச் சொரிவதுமாய் மந்திராக்ஷரங்களாலே கோக்கப்பட்ட (இயற்றப்பட்ட) இந்த மந்திராக்ஷரப் பூமாலையானது கவிகளாகிய வண்டுகளைக் களிக்கச் செய்யட்டும்.

इति मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः समाप्तः ॥

மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவம் முற்றிற்று.

॥ श्रीराजराजेश्वर्यै नमः ॥

॥ श्री राजराजेश्वर्यष्टकम् ॥

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி - அஷ்டகம்

अम्बा शाम्भवि चन्द्रमौलिरवलाङ्गणा उमा पार्वती
काली हैमवती शिवा त्रिणयना कात्यायनी भैरवी ।
सावित्री नवयौवना शुभकरी साम्राज्यलक्ष्मीप्रदा
* चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ १ ॥

அம்வா சாம்ஹவி சந்தீரமௌலிரவ்லா'பர்ணா உமா பார்வதி
காலி ஹைமவதி சிவா த்ரிணயனா காத்யாயனி ஹைரவி |
ஸாவித்ரி நவயௌவனா ஸு-ஹகரி ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீப்ரதா
சித்ரூபி பரதேவதா ஹவதி ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி ॥ (1)

ஏ சிவபெருமானின் மனைவியே! எல்லா உலகங்களுக்
கும் அன்னையும், சந்திரனை சிரசில் உடையவளும், மெல்லிய
சரீர முடையவளும், தவஞ்செய்யும்போது இலையைக்கூடப்
புசியாதவளும், தவத்திற்குச் செல்லவேண்டாமென்று
தாயால் தடுக்கப்பட்டவளும், மலைமகளும், காளியும், ஹிம
வானின் புத்திரியும், மங்களமுள்ளவளும், மூன்றுகண்களை
யுடையவளும், காத்யாயனரின் புத்திரியும், பைரவரின் மனைவி
யும், உலகங்களைப் படைப்பவளும், புதிய யௌவனமுள்ள
வளும், கேசுமத்தைச் செய்பவளும், ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியைக்
கொடுப்பவளும், ஞான ரூபமுள்ளவரின் பத்தினியும்,
மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜ
ராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

* चिद्रूपस्य भगवतः स्त्री चिद्रूपी-पुंयोगादिति डीप् ।

அம்மா மோहिனி தேவதா த்ரிஹுவனி ஆனந்தஸந்தாயினி
வாணி பல்லவபாணிவேணுமுரலீகானபிரியாலிலினி ।
கல்யாணி உடூராஜவிஸ்வவதனா தூமராக்ஷஸம்ஹாரிணி
சித்ரூபி பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி ॥ ௨ ॥

அம்மா மோஹினி தேவதா த்ரிஹுவனி ஆனந்தஸந்தாயினி
வாணி பல்லவபாணிவேணுமுரலீகானபிரியாலிலினி ।
கல்யாணி உடூராஜவிஸ்வவதனா தூமராக்ஷஸம்ஹாரிணி
சித்ரூபி பரதேவதா ஹமவதி ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி ॥ (2)

(உலகத்தை) மயக்குகின்றவளே ! அன்னையும், பிரகாச
முடையவளும், மூன்று உலகங்களுக்கும் காரணமானவளும்,
ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவளும், வாக்ருபினியும், தனிர்
போன்ற கரத்திலே எந்திய புல்லாங்குழலால் பாடும்
பொழுது உண்டாகும் இனிய ஓசையிலுள்ள பிரியத்தால்
சரீரத்தில் ஆட்டமுள்ளவளும், மங்களருபினியும், சந்திர பிம்
பம் போன்ற முகமுள்ளவளும், தூம்ராக்ஷன் என்ற அசு
ரனை ஸம்ஹரித்தவளும், ஞானருபினியும், மேலான தெய்வ
மும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்
கள் தாங்கள் .

அம்மா நூபுரரத்னகங்கையி கேயூரஹாராவலி
ஜாதிசம்பகவையந்திலஹி த்ரேவையகைராஜிதா ।
வீணாவேணுவினோதமண்டிதகரா வீராஸனாஸம்ஸ்யிதா
சித்ரூபி பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி ॥ ௩ ॥

அம்மா நூபுரரத்னகங்கையி கேயூரஹாராவலி
ஜாதிசம்பகவையந்திலஹி த்ரேவையகைராஜிதா ।
வீணாவேணுவினோதமண்டிதகரா வீராஸனாஸம்ஸ்யிதா
சித்ரூபி பரதேவதா ஹமவதி ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி ॥ (3)

எல்லா உலகங்களுக்கும் அன்னையும், பாதஸரம், ரத்ன மிழைத்த கங்கணம் இவைகளைத் தரித்தவளும், தோளணி, முத்துமாலையின் வரிசை, ஜாதிப்பூ, செண்பகப்பூ இவைகளாலாகியதும் அசைகின்ற துமான மாலை, கண்டாபரணம் இவைகளால் நன்கு பிரகாசிப்பவளும், வீணை புல்லாங்குழல் இவைகளை வாசிப்பதாலும் அழகு வாய்ந்த கைகளை உடையவளும், வீராஸனமாக (வீராஸனத்திலே) நன்கு அமர்ந்திருப்பவளும், ஞானரூபினியும், மேல்நான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा रौद्रिणि भद्रकालि भगला ज्वालापुष्पी वैष्णवी
ब्रह्माणी त्रिपुरान्तकी सुरनुता देदीप्यमानोज्ज्वला ।
चामुण्डा श्रितरक्षपोपजननी दाक्षायणी बह्वी
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ४ ॥

அம்வா ரௌத்ரிணி ஹத்ரகாலி ஹமலா ஜ்வாலாமுஷீ வைஷ்ணவீ
வீரஹ்மாணி த்ரிபுராந்தகி ஸுரநுதா தேதீப்யமானோஜ்ஜ்வலா |
சாமுண்வா ஸ்ரிதரக்ஷபோஷஜனனி டாக்ஷாயணி வல்வவி
சித்ரூபி பரதேவதா ஹவதி ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி || (4)

பயங்கர ரூபமுள்ளவளே! மங்களத்தைத் தரும் நீல
நிறமுள்ள தேவியே! அன்னையும், (மேன்மையை யளிப்ப
வளும் துஷ்டர்கள் நாக்கை யறுப்பவளும்,) ஜ்வாலையைக்
கக்கும் முகமுள்ளவளும், விஷ்ணுவின் சக்திரூபமானவளும்,
பிரம்மாவின் சக்தி ரூபமானவளும், த்ரிபுராஸுரர்களை
ஸம்ஹரித்த சிவனின் மனைவியும், தேவர்களால் துதிக்கப்
பெற்றவளும், தகதகவென்று ஒளிரும் காந்தியுடையவளும்,
சண்டன், முண்டன் என்ற இரண்டு தானவர்களையும்
ஐயித்தவளும், அண்டினவரைக் காப்பாற்றி வளர்க்குந்
தாயும், தக்ஷனின் பெண்ணாகியவளும், கோபிகைரூபமுள்ள

வளும், ஞானஞ்ஞபிணியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமை
புள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा शूलधनुःकुशाङ्कशधरी अर्धेन्दुविम्बाधरी
वाराही मधुकैटभग्नशमनी वाणीरमासेविता ।
मह्लाद्यासुरमूकदैत्यदमनी माहेश्वरी अम्बिका
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ५ ॥

அம்பா ஸூலதனு: குசாங்குசாயர் அர்யேந்த்ருவிம்வாயர்
வாராஹீ மயுகைடஹப்ரஸமனீ வானீரமானேவிதா |
மல்லாத்யாஸுரமூகடைத்யதமனீ மாஹேஸ்வரீ அம்விகா
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ || (5)

அன்னையும், சூலம், வில், பாசம், அங்குசம் இவைகளைத்
தரித்தவளும், சந்திரபிம்பத்தின் பாதியைத் தரித்தவளும்,
வராஹாவதாரம் செய்த விஷ்ணுவாகிய சக்தி ரூபமான
வளும், மது, கைடபன் என்ற அசுரர்களை யடக்கியவளும்,
ஸைவதீயாலும் லக்ஷ்மியாலும் ஸைவிக்கப்பட்டவளும்,
மல்லர்களாகிய அசுரர்களையும், மூகன் என்ற அசுரனையும்
அழித்தவளும், மஹேஸ்வரரின் மனைவியும், (எல்லோரிட
மும் தையுள்ளவளும்) தாயும், ஞானஞ்ஞபிணியும், மேலான
தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியு
மானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा सृष्टिदिनाशपालनकरी आर्या विसंशोभिता
गायत्री प्रणवाक्षरामृतरसापूर्णाऽनुसन्धोकृता ।
ओङ्कारी विनतासुतार्चितपदा उदण्डदैत्यापहा
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ६ ॥

அம்வா ஸ்ருஷ்டிவிநாஸபாலனகரீ ஆர்யா விஸம்ஸோவிதா
மாயத்ரீ ப்ரணவாக்ஷராம்ருதரஸா பூர்ணானுஸந்தீக்ருதா |
ஒங்காரீ வினதாஸுதாரீ(ச்)சிதபதா உதீதண்புடைத்யாபஹா
சிதீருபீ பரதேவதா ஹவதி ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ || (6)

அன்னையும், படைத்தல் அழித்தல் ரக்ஷித்தல் இவை
களைச் செய்பவளும், பூஜிக்கத் தகுந்தவளும், மிகவும் நன்
றாய் பிரகாசிப்பவளும், காயத்ரீ மந்திர ரூபமானவளும்,
பிரணவாக்ஷரமாகிற அமுத ரஸத்தால் நிறைந்தவளும்,
இடைவிடாது தியானிக்கப்படுபவளும், ஒங்காரரூபினியும்,
வினதையின் புத்திரனை கருடனாலே பூஜிக்கப்பட்ட பாதங்
கையுடையவளும், கொடிய அஸுரர்களை யழிப்பவளும்,
ஞானரூபினியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவ
ளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा शाश्वति आगमादिविनुता आर्या महादेवता

या ब्रह्मादिपिपीलिकान्तजननी या वै जगन्मोहिनी ।

या पञ्चप्रणवादिरेफजननी या चित्कला मालिनी

चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रोराजराजेश्वरी ॥ ७ ॥

அம்வா ஸாஸ்வதி ஆமமாழிவிநுதா ஆர்யா மஹாதேவதா
யா வ்ரஹ்மாழிபிபிலிகாந்தஜனனீ யா வை ஜகன்மோஹினீ |
யா பஞ்சப்ரணவாதிரேஹஜனனீ யா சித்தகலா மாலினீ
சிதீருபீ பரதேவதா ஹவதி ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ || (7)

அழிவற்றவளே ! அன்னையும், வேதம் முதலியவற்றால்
துதிக்கப் பட்டவளும், பூஜிக்கத் தகுந்தவளும், பெருங்
தெய்வமுமான எந்த நீங்கள் பிரம்மா முதல் எறும்பு ஈறாக
வுள்ளவைகளைப் படைப்பவர்களோ, எந்த நீங்கள் உலகங்
களை மோஹிக்கச் செய்பவர்களோ, எந்த நீங்கள் ஐந்து
விதமான பிரணவம் முதலிய த்வனிகளை அருளிச் செய்த

வர்களோ, எந்த நீங்கள் உயிர்களிடத்தில் அறிவுக்கறிவாய் இருக்கிறீர்களோ, அப்படிப்பட்ட நீங்கள் மாலையணிந்தவர்களும், ஞானரூபினியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவர்களும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமாய் விளங்குகின்றீர்கள்.

अम्बापालितभक्तराजदनिशं चाम्बाष्टकं यः पठेत्

अम्बा लोलकटाक्षवीक्षललितं चैश्वर्यमव्याहृतम् ।

अम्बा पावनमन्त्रराजपठनादन्ते च मोक्षप्रदा

चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ८ ॥

அம்வாபாலிதஹக்தராஜநிஸம் சாம்வாஷ்டகம் யஃ படுத்
அம்வா லோலகடாக்ஷவீக்ஷலலிதம் சைஸ்வர்யமவ்யாஹதம் ।

அம்வா பாவனமந்த்ரராஜபடுநதே ச மோக்ஷப்ரதா
சித்ரூபி பரதேவதா ஹவதி ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி ॥

(8)

எவர் அன்னையால் காப்பாற்றப் பட்ட பக்தர்களிடம் விளங்கிவரும் அம்பாஷ்டகத்தைப் படிக்கின்றாரோ, அவர் அன்னையின் கடைக்கண்பார்வையால் சிறந்ததும் தடையற்றதுமான ஐஸ்வரியத்தை அடைவார். ஞானரூபினியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவரும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமான அன்னை, பரிசுத்தமானதும் சிறந்ததுமான இந்த மந்திர ஸ்துதியைப் படிப்பதால் (படிப்பவனுக்கு) கடைசியில் ஸாயுஜ்யத்தையும் கொடுக்கிறாள்.

श्रीरजराजेश्वर्यष्टकं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி - அஷ்டகம் முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ अम्बाष्टकम् ॥

அ ம் பா ஷ்ட க ம்

चेटीभवन्निखिलखेटी कदंवतरवाटीषु नाकिपटली-
कोटीरचारुतरकोटीमणीकिरणकोटीकरंवितपदा ।

पाटीरगन्धिकुचशाटी कवित्वपरिपाटीमगाधिपसुता

घोटीकुलादधिकधाटीमुदारमुखवीटीरसेन तनुताम् ॥ १ ॥

சேடஹவந்நிலிலவேட கடம்வதருவாடஷு நாகிபடலீ-
கோடரசாருதரகோடமணிகிரணகோடகரம்விதபடா |
பாடரமந்யகுசஸாட கவித்வபரிபாடமநாபிபஸுதா
வோடகுலாடியிகபாடமுடாரமுவுவீடரஸேன தனுதாம் ॥ (1)

கடஸ்வதரவாடீஸு கடம்ப மரங்களை யுடைய உபவனங்.
களிலே **चेटीभवन्निखिलखेटी** ஆகாசத்திலே சஞ்சாரஞ் செய்
யும். சித்த சாரண வித்யாதர ஸ்திரீகள் முதலானவர்கள்
அனைவரையும் பணிப் பெண்களாகக் கொண்டவனும்
नाकिपटली - कोटीर-चारुतर - कोटी - मणी - किरणकोटी - करंवित-पदा
தேவர்களின் கூட்டங்களுடைய கிரீடங்களிலே மிக்கவனப்பு
வாய்ந்தவையாக மேற்புறங்களிலே அமைந்த மணிகளின்
கோடிக்கணக்கான கிரணங்களாலே நானு வர்ணமாகப்
பெற்ற பாதகங்களை யுடையவனும் **पाटीर-गन्ध-कुचशाटी** சந்
தனத்தின் நறுமணங் கமழும் ரவிக்கையையுடையவளுமான
मगाधिप-सुता மலையரசனான ஹரிமவானுடைய மகளான தேவி
घोटीकुलात् குதிரைப்படையினும் **अधिकधाटीम्** சிறந்த நடை
யையுடைய **कवित्वपरिपाटीं** கவிதையின் பரிபக்குவத்தை
उदारमुखवीटीरसेन (கவிதை முதலியவற்றை வழங்கும்) வண்

மையைபுடையதான (தம்) வாயிலுள்ள தாம்பூலச் சாற்றி
னால் (மீ எனக்கு) தநுதாஸ் பெருகச் செய்வாளாக.

எல்லா ரஸங்களையும் தன்னிடங் கொண்டதான தேவி
யாரின் வாயினின்று பெருகும் தாம்பூலச்சாற்றை தேவியார்
உமிழ்ந்து அதை நான் உட்கொண்டால் எல்லா ரஸங்களையு
முடைய கவிதைகளைப் பாடுஞ் சக்தி எனக்கு உண்டாகும்;
ஆதலால், தேவகணங்களின் பெண்பாலார் ரேடிகளாகத்தம்
மைச்சுழுவும் ஆண்பாலார் முடிதாழ்த்தித் தம் பாதங்களிலே
வணங்கவும் உல்லாஸமாக மதுராபுரியிலுள்ள கடம்ப
வனங்களிலே உலாவும் தேவியார் தாம்பூலச்சாற்றை உமி
ழும் பொன் வட்டிலாக என் வாயை அமைத்துக்கொண்டு
தேவியாரின் ஸன்னிதியிற் புகழ்பெறுவேன் ஆவேனே.

कूलातिगामिभयतूलावलिज्वलनकीला निजस्तुतिविधा-

कोलाहलक्षपितकालाऽमरी कुशलकोलालपोषणनभाः ।

स्थूला कुचे जलदनीला कचे कलितलीला कदम्बविपिने

शूलायुधप्रणतिशीला विभातु हृदि शैलाधिराजतनया ॥ २ ॥

கூலாதிமாமியுதூலாவலிஜ்வலனகீலா நிஜஸ்துதிவியா-
கோலாஹலக்ஷபிதகாலா'மரி குசலகோலாலபோஷணநமாஃ |
ஸ்தூ-பிலா குசே ஜலதநீலா கசே கலிதலீலா கதம்பவிபிநே
ஸ-லாயுதப்ரணதிஸீலா விபாது ஹ்ரி ஸைலாயிராஜதனயா ||

கூலாதிமாமி - மயதூலாவலி - ஜ்வலன - கீலா கரைபுரண்டு
பெருகுகின்ற அச்சங்கள் என்னும் பஞ்சத் தொகுதிகளை
எரிக்கும் அக்கினிஜ்வாலையானவளும் நிஜஸ்துதிவிதிகோலாஹ-
லக்ஷபித காலா தன்னை ஸ்துதிப்பது என்னும் செயலின் ஆர்ப்
பாட்டத்தாலேயே (ஸ்துதிப்பவர்களின்) மரணம் முதலிய
துன்பங்களைப் போக்கும் இயல்பையுடையவளும் குசல-
கோலாலபோஷணமா: நன்மை என்னும் அமுத மழை பொழிந்து
(அடியார்களை) போஷிக்கும் மேகம் போன்றவளும் குசே

स्थूलो பெருத்த ஸ்தன மண்டலத்தை யுடையவளும் கவை
जलंदनीलो மேகத்தைப்போல கருநீலமான கூந்தலையுடைய
வளும் कदम्बविपिने கடம்ப வனமாகிய மதுராபுரியிலே
कलितलीला திருவிளையாடல் புரிபவளும் शूलयुधप्रणतिशीला
திரிகுலத்தை ஆயுதமாகவுடைய பரமசிவனை வணங்கும்
ஸ்வபாவத்தை யுடையவளுமான (பிரணய காலத்தில் பரம
சிவனுடைய வணக்கத்தைப்பெறக்கூடிய தன்மையையுடைய
வளுமான) शैलाधिराजतनया மலையரசனான ஹிமவானின் திரு
மகளான अमरी தேவி (மே என்னுடைய) हृदि இருதயத்திலே
विभातु நிலைபெற்று விளங்குவாளாக.

தன்னைத் துதிப்பவரின் ஸ்துதிகளையே நெய்யாகக்
கொண்டு அவர்களுடைய அச்சங்களையெல்லாம், பஞ்சப்
பொதியை அக்கினி எரித்துவிடுவதுபோல, எரிப்பதால் தீ
போன்றவளும், நன்மைகளைப்பொழிவதால் மேகம் போன்ற
வளுமாய் ஹிமவானுக்குப் புத்திரியாக அவதரித்து பரம
சிவனை வணங்கி அவரையே நாயகராகப் பெற்று ஆனந்த
மாய் மதுராபுரியிலுள்ள உபவனத்திலே விளையாடும் தேவி
அமுத மழை பொழியும் ஸ்தனமண்டலத்தோடும் கார்
மேதம்போன்ற கூந்தலோடும் அழகுபெற என் இருதயத்
திலே ஒளிவீசிக்கொண்டு விளங்குவாளாக.

यत्राशयो लगति तत्रागजा वसतु कुत्रापि निस्तुलशुका

सुत्रामकालमुखसत्राशनप्रकरसुत्राणकारिचरणा ।

छत्तानिलातिरयपत्राऽभिरामगुणमित्राऽमरीसमवधूः

कुत्रासहन्मणिविचित्राकृतिः स्फुरितपुत्रादिदाननिपुणा ॥ ३ ॥

யத்ராஸயோ லகுதி தத்ராஅஜா வஸது குத்ராபி நிஸ்துலஸுகா
ஸுத்ராமகாலமுகஸத்ராஸனப்ரகரஸுத்ராணகாரிசரணா |
ஊத்ரானிலாதிரயபத்ரா' ஹிராமகுணமித்ரா'மரிஸமவயுஃ
குத்ராஸஹன்மணிவிசித்ரா க்ருதிஃ ஸ்ஹுரிதபுத்ராதிதானநிபுணா ||

निस्तुल्युका ஒப்பற்ற கிளையை (தன் கை மணிக்கட்டி லே) யுடையவளும் **सुत्राम - काल - मुख - सत्राशन - प्रकर - सुत्राणकारि - चरणा** யாகங்களிலே அவிர்ப்பாகங்களைப் புஜிப்பவர்களான இந்திரன் யமன் முதலான தேவர்களின் கூட்டங்களை பாதுகாக்கும் இயல்புடைய திருவடிகளை யுடையவளும் **छत्तानि-छातिरयपत्रा** (அரச சின்னமான) வெண்குடையையும் காற்றிலும் அதிவேகமாகச் செல்லும் (வீம்ஹ) வாஹனத்தையுடையவளும் **अभिरामगुणमित्रा** மனதைக் கவர்தான நற்குணங்களோடு தோழமைபூண்டவளும் **कु-वासहन्-मणि-विचित्राकृतिः** பூதேவியின் நடுக்கத்தை யொழிப்பவரான மஹா விஷ்ணுவின் (திருமார்பிலுள்ள) கௌஸ்துப மணிபோன்று வியக்கத்தக்கதான வடிவழகை யுடையவளும் (அல்லது, இந்திர நீலமணிபோன்று வியக்கத்தக்கதான வடிவழகையுடையவளும்) **अमरीसमवधूः** (ப்ராஹ்மீ முதலான) சேவ மாதர்களோடு விளங்கும் சக்தியும் **स्फुरितपुत्रादिदाननिपुणा** புகழ்முடைய நன்மக்கள் (சிஷ்யர்கள்) முதலியவர்களை யளிக்க வல்லவளுமான **अगजा** பார்வதிதேவி **यत्र कुत्रापि** எங்கெல்லாம் (மே) என்னுடைய) **आशयः** சித்தமானது **लंगति** தங்குகின்றதோ. **तत्र** அங்கே **वसतु** உறைவாளாக (அல்லது, **भवतु** இருப்பாளாக).

என்னுடைய சித்தம் எங்கெங்கெல்லாமோ செல்தின்றது. அதனாலே தேவியை என் சித்தத்தாலே பற்றிக் கொள்ள இயலாது. ஆகையால் தேவியே சுருணை கூர்ந்து என் சித்தம் செல்லும் இடமெல்லாம் வாஸஞ் செய்ய வேண்டும். அப்போது தான், காற்றிலும் கடியதாகச் செல்லும் சிங்கத்தின்மேல் வெண்குடை நிழலிலே தேவி கௌஸ்துப (அல்லது இந்திர நீல) மணிபோல் நிறம் பெற்று வீற்றிருப்பதையும், இந்திரன் யமன் முதலான லோகபாலர்களையும் இதர தேவர்களையும் ரக்ஷிக்கும் பாதங்களிலே அவர்கள் வணங்குவதையும், ஈசுவரனைக் குறித்துச் செய்யும் யாகங்களிலே அவர்களுக்கு அவிர்ப்பாகங்களை ஜீவனமாக அளிக்கச்

செய்து அவர்களை தேவி காப்பாற்றுவதையும், நற்குணங்களைத் தன்னுடன் என்றும் பழகும் தோழிகளாகக் கொண்டு தேவ மாதர்களோடு சக்தி வடிவமாகப் பழகுவதையும், திருக்கையிலமர்ந்த கிளியோடு கொஞ்சுவதையும் கண்டு வணங்கி, நான் புகழுடைய (சிஷ்யர்) புத்திரர் முதலான சந்ததிகளைப் பெற்றவன் ஆவேன்.

द्वैपायनप्रभृतिशापायुधत्रिदिवसोपानधूलिचरणा

पापाहस्वमनुजापानुलीनजनतापापनोदनिपुणा ।

नीपालया सुरभिधूपालका दुरितकूपादुदञ्चयतु मां

रूपाधिका शिखरिभूपालवंशमणिदीपायिता भगवती ॥ ४ ॥

ஔவைபாயனப் ப்ரஹ்மிசாபாயுதத்ரிதிவஸோபானய-ஓலிசரண
பாபாபஹஸ்வமனுஜாபானுலீனஜனதாபாபநோதநிபுண |

நீபாலயா ஸுரபித்யூபாலகா துரிதகூபாதுதஞ்சயது மாம்
ரூபாதிக்கா ஸிவரிஹோபாலவம்ஸமணிதீபாயிதா ஹவதி || (4)

• **द्वैपायन - प्रभृति - शापायुध - त्रिदिव-सोपान-धूलिचरणा -** வேத வியாஸர் முதலான முனிவர்கள் தேவ லோகத்திற்குச் செல்வதற்கான படிக்கட்டுகளைப் போன்ற பாததூளிகளை யுடைய திருப்பாதங்களை யுடையவளும் **पापाह-स्वमनु-जापा-नुलीन-जन तापापनोद-निपुणा** பாபங்களைப் போக்கும் இயல்பை யுடைய தன்மந்திரத்தை ஜபிப்பதிலே பற்றுடையவர்களான ஜனங்களுடைய (மூவகைத்) தாபங்களையும் போக்குந்திறமை வாய்ந்தவளும் **सुरभिधूपालका** நறுமணமுள்ள வாசனைப் புகை யாலே பரிமளிக்கும் நெறிந்த கூந்தலை யுடையவளும் **रूपा-धिका** மிக்க அழகு வாய்ந்தவளும் **नीपालया** கடம்பமரத்தினடி யிலே வலிப்பவளும் **शिखरिभूपालवंशमणिदीपायिता** மலையரசனு டைய வமிசத்தை ஒளிபெறச் செய்யும் மணி விளக்காயிருப் பவளுமான **भगवती** பகவதியான பிராட்டி **मां** என்னை **दुरित-**

கூபாந் பாபத்தால் நிறைந்த கிணற்றினின்றும் உதயது கரையேற்றி விடுவாளாக.

நிக்ரஹாநுக்ரஹ சக்தியுடையவர்களான வேத வியாஸர் முதலான தூய முனிவர்களும் தேவியின் பாத தூளிகளையே படிக்கட்டாகக் கொண்டு மேலுலகஞ் செல்லுகிறார்கள். தாபத் திரயங்களைப் போக்கிக்கொள்ள விரும்பும் மாணுடர் அனைவரும் பாபங்களை யெல்லாம் போக்கவல்ல தேவி மந்திரங்களை ஜபித்து அவற்றிலே மனதை லயிக்கச் செய்கிறார்கள். மலையரசனுடைய வமிசத்தை விளங்கச் செய்யும் மணி விளக்கைப்போல் ஒளிர்வளாய், மதுராபுரியிலே கூந்தலழகு வாய்ந்த அதி ஸூந்தரியாக வாழும் என் பிராட்டி அவ்வடிவழகாலே என்னை வணக்கமுடைய வனாக்கி மனனாதி சக்திகள் ஒரு சிறிதும் வாய்க்கப்பெறாது பாபக்கேணியிலே விழுந்து பரிதபிக்கும் என்னையும் அக்கிணற்றிலே மூழ்கிப் போகாமல் கரையேற்றி விடுவாளாக.

याऽऽलीभिरात्मतनुताली सकृत्प्रियकपालीषु खेलति भय-
व्यालीनकुल्यसितचूलीभरा चरणधूलीलसन्मुनिवरा ।

वालीभृति श्रवसि तालीदलं वहति याऽलीकशोभितिलका .
साऽलीकरोतु मम काली मनः स्वपदनालीकसेवनविधौ ॥ ५ ॥

யா''லீராத்மதனுதாலீனகூத்ப்ரியகபாலீஷு வேலதி ஹய-
வ்யாலீனகுல்யஸிதசூலீபரா கரணய-ஒலீஸன்முனிவரா |
வாலீஹ்ருதி ஸ்ரவஸி தாலீடலம் வஹதியா'லீகஸோபிதிலகா
ஸா'லீகரோது மம காலீ மனஃ ஸ்வபடநாலீகஸேவனவிதௌ || (5)

யா எவள் ஸ்ரீயகபாலீஷு தன்காதலனான பரமசிவனுடைய
(மாலையிற் கோத்த) கபாலங்களிலே ஆத்மதனுதாலீ சுபாவ
மாகவே மெல்லிய தாளம் போடுகின்றவளாய் ஆலீபி: சகூத்
தோழிகளோடுகூட खेलति விளையாடுகிறாளோ, யா எவள்
வாலீஹ்ருதி வாளியைப் பூனாகவுடைய ஸ்ரவசி காதலே தாலீடலம்

பனைக்குருத்தோலையை वहति அணிந்து கொண்டிருக்கிற
ளோ, भयव्यालीनकुली அச்சங்கள் என்னும் பாம்புகளுக்குக்
கீரியாயிருக்கிறவளும் असितचूलीभरा கரிய கூந்தலையுடையவ
ளும் चरणधूलिलसन्मुनिवरा பாததூளிகளாய் விளங்கும் முனி
வர்களுையுடையவளும் अलीकशोभितिलका திருநெற்றியிலே
பிரகாசிக்கும் திலகப் பொட்டையுடையவளுமான सा அந்த
காலி (கருநிறமுடையவளான) காளி தேவி स्वपदनालीक-
सेवनविधौ தன்னுடைய பாதங்களில் சேவகஞ்செய்யுங் கடமை
யிலே मम मनः என்னுடைய மனதை अलीकरोतु வண்டுபோல்
ஈடுபட்டதாகச் செய்வாளாக.

தாமரை மலரில் உறைவதிலே வண்டு ஈடுபட்டிருப்ப
தைப்போல என் மனதையும் உன் பாதகமலங்களைச் சேவிப்
பதிலே ஈடுபடுவதாகச் செய்யவேண்டும். அப்படி உன்னரு
கிலே ஸேவை செய்துகொண்டிருந்தால், ஜனன மரணதி
பயம் அனைத்தும் கீரியைக் கண்ட பாம்புகளைபோல நீங்கிப்
போம்; ஆனபடியால், தலையோடுகளிலே தாளம் போட்டுக்
கொண்டு சகிகளோடு நீ விளையாடுவதையும் நின் காதிலே
விளங்கும் பொன்மயமான வாளிக்கு நேராய் வெறும் பனை
யோலைக் குருத்தை நீ உல்லாஸமாகப் பூனுவதையும் பாத
தூளிகளைப்போல முனிவர்கள் உன்பாதங்களிலே இடை
யறாது லயித்திருப்பதையும் பாதாதிகேசமாக அமைந்த
உன்பேரழகையும் அவ்வடிவழகை உன் நெற்றியில் அமைந்த
திலகம் எடுத்துக் காட்டுவதையும் கண்டு களிப்பவனாய் உன்
பாதமூலத்திலே விழுந்து கிடப்பேன்.

न्यङ्गाकरे वपुषि कङ्कादिरक्तपुषि कङ्कादिपक्षिविषये
त्वं कामनामयसि किं कारणं हृदय पङ्कारिमेहि गिरिजाम् ।
शङ्काशिलानिशितटङ्कायमानपदसंकाशमानसुमनो-
शंकारिभृङ्गततिमङ्कानपेतशशिसंकाशिवक्त्रकमलाम् ॥ ६ ॥

நயங்காகரே வபுஷி கங்காஹிரக்தபுஷி கங்காஹிபக்ஷிவிஷயே
த்வம் காமனாமயஸி கிம் காரணம் ஹ்யுதய பங்காரிமேஷி

மிரிஜாம் |

ஸங்காஸிலாநிஸி தடங்காயமானபஜஸம்காஸு மானஸமனோ-
ஸம்காரிஹ்யத் மததிமங்கானபேதஸுஸிஸம்காஸிவக்த்ரகமலாம் ||

हृदय मनमे! त्वं नै न्यङ्गाकरे (நெளியும்) புழுக்களுக்கு
உறைவிடமாயும் கङ்காஹிரக்தபுஷி கழுகு முதலிய பிராணி
களின் இரத்த மாமிசங்களால் புஷ்டியுடையதாயும் கङ்காஹி-
பக்ஷிவிஷயே கழுகு முதலிய பறவைகளுக்குரிய உணவாயு
முள்ள வபுஷி உடலின்மீது காமனா அயசி ஆசை கொள்கிறாய்
किं कारणं (இதற்கு) காரணம் என்ன? शङ्काशिला-निशितटङ्का-
यमान-पदसंकाशमान-सुमनो-झंकारि-भृङ्ग-ततिम् அச்சங்கள் என்
னும் பாறாங்கற்களுக்கு (அவற்றைப் பிளக்கும்) கூரான
கல்லுளிகளாகும் திருப்பாதங்களிலே விளங்கும் புஷ்பங்
களில் ஜங்காரஞ் செய்யும் வண்டு வரிசைகளை யுடையவளும்
अङ्गानपेत-शशि-संकाशि-चक्त्र-कमला களங்கத்தோடு சேர்ந்த
சந்திரனைப்போல் விளங்கும் திருமுகத் தாமரையையுடைய
வளும் पङ्कारि பாபமயமான சேற்றிற்கு விரோதியாய் அதை
முற்றும் அழிப்பவளுமான गिरिजा பர்வத குமாரியை एहि
சென்றடைவாய்.

என் மனமே! நீ இவ்வுடலைப் பேணுகிறாயே, இது புழுக்
கள் வாழும் கூடன்றோ? மாமிசம் முதலியவற்றால் இதனைப்
போஷித்தாலும் இறுதியில் இது கழுகு முதலியவற்றிற்கே
உணவாகுமன்றோ? திருடமாகக் கொண்ட அச்சங்கள்
அனைத்தையும் இடித்துப் பொடியாக்கும் உளியைப் போன்
றவை தேவியின் திருப்பாதங்கள் என்று அவைகளிலே அடி
யார்கள் அர்ச்சித்த பூமொட்டுகள் தேவியின் பாதஸ்பர்சத்
தால் மலர, அம்மலர்களிலுள்ள தேனைப்பருக வண்டுகள்
கூட்டங்கூட்டமாக அங்கே வந்து, தேனைப்பருகி ரீங்காரஞ்
செய்கின்றன. நீயும் தேவியை நாடிச்சென்று உன் பாபங்

களாகிய சேற்றை நீக்குவதான கடாசூத்தை வேண்டி,
களங்கத்தோடுகூடிய சந்திர மண்டலத்தையொத்து திலகத்
தோடு விளங்கும் தேவியின் திருமுகமண்டலத்தை நோக்கிக்
கொண்டு அவளுடைய பாதமுலத்திலேயே கிடப்பாயாக.

कुम्भावतीसमविडम्बा गलेन नवतुम्ब्याभवीणसविधा

शं बाहुलेयशशिविम्बाभिराममुखसंवाधितस्तनभरा ।

अम्बा कुरङ्गमदजम्बालरोचिरिह लम्बालका दिशंतु मे

विम्बाधरा विनतशम्बायुधादिनिकुरम्बा कदम्बविपिने ॥ ७ ॥

கும்பாவதீசமவிடம்பா டுலேன நவதும்ப்யாஹ்வீணஸவியா
ஸம் வொஹுலேயஸஸிஷிம்வொலிராமமுபஸம்வொயித-

ஸ்தனஹரா !

அம்வொ குரங்மமடிஜம்வொலரோசிரிஹ லம்வொலகா லிஸது மே
ஷிம்வொயரா ஷினதஸம்வொய்யா லிநிகுரம்வொ கடிம்வஷிபிநே ॥

कुम्भावती-सम-विडम्बा வேட்டுவச்சி வேஷந்தரித்தவளும்
गलेननवतुम्ब्याभ-वीण-सविधा (இன்னிசையுடைய) தன் தொண்
டையால் புதிய சுரைக்காய் போன்றதாய் ஸ்வர ஸஞ்சாரத்
தையுடையதான வீணையைப் போன்றவளும் வாஹுலே-
यशशिविम्बाभिराम-मुख-संवाधित-स्तनभरा முருகக் கடவுளின்
சந்திரமண்டலத்தைப் போன்ற அழகிய திருமுகங்களாலே
நெருக்கப்பட்ட ஸ்தனபாரத்தை யுடையவளும் कुरङ्गमद-
जम्बाल-रोचिः (மான்மதக் குழம்பை) கஸ்தூரிக்குழம்பைப்
பூசிக்கொண்டு கார்தியோடு விளங்குபவளும் लम्बालका நீண்ட
தலைமயிரையுடையவளும் विम्बाधरा கோவைக் கனிபோன்ற
உதடுகளையுடையவளும் कदम्बविपिने கடம்ப வனத்திலே
विनतशम्बायुधादि-निकुरम्बा தன்னை வணங்கிக்கொண்டிருக்கும்
தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களின் கூட்டங்களையுடைய
வளுமான मे अम्बा என் தாயாகிய தேவி इह இங்கே शं மங்
களத்தை मे दिशतु எனக்கு அளிப்பாளாக.

கடம்பவனம் என்னுங் காட்டிலே கஸ்தூரியைப் பூசிக்
கொண்டு திரியும் வேடப் பெண்ணைப்போல விளங்குகிறாள்
தேவி; ஆயினும், இந்திராதி தேவர்கள் அவளை அடி வணங்கி,
வீணையை யொத்ததான அவளது தொண்டையினின்றும்
செங்கனி வாயின் வழியே வெளிவரும் சொற்களின்படி
நடக்கக் காத்திருக்கிறார்கள். அவள் ஒக்கலிலே அணைத்துக்
கொண்டிருக்கும் ஷண்முகனோ தன் ஆறுமுகங்களையும்
அவளுடைய ஸ்தனங்களிலே முழுகிக்கொண்டிருக்கிறான்.
அவனைப் பெற்ற தாயே எனக்கும் தாயாதலால், என்னைத்
தள்ளிவிடாமல் எனக்கு சகல மங்களங்களையும் அளிப்
பாளாக.

इन्धानकीरमणिवन्धा भवे हृदयवन्धावतीव रसिका
संधावती भुवनसंधारणेऽप्यमृतसिन्धोवुदारनिलया ।
गन्धानुभावमुहुरन्धालिवीतकचवन्धा समर्पयतु मे
शंधाम भानुमपि रुन्धानमाशु पदसंधानमप्यगसुता ॥ ८ ॥

இந்ந்யானகீரமணிவந்ந்யா ஹவே ஹ்ருதயவந்ந்யாவதீவ ரஸிகா •
ஸந்ந்யாவதீ ஹவனஸந்ந்யாரணே'ப்யமூதஸிந்ந்யாவூடாரநிலயா !
மந்ந்யானுவாவமுஹூரந்ந்யாலிவீதகசவந்ந்யா ஸமர்(ப்)பயது மே
ஸந்ந்யாம ஹானுமபி ருந்ந்யானமாஸு படிஸந்ந்யான-

மப்பயமுஸுதா ॥ (8)

इन्धान-कीर-मणिवन्धा (இங்கு இருப்பதால்) பிரகாசிக்
கின்ற கிளியை கைமணிக்கட்டிலே யுடையவளும் (அல்லது,
கருடமணிகள் கோத்த மாடையாலே பிரகாசிப்பவளும்)
हृदयवन्धौ காதலனான भवे பரமசிவனிடத்தில் अतीव रसिका
மிகவும் இன்புறும் இயல்புடையவளும் भुवनसंधारणे உலகங்
களைக் காப்பதிலே संधावती பிரதிக்கை செய்துகொண்ட
வளும் अमृतसिन्धौ उदार-निलया அமுதக்கடலையே சிறந்தவாஸ
ஸ்தானமாகவுடையவளும் गन्धानुभाव-मुहुरन्धालि-वीतकचवन्धा

(பூக்களிலுள்ள) நறுமணத்தை அனுபவிப்பதால் அடிக்கடிகளினியக்கத்தால் கண்டெரியாதவையான வண்டுகள் பரவிய மயிர் முடியையுடையவளுமான **அகஸுதா** பர்வதகுமாரியாகிய **தேவி ஞானு அபி ஸுதானம்** (தன் தேஜஸினால்) சூர்யனைக்கூட அடக்குவதாயும் **சாந்தாம** மங்களங்களுக்கு உறைவிடமாயும் உள்ள **பத்சாநம்** அடியிணையை **மே** எனக்கு **அஸு** (விரைவிலே) உடனே **சமர்ப்யது** அளிப்பாளாக.

தேவியானவள் பர்வதராஜனுடைய மகளாய் அவதரித்து, கிளியோடு விளையாடுங் கன்னிப் பருவத்திலேயே பரமசிவனிடம் காதல் பூண்டு, அவனுடைய இல்லக்கிழத்தியாகி, அமிர்தஸாகரத்தில் வாழ்பவளாய் ஸகல வுலகங்களை யும் பாதுகாப்பதென்று விரதம் பூண்டு விளங்குகின்றாள். அவளுடைய திருவடிகள் கதிரவனைக் காட்டிலும் ஒளிமிக் கவை ; மங்களங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவை. திரு முடியிற் சூடிய மலர்களின் நறுமணத்தை நாடி, அங்குள்ள மதுவையுண்டு மதம்பிடித்துக் கண் தெரியாமல் அலையும் வண்டுகளுக்கும் நறுமணங்கமழும் தன் கேசத்தையளிக்கும் தேவியானவள் உலகனைத்தையும் காப்பவள் ஆதலால், தன் பாதுகாலர் இரண்டையும், வேறொன்றும். வேண்டாத எனக்கு, இப்பொழுதே தந்தருளுவாள் என்பது நிச்சயம்.

॥ आनन्दलहरी ॥

ஆ ன ன் ட ல ஹ ரீ

भवानि स्तोतुं त्वां प्रभवति चतुर्भिर्न वदनैः

प्रजानामीशानस्त्रिपुरमथनः पञ्चभिरपि ।

न पङ्क्तिभिः सेनानीर्दशशतमुखैरप्यहिपति-

स्तदान्येषां केषां कथय कथमस्मिन्नवसरः ॥ १ ॥

1. ஹவானி ஸ்தோதும் த்வாம் ப்ரஹவதி சதுர்விந்ர வதநை:
ப்ரஜானாமீஸானஸ்த்ரீபுரமதந:
ந பஞ்சபிரபி: ஸேனானீர்_௧௧௦௦௦தமுஹரப்யஹிபதி—
ஸ்ததஜாந்யேஷாம் கேஷாம் கதய கதமஸ்மிந்நவஸர: ॥

पार्वति பர்வதராஜனின் மகளே ! त्वां உன்னை ஸ்தோது

துதிப்பதற்கு प्रजानाम् ईशान: ப்ராணிகளைப் படைத்த
ப்ரும்மதேவன் चतुर्भिः वदनैः (தனது) நான்கு முகங்களா
லும், न प्रभवति சக்தியுடையவனாகிறதில்லை. त्रिपुरमथनः சூப்
புரங்களையழித்த பரமசிவன் पञ्चभिः अपि (தனது) ஐந்து
முகங்களாலும் (துதிக்கத் திறமை வாய்ந்தவன்ல்ல.) सेनानी:
தேவஸேனையின் பதியான முருகக் கடவுளும் पङ्क्तिभिः
(தனது) ஆறுமுகங்களாலும் (துதிக்கத் திறமையற்றவன்.)
अहिपति: ஸர்ப்பங்களுக்குத் தலைவனான ஆதிசேஷனும்
दशशतमुखैः अपि (தனது) ஆயிரம் முக மண்டலங்களைக்
கொண்டும் (திறமையில்லாதவன்) तदा அப்படியிருக்க,
अन्येषां केषां மற்றவர்களுக்கு अस्मिन् இந்த உன்னைத் துதிப்
பது என்ற விஷயத்தில் कथं எவ்வாறு अवसरः திறமையுண்
டாகும்? कथय சொல்.

கருத்து :—எந்த உன்னுடைய குணங்களை யெடுத்துத் துதிக்க நான்முகனோ, ஐந்து முகமுடையவனோ, ஆறு முகத்தானோ, அதிகம் சொல்வதாலென்ன? ஆயிரம் முகத்தைக் கொண்டு பூமியைத் தாங்கும் வல்லமையுள்ள ஆதிசேஷனோ, எல்லோரும் சக்தியிழந்திருக்கையில் அதை யெடுத்துரைக்க? ஒரே முகங் கொண்டவனும், படைக்கவோ, முப்புரங்களை யெரிக்கவோ, அசுரர்களை ஜயிக்கவோ, பூமியைத் தாங்கவோ சிறிதேனும் சக்தியற்றவனுமான மற்ற எவன்தான் வல்லவன் என்பதை நான் அறியேன். அதையும் நீயே சொல் என்று ஸ்ரீமதாசாரியர்கள் தன் வாயிலாக தேவியைத் துதிக்கின்ற பக்தர்களின் மனப்போக்கையும் வாக்கின் வன்மையையும் தெரிவிக்கிறார்.

घृतक्षीरद्राक्षामधुमधुरिमा कैरपि पदै-
विशिष्यानाख्येयो भवति रसनामात्रविषयः ।
तथा ते सौन्दर्यं परमशिवदृष्ट्यात्रविषयः
कथंकारं ब्रूमः सकलनिगमागोचरगुणे ॥ २ ॥

2. ஸ்ரீதக்ஷீர ஸ்ரீக்ஷாமய மமயுரிமா கைரபி படை
விசிஷ்யாநாஹ்யேயோ ஹவதி ரஸநாமாத்ரவிஷயஃ |
தயா தே ஸௌந்ரயம் பரமஸிவஹ்யம்மாத்ரவிஷயஃ
கமுகாரம் ஸூத்ரம் ஸகலநிமமாஹோசரமுனே ||

घृत-क्षीर-द्राक्षा-मधु-मधुरिमा நெய், பால், திராகைக்ஷ, தேன் இவைகளின் இனிமையானது कैरपि पदै: எவ்விதச் சொற்களாலும், विशिष्य தனித்து अनाख्येय: சொல்வதற்கு இயலாததாய் रसनात्रात्रविषय: நாவிற்குமாத்நிரமே புலப்படவேதாக भवति இருக்கின்றது. तथा அவ்விதமே सकलनिगमागोचरगुणे எல்லா வேதங்களுக்கும் புலப்படாத குணங்களை யுடையவனே ! ते உன்னுடைய सौन्दर्य அழகு परमशिव-दृष्ट्यात्रविषय: பரமசிவனது கண்களுக்குமட்டுமே புலப்படு

கிறது. (அவ்வித அழகை) கங்கார எத்தகையதாக வும்:
உரைப்போம் (வர்ணிப்போம்.)

கருத்து :—தேன் முதலியவைகளின் இனிப்பை நாக்கி
னால் அனுபவித்து அறியலாமே யல்லாது பிறர் சொல்லி
அறியமுடியாது. அவ்விதம் அழகு என்பது கண்களாலே
அனுபவிக்கக் கூடியது. உன்னுடைய அழகோ பரமசிவனது
கண்களுக்கு மாத்திரம் புலனாகிறது. இந்திரியங்களுக்குப்
புலனாகாத விஷயத்தை வேதத்தைக் கொண்டு அறிவது
இயல்பு. அந்த வேதமும் உன் அழகை வர்ணிப்பதில் திறமை
யற்றது என்று சொல்லும்பொழுது ஒன்று மறியாத மற்ற
ஜனங்கள் எப்படி வர்ணிக்கமுடியும்?

குறிப்பு.—இங்கு தேவி यतो वाचो निवर्तन्ते என்று சொல்லப்
படும் பரப்ரும்ம ரூபமாகச் சொல்லப்படுகிறார்.

मुखे ते ताम्बूलं नयनयुगले कज्जलकला
ललाटे काश्मीरं विलसति गले मौक्तिकलता ।
स्फुरत्काञ्ची शाटी पृथुकटितटे हाटकमयी
भजामि त्वां गौरीं नगपतिकिशोरीमविरतम् ॥ ३ ॥

3. முவே தே தாம்ஹூலம் நயனயுமலே கஜ்ஜலகலா
லலாடே காஸ்மீரம் விலஸதி மலே மௌக்திகலதா |
ஸ்ஹரத்காஞ்சி ஸாட ப்ருமுகுதடே ஹாடகமயி
ஹஜாமி த்வாம் மௌரிம் நமபதிகிஸோரிமவிரதம் ॥

தே உன்னுடைய முகே வாயில் தாம்ஹூல் வெற்றிலையும்
நயனயுமலே இரு கண்களில் கஜ்ஜலகலா மையின் கோடும் லலாடே
நெற்றியில் காஷ்மீர் குங்குமமும் கலே கழுத்தில் மௌக்திகலதா
மெல்லிய முத்து மாலையும் ப்ருகடிடதே பெருத்த இடைப்ர
தேசத்தில் ஸ்ஹர்த்காஞ்சி ஓட்யாணத்தோடு விளங்கும் ஹாடகமயி
ஷாடீ பொன் மயமான வஸ்திரமும் விலஸதி ப்ரகாசிக்கின்

றது. **नगपतिकिशोरीं** (இவ்விதமான) மலையரசனது பெண்ணை **गौरीं त्वां** கௌரியென்ற உன்னை **अविरतं** இடைவிடாது **भजामि** பூஜிக்கின்றேன்.

சுருத்து :—தேவியினது திருமேனி சுத்தஸ்படிகம் போல் தேஜஸ்வாய்ந்ததாகப் பரகாசித்தாலும் தாம்பூலத்தைக் கொண்டு முகத்தையும், மையைக் கொண்டு கண்களையும், குங்குமத்தைக் கொண்டு நெற்றியையும், முத்துமாலையைக் கொண்டு கழுத்தையும், பொன்னாடை ஒட்டியாணம் இவைகளைக் கொண்டு உடலையும், அறிந்து நான் எப்பொழுதும் பூஜிப்பேன்.

குறிப்பு :—**गौरी** என்பது சுத்தஸ்படிக மயமான தேவியின் உருவத்தைக் காண்பிக்கிறது. (சுத்த ஸத்வகுண வடிவம் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.)

विराजन्मन्दारद्रुमकुसुमहारस्तनतटी-

नदद्वीणानादश्रवणविलसत्कुण्डलगणा ।

नताङ्गी मातङ्गी रुचिरगतिभङ्गी भगवती

सती शंभोरम्भोरुहचटुलचक्षुर्विजयते ॥ ४ ॥

4. **विराजन्मन्दारद्रुमकुसुमहारस्तनतटी** - மெலாக விளங்குகின்ற கற்பக வருகூத்தின் புஷ்பங்களாலான மாலையை யணிந்த மார்பிலே - **नदद्वीणानादश्रवण** - ஒலிக்கின்ற வீணையின் நாதத்தைக் கேட்கின்ற காதுகளில் - **विलसत्कुण्डलगणा** ஒளிக்கும் குண்டலங்களை யுடையவளும், **नताङ्गी** சிறிது வணங்கிய சரீரத்தை யுடையவளும், **मातङ्गी** மதங்க முனிவரின் புதல்வியும், **रुचिरगतिभङ्गी** அழகிய நடைவரிசையுள்ளவளும்,

भगवती - மெலாக விளங்குகின்ற கற்பக வருகூத்தின் புஷ்பங்களாலான மாலையை யணிந்த மார்பிலே - **नदद्वीणानादश्रवण** - ஒலிக்கின்ற வீணையின் நாதத்தைக் கேட்கின்ற காதுகளில் - **विलसत्कुण्डलगणा** ஒளிக்கும் குண்டலங்களை யுடையவளும், **नताङ्गी** சிறிது வணங்கிய சரீரத்தை யுடையவளும், **मातङ्गी** மதங்க முனிவரின் புதல்வியும், **रुचिरगतिभङ्गी** அழகிய நடைவரிசையுள்ளவளும்,

அம்மோஹவதூலவது: தாமரைபோல் மிளிரும் கண்களையுடைய வளும், ஶ்மோ: பரமசிவனுடைய சதீ பத்தினியுமான **புரவதீ** ஐஸ்வரியம் நிரம்பிய தேவி **விஜயதே** வெற்றியோடு விளங்குகிறாள்.

கருத்து:—**மாதஜீ** மதங்கமுனிவர் ஸங்கீத ப்ரவர்த்தகர் என்பது தெளிவானதே. அவருடைய பெண்ணான கலை யரசியும் வாத்யங்களுள் உத்தமமான வீணையை மீட்டி அனுபவிக்கிறாள்.

குறிப்பு:—**சதீ** பாதிவரத்யத்தால் ஸௌபாக்யம் என்ற ஸ்திரீகளுக்குரிய பாக்யத்தை பெற்று, வெற்றியோடு விளங்குகின்றனள்.

नवीनार्कभ्राजन्मणिकनकभूपापरिकरै:

वृताङ्गी सारङ्गीरुचिरनयनाङ्गीकृतशिवा ।

तटिप्पीता पीताम्बरललितमञ्जीरसुभगा

ममोपर्णा पूर्णा निरवधिसुखैरस्तु सुमुखी ॥ ५ ॥

5. நவீனார்கஹ்ராஜன்மணிகனக ஹ்ருஷாபரிகரை:
வ்ருதாங்ரீ ஸாரங்ரீ ருசிரநயனங்ரீக்ருதஸிவா |
தடித்திதா பீதாம்ஹரலலிதமஞ்ஜீரஸுஹமா
மமாபர்ணா பூர்ணா நிரவயிஸுஹைரஸ்து சுமுகலீ ||

नवीनार्क-भ्राजन्मणि-कनक-भूपापरिकरै: இளம்ஸூரியன் போல் ஒளிக்கின்ற மணிகளா லிழைக்கப்பெற்ற பொன்னு பரணங்களின் தொகுதிகளால் **वृताङ्गी** குழப்பபட்ட அவயவங் கலை யுடையவளும், **सारङ्गीरुचिरनयनाङ्गीकृतशिवा** பெண்ம னின் விழிகள் போன்ற விழிகளால் சிவபெருமானையும் வசப்படுத்தியவளும், தென்பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்ட வளும், **तटिप्पीता** மின்னல்போல் பொன்னிறங் கொண்ட வளும் **पीताम्बर-ललितमञ्जीरसुभगा** செம்பொன்னிற ஆடையால் அழகுபெற்ற பாதஸரத்தால் சிறந்து விளங்குபவ

ளும், **निखधिसुखै:** எல்லைகடந்த இன்பங்களால் **पूर्णा** நிரம்பிய வளமான **अपर्णा** பார்வதி தேவியானவள் **सुमुखी** அன்பு மிகுந்த முகமுடையவளாக **सम** எனக்கு (துணையாக) **अस्तु** இருக்கட்டும்.

கருத்து:—இங்கு பாதஸரத்தையும் முகமண்டலத்தையும் குறித்துக் காண்பித்ததால் தேவியினது பாதத்தில் பணிந்த பக்தன் அவளுடைய கடாஷத்திற்கு பாத்திரமாகிறான்.

குறிப்பு:—**अपर्णा** பார்வதி, பரமசிவனையே பர்த்தாவாக அடைய விரும்பி தவம் புரியுங்கால் இலையைக்கூட புசியாமல் இருந்ததால் இந்தப் பெயர் வழங்கலாயிற்று என காளிதாஸன் கூறுகிறான்.

**हिमाद्रे: संभूता सुललितकरै: पल्लवयुता
सुपुष्पा मुक्ताभिर्भ्रमरकलिता चालकभरै: ।
कृतस्थानुस्थाना कुचफलनता सूक्तिसरसा
रुजां हन्त्री गन्त्री विलसति चिदानन्दलतिका ॥ ६ ॥**

6. ஹிமாடிரே: ஸம்ஹூதா ஸுலலிதகரை: பல்லவயுதா
• ஸுபுஷ்பா முக்தாபிர்ஹ்ரமரகலிதா சாலகஹரை: |
• க்ருதஸ்யானுஸ்யானா குசஹலநதா ஸுக்திஸரசா
ருஜாம் ஹந்த்ரீ ஹந்த்ரீ விலஸதி சிதானந்தலதிகா ||

हिमाद्रे: संभूता பனி மலையில் உண்டானதும் **सुललितकरै:** **पल्लवयुता** மிக்க அழகு வாய்ந்த கைகளால் தளிக்கையுடையதும் **मुक्ताभि:** **सुपुष्पा** முத்துக்களால் அழகான புஷ்பங்களை யுடையதும், **अलकभरै:** **भ्रमरकलिता** அலக பாரத்தால் வண்டுகளால் குழப்பெற்றதும் **कृतस्थानुस्थाना** மரத்தில் படர்ந்து நிற்பதும், **कुचफलनता** ஸ்தனங்களாகிய பழத்தால் சிறிது வளைந்திருப்பதும், **सूक्तिसरसा** நன்மொழிகள் என்ற ரஸமுள்ளதும் **रुजां हन्त्री** எவ்வித வியாதியையும் போக்க வல்லமையுள்ளதும், **गन्त्री** செல்லும் தன்மை வாய்ந்தது

மான **चिदानन्दलतिका** சித் என்ற பெயர் பெற்று நித்யானந்தத்தையளிக்கும் கொடி **विलसति** முக்காலத்துமழிவற்றதாக விளங்குகிறது.

கருத்து :—தேவீ ஹிமவானின் புதல்வியாகப் பிறந்து தளிருக்கொப்பான கைகளைப் பெற்று, புஷ்பம் போன்ற முத்துமாலை யணிந்து, வண்டுகளின் வரிசை போன்ற முன்னுச்சி சுருட்டைக் கூந்தலுடையவளாய், என்றுமழிவற்ற சிவனையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு, ஸ்தனபாரத்தால் சிறிது வணங்கி நின்று, நவரஸம் பொருந்திய வாக்கைப் பெற்று, ஸம்ஸாரமென்ற பெரும் வியாதியை அறவே நீக்கி, எங்கும் எப்பொழுதும் வியாபித்து விளங்குகிறாள் என்ற பொருள் மறைவாகச் சொல்லப்பட்டது.

குறிப்பு :— **चिदानन्दलतिका, विलसति** என்பதால் உபநிஷத்தில் ப்ரஸித்தமான ஸத், சித், ஆனந்தம் வடிவான பரபூரணம் என்ற பொருள் தெரிகிறது. கேதோபநிஷத்தில் ப்ரபூரணத்தை தேவியின் உருவாகவும் சொல்லப்பட்டது கவனிக்கத்தக்கது.

सपर्णामाकीर्णा कतिपयगुणैः सादरमिह

श्रयन्त्यन्ये वल्लीं मम तु मतिरेवं विलसति ।

अपणैका सेव्या जगति सकलैर्यत्परिवृतः

पुराणोऽपि स्थाणुः फलति किल कैवल्यपदवीम् ॥ ७ ॥

7. ஸபர்ணமாகிர்ணம் கதிபயகுணைஃ ஸாடரமிஹ
ஸுயந்த்யன்யே வல்லீம் மம து மதிரேவம் விலஸதி |
அபர்ணைகா ஸேவ்யா ஜகதி ஸகலையத்பரிவ்ருதஃ
புராணோ'பி ஸ்யாணுஃ ஹலதி கிலகைவல்யபடவீம் ||

इह இவ்வுலகில் **अन्ये** பிறர் **सपर्णां** இலைகளையுடையதும், **कतिपयगुणैः** சில குணங்களாலே **आकीर्णां** சூழப்பெற்றதுமான (குணங்கள் சிலதே பொருந்தியதும்) **वल्लीं** கொடியை (மூலிகையை) **सादरं** பிரியத்தோடு **श्रयन्ति** தேடிச் செல்கின்றனர்.

मम तु मतिः என்னுடைய மனமோ एवं இவ்விதம் विलसति விளங்குகின்றது (நினைக்கிறது.) (எவ்வாறெனில்) जगति இவ்வுலகில் सकलैः அனைவராலும் अपर्णा இலையில்லாத (அபர்ணா என்ற பெயர்கொண்டதேவி) एका ஒன்றே (ஒருவளே) सेव्या ஒளஷதமாக உட்கொள்ளத்தக்கது. (சரணடையத்தக்கவள்.) यत्परिवृतः எந்த கொடியினால் சூழப்பட்டு (எந்த தேவியினது ஸம்பந்தம் பெற்று) पुराणः பட்டுப்போன स्थानुरपि மரமும், (அனாதியானசிவனும்) कैवल्यपदवीं அபூர்வமான நிலைமையை फलति किल (பெற்று) பழுக்கின்றதன்றோ (மோகூத மார்க்கத்தையும் அளிக்கிறார்).

சுருத்து :—உலகிலனைவரும் தன் நோயைத் தீர்க்க மூலிகையை தேடிச் செல்கிறார்கள். என் மனமோ தீராத வியாதியையும் (ஸம்ஸாரத்தையும்) தீர்த்துவைக்கும் மூலிகை போன்ற தேவியையே நாடிச் செல்கிறது. இம்மருந்து மூலிகை, பட்டுப்போன மரத்தையும் தளிர்க்கச் செய்து பிறர்க்கும் பழங்கனையளிக்கும் சக்தியைக் கொடுத்தது என் பதே எனக்கு அத்தாகூழியாகும். அதாவது பரமசிவன் தேவியின் சம்பந்தத்தாலே விளங்கி நின்று கைவல்லமென்ற மோகூதத்தையும் அளிக்கின்றான்.

• विधात्री धर्माणां त्वमसि सकलास्नायजननि

त्वमर्थानां मूलं धनदनमनीयांद्रिकमले ।

त्वमादिः कामानां जननि कृतकन्दर्पविजये

सतां मुक्तेर्वीजं त्वमसि परमब्रह्ममहिषि ॥ ८ ॥

8. விதாத்ரி யர்மானாம் த்வமஸி ஸகலாஸ்நாயஜநநி
த்வமர்த்நானாம் மூலம் ஧நநமநியாந்ஹ்ரிகமலே |
த்வமாதிஃ காமானாம் ஜநநி க்ருதகந்஧ர்பவிஜயே
ஸதாம் முக்தேர்வீஜம் த்வமஸி பரமஹ்ரஹ்மமஹிஷி ||

சகலாஸ்நாயஜநநி எல்லா வேதங்களுக்கும் காரணமாக இருப்பவளே ! त्वं நீ धर्माणां வர்ணாச்ரமதர்மங்களை विधात्री

ஏற்படுத்தியவளாக அசி இருக்கிறாய். **धनद-नमनीयांघ्रिकमले** குபேரனாலும் பணியத்தகுந்த பாதகமலங்களை யுடையவளே ! **त्वं नै अर्थानां मूलं** பொருள்களுக்கும் ஆதிகாரணமாக (இருக்கிறாய்) **कृतकन्दर्पविजये जननि** மாரணையும் வென்றதாயே ! **त्वं नै कामानाम् आदिः** இன்பத்திற்கும் முதல் காரணமாக (இருக்கிறாய்.) **परमब्रह्ममहिषि** பரம்பொருளான சிவத்தின் மஹிஷியே ! **त्वं नै सनां** ஞானிகளுக்குரிய **मुक्तेः वीजं** மோக்ஷத்திற்கு வித்தாகவும் (இருக்கிறாய்.)

கருத்து :—அறம், பொருள், இன்பம், வீடுஎன்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும் தேவியே காரணம். வேதத்தை வகுத்து தர்மங்களை விதித்தவளும் அவளே. செல்வத்தலைவனுக்கும் செல்வமளித்தது அவளே. காமனை வென்று கரும்பை கையில் ஏந்தியவளும் அவளே, காமனை வென்று காலகாலனையும் வசப்படுத்தியவள் அவளே. ஞானிகள் மோக்ஷம் பெற காரணமும் அவளே. அந்த தேவியையே பணிந்து நாமும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் பெறுவோமாக.

प्रभूता भक्तिस्ते यदपि न ममालोलमनस-

स्त्वया तु श्रीमत्या सद्यमवलोक्योऽहमधुना ।

पयोदः पानीयं दिशति मधुरं चातकमुखे

भृशं शङ्के कैर्वा विधिभिरनुनीता मम मतिः ॥ ९ ॥

9. ப்ரஹ்மதா ஹத்திஸ்தே யஜமி ந மமாலோலமனஸஸ்த்வயா து ஸ்ரீமத்யா ஸடியமவலோக்யோ'ஹமய-நா ।
பயோடி பானியம் திசதி மயுரம் சாதகமுவே
ஹ்ரம் ஸங்கே கைர்வா விதிவிரனுநீதா மம மதிஃ ॥

आलोलमनसः கலங்கிய மனதையுடைய **मम** எனக்கு **ते** உன்னிடம் **प्रभूता भक्तिः** மிகுதியான பக்தி **यदपि न** இல்லையா யினும் **अहं** நான் **अधुना** இப்பொழுதே **श्रीमत्या** கருணையுடைய

வளான த்வயா உன்னால் சதயம் தயைகூர்ந்து அவலोक्य: கடா
 கூழிக்குத் தகுந்தவன் (எப்படி யெனில்) பயோத: நீருண்ட
 மேகமானது சாதகபகூழியின் வாயில் மधुरं பானியம்
 இனிப்பான நீரை दिशति கொடுக்கிறதோ. மம என்னு
 டைய மதி: மனமானது कैर्वा विधिभि: எந்த வகையால்தான்
 अनुनीता வசமாக்கப்பட்டதாக (ஆகுமோ என்று) भृशं மிக
 வும் शङ्के சந்தேஹப்படுகின்றேன்.

கருத்து :—எவ்வாறு சாதகப் பறவை மேகத்தை எதிர்
 பார்த்து வானத்தை நோக்கி யிருக்குங்கால் மேகம் ஜலத்
 துளியை அதன் முகத்தில் வார்க்கிறதோ, அவ்வாறே நீயும்
 தயை செய்து சாதகம் போலுமில்லாது அலைந்து சுழன்று,
 நினது பக்தியில் ஈடுபடாத என் மனதை எவ்வகையிலாவது
 உன் வழிபாட்டில் நிறுத்திக் கடாகூழிப்பாயாக.

कृपापाङ्गालोकं वितर तरसा साधुचरिते
 न ते युक्तोपेक्षा मयि शरणदीक्षामुपगते ।
 न चेदिष्टं दद्यादनुपदमहो कल्पलतिका

• विशेषः सामान्यैः कथमितरवह्नीपरिकरैः ॥ १० ॥

10. க்ருபாபாங்மாலோகம் விதர தரஸா ஸாடூ-சரிதே
 ந தே யுக்நோபேக்ஷா மயி ஸரணதீக்ஷாமுபமதே |
 ந சேதிஷ்டம் டத்யாதுபதமஹோ கல்பலதிகா
 விசேஷ: ஸாமான்யை: கயுமிதரவல்லீபரிகரை: ||

साधुचरिते நன்னடத்தையுள்ளவனே ! शरणदीक्षाम् उपगते
 நின்னே அடைக்கலமென வ்ரதம் கொண்டு அடைந்த மயி
 என் விஷயத்தில் कृपापाङ्गालोकं கருணைக்கிடமான கடைக்
 கண் பார்வையை तरसा விரைவாக वितर தந்தருள்வாயாக.
 ते உனக்கு उपेक्षा (சரண்புகுந்தவர்களை) தள்ளுவது (அலக்ஷ
 யம் செய்வது) न युक्ता தகாததன்றோ. कल्पलतिका கற்பகக்
 கொடி इष्टं தன்னை அடைந்தவர்களின் விருப்பத்தை अनुपदं

அடிக்கடி **न दद्यात् चेत्** அளிக்காவிடில் **सामान्यैः इतरवह्नीपरिकरैः**
எங்கும் ஸூலபமான சாதாரண மற்ற கொடிக்கும்பல்க
ளோடு (அவைகளைக் காட்டிலும்) **विशेषः कथं** பேதம் என்ன?
(மேன்மை எப்படி வரும்)

கருத்து :—சரண்புகுந்தவன் நீசனாயினும் பெரியோர்
களுக்கு அவனைக் காப்பதும் கடைமையன்றோ. கற்பகக்
கொடி எப்பொழுதாயினும் யாராயினும் அடிக்கடி கேட்போ
ராயினும் அவர்களின் இஷ்டத்தை பூர்த்தி செய்வதல்லவோ
அதன் சிறப்பு! அப்படியிருக்குங்கால் அடைக்கலம் புகுந்த
யான் எவ்வாறாயினன் என்பதை ஆலோசியாமல் சீக்கிரமே
கருணை புரிந்து கடாக்கிப்பாயாக.

महान्तं विश्वासं तव चरणपङ्केरुहयुगे
निधायान्यन्नैवाश्रितमिह मया दैवतमुमे ।
तथाऽपि त्वच्चेतो यदि मयि न जायेत सदयं
निरालम्बो लम्बोदरजननि कं यामि शरणम् ॥ ११ ॥

11. மஹாந்தம் விஸ்வாஸம் தவ சரணபங்கேருஹயுமே
நிதாயாந்யந்நைவாஸ்ரீதமிஹ மயா டைவதமுமே |
தயோமி த்வச்சேதோ யதி மயி ந ஜாயேத ஸதயம்
நிராலம்ஹோ லம்ஹோரஜனனி கம் யாமி ஸரணம் ||

उमे உமையே ! तव உன்னுடைய चरणपङ्केरुहयुगे பரதார
விந்தங்களிரண்டிலும் महान्तं विश्वासं அதிக நம்பிக்கையை
निधाय வைத்து अन्यत् दैवतं வேறு (எந்த) தெய்வமும்
इह இப்பிறப்பில் मया என்னால் नैव आश्रितं சரண் என்று
அடையப்பெறவில்லை. तथाऽपि அவ்வாறாயினும் त्वच्चेतः
நினது மனமானது मयि என்னிடத்தில் सदयं கருணையுள்ள
தாக न जायेत यदि ஆகாதென்றால் लम्बोदरजननि விநாயகரை
ஈன்றெடுத்த தேவி ! निरालम्बः பற்றுக்கோடு பெறாத யான்
कं யாரை शरणं ரக்ஷகனாக यामि அடைவேன் ?

கருத்து :—உலகில் யாவரும் நற்கதி பெற கடவுளைச் சரண்புகருவது ஸஹஜம். அதில் ஒரே தெய்வத்தை நம்பி அதன் மூலமாக நற்கதியடைகின்றனர். நானோ அவ்விதம் உன்னையே நம்பி மற்ற தேவதையை நினைக்கவேயில்லை. அப்படியிருக்க நீயும் என்மேல் கருணை கொள்ளாவிடில் அதோ கதி யடைவேன் என்பது நிச்சயம். ஆனால் உன் கடாசுத்திற்கு இடையூறு இருப்பினும் அவைகளை விலக்கும் சக்தி உன்னிடமே உள்ளது. அதனால் இடையூறுகளை யகற்றி கருணைகூர்ந்து என்னை கடாசுத்திருள்வீராக.

குறிப்பு :—लस्योदरजननि விநாயகரின் தாயே! விக்னங்களுக்கும் அதன் விலக்கிற்கும் காரணம் விநாயகரே. அவரை பெற்றடுத்த உன்னிடம் உள்ள குணங்களே அவரிடம் காண்கின்றது.

अयःस्पर्शे लयं सपदि लभते हेमपदवीं
यथा रथ्यापाथः शुचि भवति गङ्गौघमिलितम् ।
तथा तत्तत्पापैरतिमलिनमन्तर्मम यदि
त्वयि प्रेम्णा सक्तं कथमिव न जायेत विमलम् ॥ १२ ॥

12. அயஸ்பர்ஸே லஹம் ஸபதி லஹதே ஹேமபதவீம்
யதா ரத்யாபாஸு: ஸுசி ஹதி மஹ்மொவமிலிதம் |
• தயா தத்தத்பாபைரதிமலிந மந்தர்மம யதி
த்வயி ப்ரேம்னா ஸக்தம் கதமிவ ந ஜாயேத விமலம் ||

யதா எவ்விதம் அய: இரும்பு ஸ்பர்சு பரிசுவேதியில் ஹேம-
பதவீ பொன்னின் தன்மையை லபதே அடைகின்றதோ,
ரத்யாபாஸு: தெருவினுள்ள அசுத்த ஜலமும் கங்கா
ப்ரவாஹத்தோடு கலந்ததாய் ஸுசி பவதி புனிதமாகின்ற
தோ. तथा அவ்விதமே தத் தாபை: (பல பிறப்பெடுத்துச்செய்த)
அந்தந்த பாபங்களால் அதிமலிந் மிக்க தோஷம் படைத்
திருக்கிற மம அந்த: என்னுடைய உள்ளம் த்வயி உன்னிடம்
ப்ரேம்னா பக்தியால் சக்த் யதி சலந்துவிட்டால் கதமிவ என்
விமலம் அழுக்கு நீங்கிச் சுத்தமாக ந ஜாயேத ஆகாதிருக்கும்?

கருத்து :—உலகில் மிகத் தாழ்ந்த வஸ்துவும் மிகச்சிறப்
பான வஸ்துவின் சேர்க்கையால் மேலான நிலைமையை அடை
கிறது. அவ்விதம் என் மனமோ எவ்வித தோஷமுள்ளது
என்பது சொல்ல இயலாது. அதுவும் உன்னுடைய சேர்க்
கையால் புனிதமாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

त्वदन्यस्मादिच्छाविषयफललाभे न नियम-

स्त्वमज्ञानामिच्छाधिकमपि समर्था वितरणे ।

इति प्राहुः प्राञ्चः कमलभवनाद्यास्त्वयि मन-

स्त्वदासक्तं नक्तं दिवमुचितमीशानि कुरु तत् ॥ १३ ॥

13. த்வஹ்ந்யஸ்மாதிஹ்விஷயஹலலாஹேந நியம -
ஸ்த்வமஜ்ஞானாமிச்சாஹிகமபி ஸமர்யா விறரணே |
இதிப்ராஹு: ப்ராஞ்ச: கமலஹவநாஹ்யாஸ்த்வயி மன-
ஸ்த்வஹாஸக்தம் நக்தம்ஹிவமுசிதமீஸாநி குரு தத் ||

त्वदन्यस्मात् உன்னைத் தவிர்த்து மற்றவரிடமிருந்து
इच्छाविषयफललाभे விருப்பத்திற்கு விஷயமான பலனை அடை
வதில் न नियमः உறுதி (சொல்வதற்கு) இல்லை. त्वं நீ
अज्ञानां அறிவில்லாதவர்களுக்கு इच्छाधिकमपि விருப்பத்திற்கு
अतिकमाकवे वितरणे கொடுப்பதில் समर्था சக்தி வாய்ந்த
वन् इति என்று त्वयि உன் விஷயத்தில் कमलभवनाद्या: சதுர்
मुकन् முதலான प्राञ्चः நம் முன்னோர்கள் प्राहुः நிச்சயமாகச்
सोल्किन्नेறனர். तत् ஆகையால் ईशानि இறைவனின்
पत्निये! मनः என் மனதை नक्तं दिवं அல்லும் பகலும்
त्वदासक्तं உன்னிடத்தில் பற்றுள்ளதாகவும் उचितं உனக்கு
अनुकूलமாகவும் कुरु செய்துகொள்வீராக.

கருத்து :—தேவதைகளில் சிலர் பக்தர்கள் விரும்பி
யதையே யளிக்கின்றனர். நீயோ விரும்பியதை யளிப்ப
தோடு, வேண்டவுமறியாத என்னைப் போன்றவர்களுக்கு
விருப்பத்தையும், அதற்கு அதிகமும் அளிக்கிறாய் என்பதை

நம் முன்னோர்கள் அனுபவித்தறிந்து பிறருக்கும் உபதேசிக்கிறார்கள். அதனால் அறியாத என் மனதை நீயே உன்னிடம் ஈடுபடச் செய்து அருளும் புரியவேண்டும்.

குறிப்பு :—**ईशानि** ஈசனின் மனைவியே! ஞானியையும் அஜ்ஞானிகளையும் அடக்கி ஆளுவதற்கு கடமைப்பட்டுள்ள ஈசனின் மனைவியானதால் நீயே சக்திவாய்ந்தவள்.

**स्फुरन्नानारत्नस्फटिकमयभित्तिप्रतिफलत्-
त्वदाकारं चञ्चच्छशधरकलासौधशिखरम् ।
मुकुन्दब्रह्मेन्द्रप्रभृतिपरिवारं विजयते
तवागारं रम्यं त्रिभुवनमहाराजगृहिणि ॥ २४ ॥**

14. ஸ்ஹ்ரந்நாநாரத்நஸ்ஹடிகமய பித்திப்ரதிஹலத்-
த்வடாகாரம் சஞ்சச்ஹஸ்யரகலாஸௌயஸிபரம் |
முருந்டிவ்ரஹ்மேந் ட்ரப்ரஹ்மிதிபரிவாரம் விஜயதே
தவாமாரம் ரம்யம் த்ரிஹுவனமஹாராஜகுஹிணி ||

त्रिभुवन-महाराज-गृहिणि மூவுலகிற்கும் சக்ரவர்த்தியாக விளங்கும் பரமசிவனின் மனைவியே! **तव** உன்னுடைய **रम्यं** அழகு பொருந்திய **अगारं** மாளிகையானது **स्फुरन्नानारत्न-स्फटिकमय-भित्ति-प्रतिफलत्वदाकारं** ஒளிவீசுகின்ற பலவகையான ரத்னங்களால் இழைக்கப்பெற்ற ஸ்படிகரூபமான சுவற்றில் ப்ரதிபலிக்கின்ற உனது வடிவத்தையுடையதாகவும் **चञ्चच्छ-शधरकला-सौधशिखरं** சந்திரகலை செல்லக்கூடிய மாளிகையின் உச்சியை யுடையதும் **मुकुन्दब्रह्मेन्द्रप्रभृतिपरिवारं** விஷ்ணு, ப்ரும்மன், இந்திரன் முதலானவர்களை பரிவாரமாகவுடையதாகவும் **विजयते** சிறந்து விளங்குகின்றது.

கருத்து :—மூவுலகச் சக்ரவர்த்தியின் மனைவியே! உன் திருமாளிகையின் அழகை என்னென்றுரைப்பேன். சந்திர மண்டலத்தையும் உலாவிச் செல்கின்றன மேல் மாடியின் சிகரங்கள். விஷ்ணு, ப்ரும்மா, இந்திரன் முதலான மூர்த்தி

விசேஷங்கள் நினது உத்திரவை எதிர்பார்க்கின்றனர். மஹாராணியைக் காணவந்தவர்கள் சுற்றுப்புரமுள்ள ரத்ன மிழைத்த ஸ்படிகச் சுவற்றில் நினது ப்ரதிபிம்பத்தைக் கண்டு பிம்பம்எதுவோ எதை வணங்குவோம் என வியப்பையடைகின்றனர்.

குறிப்பு:—त्रिभुवनमहाराजगृहिणि மூவுலக மஹாராணிக்கு இந்த மாளிகையே உசிதமானது.

निवासः कैलासे विधिशतमखाद्याः स्तुतिकराः

कुटुम्बं त्रैलोक्यं कृतकरपुटः सिद्धिनिकरः ।

महेशः प्राणेशस्तदवनिधराधीशतनये

न ते सौभाग्यस्य क्वचिदपि मनागस्ति तुलना ॥ १५ ॥

15. நிவாஸஃ கைலாஸே வியிஸதமவாஹாரஃ ஸ்துதிகராஃ

குடும்பம் த்ரைலோக்யம் க்ருதகரபுடஃ ஸித்தீநிகரஃ |

மஹேஸஃ ப்ராணேஸஸ் தடிவநியராயிஸதநயே

ந தே ஸௌஹாஸ்ய க்வசிடிபி மனாமஸ்தி துலனா ||

निवासः वव्विप्पதோ कैलासे வெள்ளி மலையில் ஸ்துதிகராஃ

துதிப்பவர்களோ விஸிஸதமகாஹா: பிர்மன் இந்திரன் முதலா

னவர்கள். குடும்பம் த்ரைலோக்யம் மூவுலகம். க்ருதகரபுடஃ

கை கூப்பிக்கொண்டு நிற்பதோ ஸித்திநிகரஃ அணிமாதி

வித்திகளின் கூட்டம். ப்ராணேஸஸ் தடிவநியராயிஸதநயே

மலையரசனின் மகனே! து உன்னுடைய சௌபாக்யஸ்ய உயர்ந்த செல்வத்திற்கு

துலனா ஈடு க்விடிபி எங்கேயும் மனாக் சிறிதேனும் நாஸ்தி

இல்லை.

கருத்து:—ஸௌபாக்யவதியான மாந்தர்கள் என்பதற்கு

அடையாளங்கள் உயர்குலத்தில் பிறப்பு, சிறந்த தலத்தில்

வாஸம், பெரியதான குடும்பம், நல்ல பர்த்தாவை யடைதல்,

எவ்வித செல்வத்தையும் பெறுதலன்றோ! தேவியே! நியோ

சக்ரவர்த்தி திருமகள், உனக்கு பர்த்தாவோ பரமேசன், குடும்பமோ மூன்று உலகம், கையிலோ அஷ்டஸித்திகள், உத்திரவை எதிர்பார்த்து நிற்பவர்களோ உலகைப் படைக்க வல்லமையுள்ள பிருமனும் தேவபதியான இந்திரனும், இந்த ஸௌபாக்யம் பெற்றவர்கள் மற்ற யாரும் உளரோ? ஒரு வருமில்லை.

वृषो वृद्धो यानं विषमशनमाशा निवसनं
श्मशानं क्रीडाभूः भुजगनिवहो भूषणविधिः ।
समग्रा सामग्री जगति विदितैव स्मररिपोः
यदेतस्यैश्वर्यं तव जननि सौभाग्यमहिमा ॥ १६ ॥

16. வுஷோ வுஷோ யானம் விஷமஸனமாஸா நிவஸனம்
ஸஸானம் க்ரீடாஹூர்ஹஜமநிவஹோ ஹூஷணவியிஃ |
ஸமஸாஸாமத்ரீ ஜமதி விதிதைவ ஸ்மரரிபோ-
ரபிஷதஸ்யைஸூர்யம் தவ ஜனனி ஸௌஹாரிமஹிமா ||

स्मररिपोः மதனை வென்ற மஹேசனுக்கு யான வாகனமோ வுத்த:வூஷ: கிழக்கானை; அசன உணவோ விஷ நஞ்சு; நிவஸன ஆடையோ ஶாஸா திசை; க்ரீடாஹூ: (தங்கி) விளையாடுமிடமோ ஶ்மஸான சூகாடு; ஶூஷணவிதி: ஆபரண வகையோ **भुजग निवहः** பாம்புக் கூட்டம்; (இவ்விதமான) **सामग्री** **समग्रा** (அவருடைய) அனுபவ ஸாதனங்கள் யாவும் **जगति** உலகில் **विदितैव** (எல்லோராலும்) அறியப்பட்டதே. (ஆயினும் இவ்வாறிருக்க) **जननि** தாயே **एतस्य** இவருக்கு **यत् ऐश्वर्यं** ஈச்வரத் தன்மை இருக்கிறதென்பது **तव** உன்னுடைய **सौभाग्यमहिमा** ஸௌபாக்யத்தின் சிறப்பன்றோ

கருத்து :—தேவியே! உன்னுடைய ஸௌபாக்யத்தின் பெருமையை எவ்வாறு உரைப்பேன். ஏறிச் செல்லத்தக்க வாகனமற்றவனும், தகாத வுணவுள்ளவனும், திகம்பரனும், செல்லத்தகாத இருப்பிடத்தை வாஸமாகக் கொண்டவனும்,

பாம்புகளை அணியாகப் பூண்டவனுமான உன் பர்த்தாவிற் கு
சுவரன் என்ற பெயர் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் உனது
ஸௌபாக்யமன்றோ?

குறிப்பு :—**சௌபாக்யம்** மாந்தர்கள் நல்லபர்த்தாவையடைந்து செல்
வங்களோடு இருப்பது பாக்யமாகும். தானும் செல்வத்தை யனுப
விப்பதோடு பர்த்தாவையும் நல்ல நிலைமையில் வைத்து சந்தோஷப்
படுவது ஸௌபாக்யம் அந்த ஸௌபாக்யம் தேவிக்குத்தான் பொருந்
தியது என்று இரண்டு ச்லோகத்திலும் த்ருடமாகச் சொல்கிறார்.

அशेषब्रह्माण्डप्रलयविधिनैसर्गिकमतिः

श्मशानेष्वாसीनः कृतभसितलेपः पशुपतिः ।

दधौ कण्ठे हालाहलमखिलभूगोलकृपया

भवत्याः संगत्याः फलमिति च कल्याणि कलये ॥ १७ ॥

17. அசேஷப்ரஹ்மாண்டப்ரலய விதிகமதி:
ஸ்மஸானேஷ்வாஸீன : க்ருதஹஸிதலேப: பசுபதி: |
உயெள கண்டே ஹாலாஹலமஹிலஹ-ஓமோலக்ருபயா
ஹவத்யா: ஸங்கத்யா: ஹலமிதிச கல்யாணி கலயே ||

கல்யாணி ஸர்வமங்களருபினியே! **அசேஷப்ரஹ்மாண்ட-ப்ரலயவிதி-
நைசர்சிகமதி:** ப்ரும்மாண்டம் முழுமையும் அழிப்பது என்ற
காரியத்தில் இயற்கையான மனமுள்ளவராயும், **श्मशानेषु**
आसीनः சுடுகாடுகளிலே வீற்றிருந்து **कृतभसितलेपः** அங்
குள்ள சாம்பலை பூசிக்கொண்டவராயிருக்கிற **पशुपतिः** பசுக்
களுக்குப் பதியாக இருப்பவர் (பரமசிவன்) **अखिलभूगोल-**
कृपया (எந்த ப்ரும்மாண்டங்களை யழித்து சுடில் எரித்து
சாம்பலை பூசிக்கொண்டிருக்கிறாரோ) அதே பூமண்டங்களி
னிடத்துக் கருணையால் **हालाहलं** காலகூட விஷத்தை **कण्ठे**
தனது கழுத்திலேயே **दधौ** வைத்துகொண்டார் (என்பது)
भवत्याः தங்களுடைய **संगत्याः** சேர்க்கையின் பயனே
इति च என்பதை **कलये** நன்கு உணர்கிறேன்.

கருத்து :—எல்லோருக்கும் மங்களம் பொங்கச் செய்யும் குணமுடைய உன்னுடைய சேர்க்கையால் பரமேச்வரனது இயற்கை குணமான லோக ஸம்ஹாரம் முதலியதும் மாறி விட்டது. அவ்விதமே பலவித தோஷம் பெற்ற என்னுடைய மனதிலும் பக்தி என்ற ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டு தோஷங்களை விலக்கி பூததயை முதலிய உத்தம குணங்கள் நிறையச் செய்து நற்கதி பெற அருள்புரிவீராக.

குறிப்பு :—**कल्याणि** மங்களரூபினி! பக்தர்களின் அமங்களங்களை அகற்றி மங்களங்களைக் கொடுப்பவன்.

त्वदीयं सौन्दर्यं निरतिशयमालोक्य परया
भियैवासीद्गङ्गा जलमयतनुः शैलतनये ।
तदेतस्यास्ताम्यद्वदनकमलं वीक्ष्य कृपया
प्रतिष्ठामातेने निजशिरसि वासेन गिरिशः ॥ १८ ॥

18. த்வதீயம் ஸௌந்தர்யம் நிரதிசயமாலோக்ய பரயா
லியைவாஸீத்யுங்மா ஜலமயதனூஃ ஸௌலதநயே |
ததேதஸ்யாஸ்தாம்யதநகமலம் வீக்ஷ்ய க்ருபயா
ப்ரதிஸ்டாமாதேநே நிஜஸிரஸி வானேந ஸிரிஸஃ ||

• **शैलतनये** பர்வதராஜனின் மகளே! **त्वदीयं** உன்னுடைய தான **निरतिशयं सौन्दर्यं** எல்லையற்ற வடிவழகை **आलोक्य** நன்றாகக் கண்டு **गङ्गा** கங்கையானவள் **परया भियैव** அதிக பயத்தாலேயே **जलमयतनुः** (வேர்த்து) ஜலமயமான சரீரத்தை யுடையவளாக **आसीत्** ஆனாள். (**तत्** அதனால்) **एतस्याः** இவளுடைய **तत् ताम्यत्** வदनகமலம் பயந்து வாடி வருந்தும் அந்த தாமரை போன்ற முகத்தை **कृपया वीक्ष्य** தையையோடு பார்த்து **गिरिशः** (நினது கணவரான) பரமசிவன் **निजशिरसि** தன்னுடைய தலையில் **वासेन** வலிப்பதால் **प्रतिष्ठां** நிலையுள்ள நிலைமையை **आतेने** செய்தார்.

கருத்து :—உன்னுடைய வடிவழகைக் கண்டு பயந்து நீராக உருகுகிற கங்கையை கருணையோடு தன் ஜடையில் சிவன் வைத்துக் கொண்டார். அந்த கருணைக்கும் உன்

சேர்க்கையே காரணம் என சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பயந்தவர்களுக்கு அபயம் கொடுத்து ரக்ஷிப்பது உனது இயற்கையல்லவா?

विशालश्रीखण्डद्रवमृगमदाकीर्णघुसृण-
प्रसूनव्यामिश्रं भगवति तवाभ्यङ्गसलिलम् ।
समादाय स्रष्टा चलितपदपांसूत्रिजकरैः
समाधत्ते सृष्टिं विबुधपुरपङ्केरुहदृशाम् ॥ १९ ॥

19. விசாலஸ்ரீவண்ட்ரவமூர்தாமிசுரண-
ப்ரஸூனவ்யாமிசுரம் ஹவதி தவாஹ்யங்குஸலிலம் |
ஸமாடாய ஸ்ரஷ்டா சலிதபதபாம்ஸூத்ரிஜகரை:
ஸமாதத்தே ஸுஷ்டிம் விபுதபுரபங்கேருஹத்யூசாம் ||

भगवति पाक्यम् பெற்றவளே! विशाल-श्रीखण्डद्रव-
मृगमदाकीर्णघुसृण-प्रसून-व्यामिश्रं சிறந்த செஞ்சந்தனக் குழம்பு
கஸ்தூரி கலந்த குங்குமம் புஷ்பங்கள் இவை கலந்துள்ள
तव अभ्यङ्गसलिलं உனது மங்களஸ்நான ஜலத்தையும் चलितपद-
पांसून (உன்னுடைய) பாதங்களினின்று விழுகின்ற தூளிகளோ
யும் निजकरैः தன் கைகளாலே समादाय வாரி எடுத்து
विबुधपुरपङ्केरुहदृशा தேவலோகத்து கன்னிகைகளின் 'सृष्टि'
ஸ்ருஷ்டியை समाधत्ते செய்து வருகின்றார்.

கருத்து :—“அழகில் தேவகன்னிகள் போல” என்று
கவிகளின் கவியில் உபமானமாக இருந்து கௌரவம் பெற்ற
தேவகன்னிகைகளைப் ப்ரும்மா உன்னுடைய மங்கள ஸ்நானத்
தின் நீரைக் கொண்டும், பர்த தூளிகளைக் கொண்டும், தன்
கைகளாலே பிசைந்து ஸ்ருஷ்டிக்கிறார் என்றால் உனது தேக
ஸௌந்தர்யத்தைப் பற்றி நான் யாது சொல்லக்கூடும்.

वसन्ते सानन्दे कुसुमितलताभिः परिवृते
स्फुरन्नानापद्मे सरसि कलहंसालिसुभगे ।
सखीभिः खेलन्तीं मलयपवनान्दोलितजले
स्मरेद्यस्त्वां तस्य ज्वरजनितपीडापसरति ॥ २० ॥

20. வஸந்தே ஸாநந்தே குஸுமிதலதாஹி: பரிவ்ருதே
ஸ்மரந்நாநாபஜே ஸரணி. கலஹம்ஸாலிஸுஹமே |
ஸஹீஹி: பெலந்திம் மலயபவனாந்ஜொலிதஜலே
ஸ்மரேஜ்ஞஸ்த்வாம் தஸ்ய ஜ்வரஜநிதபீஷாபஸரதி ||

சானந்தே எங்குமானந்தம் நிரம்பிய வசந்தே வஸந்த காலத்
தில் குசுமிதல்தாஹி: பரிவ்ருதே பூக்கள் நிரம்பிய பூங்கொடிக
ளால் சூழப்பெற்றதும், ஸ்஫ுரந்நாநாபஜே மலர்ந்து ப்ரகாசிக்கும்
பற்பல தாமரைகளையுடையதும், கலஹ்ஸாலிஸுமஜே இனிமை
யாக சப்திக்கின்ற அன்னங்களின் வரிசையால் அழகு பெற்
றதும், மலயபவனாந்ஜொலிதஜலே மலயமலையினின்று வருகின்ற
தென்னல் காற்றினால் சிறிது அலைவீசும் ஜலத்தையுடை
யதுமான ஸரசி தடாகத்தில் சகீர்ஷி: தோழிகளோடு
சேலந்தி (ஜலக்ரீடை செய்து) விளையாடுகின்ற த்வா உன்னை
ய: எவன் ஸ்மரேத் நினைப்பானோ தஸ்ய அவனுக்கு ஜ்வரஜநிதபீஷா
ஜ்வரத்தால் ஏற்பட்ட துன்பம் அபஸரதி (தானே) அறவே
நீங்கிவிடுகிறது.

கருத்து:—சுற்றிலும் பூங்கொடிகள் சூழப்பெற்று,
தென்னல் வீசங்கால் அசைகின்ற ஜலத்தில் ஆடுகின்ற
தாமரையின் நடுவில் அமர்ந்து உல்லாஸமாக சப்திக்கின்ற
ஹம்ஸங்கள் நிரம்பிய தடாகத்தில் வஸந்தகாலத்தில் ஸகி
களோடு நீர் விளையாட்டு செய்வதாக உன்னை எவன் த்யானிக்
கிறானோ அவன் பல நாளாக விலகாத ஸம்ஸாரம் என்ற
ஜ்வரம் நீங்கி நித்ய ஸுகத்தை யடைகிறான்.

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

आनन्दलहरी संपूर्णा ॥

ஆனந்தலஹரி முற்றிற்று

॥ शुभम् ॥

॥ श्रीमीनाक्षीस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி ஸ்தோத்ரம்

मधुरापुरनायिके नमस्ते मधुरालापिशुकाभिरामहस्ते ।
मलयध्वजपाण्ड्यराजकन्ये मयि मीनाक्षि कृपां विधेहि धन्ये ॥१॥

1. மயூரபுரநாயிகே நமஸ்தே
மயூராலாபிசுகாபிராமஹஸ்தே |
மலயபூஜபாண்ட்யராஜகன்யே
மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் விதேஹி ஧ன்யே ॥

மதுராபுரநாயிகே மதுரைமா நகரத்துத் தலைவியும், மதுரா-
லாபிசுக - இனிமையாகப் பேசுகின்ற கிளியால் அபிராமஹஸ்தே
அழகியகையோடுகூடிவளரும், மலயதவ்ஜபாண்ட்யராஜகன்யே மலயத்
வஜனென்ற பாண்டிய நாட்டு மன்னன் மகளுமான மீனாக்ஷி
மீன் போன்ற கண்களையுடையவளே ! தை உனக்கு நம: நமஸ்
காரம். ஧ன்யே (உன்னைத் துதிக்கும் பாக்யம் பெற்ற மயி
என் விஷயத்தில் க்ருபா கருணையை விதேஹி செலுத்துவாயாக.

கருத்து :—இம்மீனாக்ஷித்துதியில் மீனாக்ஷிக்குக்கொடுக்
கப்பட்டிருக்கும் அடைமொழிகள் யாவற்றும் விளிவேற்று
மையில் இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. பாண்டியமன்னனாகிய
மலயத்வஜன் காலகதி யடைந்தபிறகு அவர்புதல்வியான
மீனாக்ஷி அப்பாண்டிய நாட்டையாண்டுகொண்டு, திக்விஜ
யஞ்செய்து, வடகிழக்குமுலையாகிய ஈசானதிக்கோணத்தை
வெல்லச்செல்லுங்கால் யுவவேடம் பூண்டுவந்த சிவபெரு
மானைக்கண்டு தன் மூன்றாவது ஸ்தனம் மறைய, ஏற்கனவே
சிகழ்ந்த அசரீரிவாக்கின்படி இவரே நமது கணவன் என்று

தீர்மானித்து அச்சிவபெருமானை மணந்தபிறகு ஸுந்தர பாண்ட்யராஜன் என்ற திருநாமத்துடன் மதுரைமாநகரில் சிவபெருமான் அரசுபுரிந்துவந்தார் என்ற திருவிளையாடல் புராணக்கதை இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் “மீனாக்ஷிதேவியே! என்னிடத்தில் தயை காட்டவேண்டும்” என வேண்டுகோளுக்கு அனுகுணமாக, “**धन्ये, शान्ते, दीने**” என்ற விசேஷணங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பாண்ட்யதேசத்து மன்னனான மலயத்வஜராஜனது தவப்புதல்வியாக அவதரித்து, மதுரைமாநகரத்துத் தலைவியாக விளங்குபவளும், கிளியைக் கையிலணிந்து அதற்கு இனிமையான பேச்சுக்களைப் பயிற்சிசெய்துவைத்திருப்பவளுமான ஓ மீனாக்ஷியே! உன்னைத் துதிக்கும் பாக்யம் பெற்ற என்விஷயத்தில் கருணைகூர்ந்து மனோரதங்களைக் கைகூடச்செய்வாயாக. “பிறரை தனிகனாகச் செய்பவன் சிறந்த தனவந்தனாக இருத்தல்வேண்டும். பிறரை ஆநந்திக் கச் செய்பவன் தான் அதிக ஆநந்தியாக இருத்தல்வேண்டும். அவ்விதமே கிளிகளுக்கு இனியமொழி கற்பிப்பவள் ஸ்வயம் இனியமொழி நிறம்பியவளாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது.

குறிப்பு :—உன்னைத் துதிக்கும் பாக்யம் பெறும்படி எனக்குக் கிருபை செய். மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் தன்யனாக ஆகும்படி எனக்குக் கிருபைசெய் என்பது.

இச் செய்யுள்களில் **मयि** என்று போடப்பட்டிருப்பது, அஹந்தையுள்ளவனாக யிருக்கிறேன்; ஆதலால் ஸர்வானர்த்தபீஜமான அவ்வஹந்தையை யகற்றி, தேவி! நீ எனக்கு அருள்புரியவேண்டும்.

कचनिर्जितकालमेघकान्ते कमलासेवितपादपङ्कजान्ते ।

मधुरापुरवह्लभेष्टकान्ते मयि मीनाक्षि दयां विधेहि शान्ते ॥ २ ॥

2. கசநிர்ஜிதகாலமேவகாந்தே

கமலாஸேவிதபாடபங்கஜாந்தே |

மயூரபுரவல்லஹேஷ்டகாந்தே

மயி மீனாக்ஷி உயாம் விபேஷி ஸாந்தே ||

கருணித-குழலால் ஜயிக்கப்பட்ட காலமேகாந்தே மாரி-
காலத்து மேக காந்தி வாய்ந்தவளும், கமலாசேவித-இலக்குமி-
யால் ஸேவிக்கப்பட்ட பாடபஞ்சாந்தே தாமரை போன்ற திரு-
வடியின் முனையையுடைபவளும், மதுராபுரவல்லப-மதுரைமா-
நகரத்தரசனாகிய ஸுந்திர பாண்டிய ராஜனுடைய இழகாந்தே
அன்பிற்கிடமான காதலியுமான மீனாட்சி மீனலோசனியே !
சாந்தே (ஐம்புலன்களை) அடக்கிய மயி என் விஷயத்தில் டயா-
கருணையை விதேஹி கொள்வீராக.

கருத்து :—மாரிகாலத்து நீருண்டமேகம்போல கருத்த-
குழல் கூட்டத்தால் விளங்குபவளும் இலக்குமியால் தாம-
ரைத்திருவடிகளில் பணியப்பெற்றவளும், ஈசனை மணந்து-
ஸுந்தரபாண்டியராஜன் என்ற பெயருடன் மதுரைமா-
நகரில் அரசுபுரியும்படி செய்தவளுமான ஓ மீனலோசனி !
ஐம்புலன்களை யடக்கி உன்னை தியானிக்கும் என்விஷயத்தில்
கருணைகொள்வீராக.

குறிப்பு :—மீன்போல ஸுக்ஷ்மமாக கவனிக்கும் சக்திவாய்ந்தவ-
ளாதலால் என்னையும் சற்று நோக்கி க்ருபைசெய். ஐம்புலன்களை
அடக்கி உன்னை தியானிக்கும் சக்தி ஏற்படும்படி தயை காட்டுவா-
யாக என்பதும் பொருள்படும். நிதேஹி விதேஹி என்ற இரு பதங்கள்
மாறிமாறி வருகின்றன. நிதேஹி வைத்துவிடு, விதேஹி கட்டினாயிடு
(விதிசெய்) என்று கொஞ்சம் ஸுக்ஷ்மமாக அர்த்தபேத மிருந்தாலும்
விதிசெய்து, கட்டினாயிட்டு, என்னிடம் கருணையை ஸ்திரமாக நிலை
நாட்டி வைத்துவிடு என்ற இரண்டு பதங்களின் பொருளும் ப்ரதி-
ச்லோகம் கொள்ளல்வேண்டும். கேஸத்தையும் பாதத்தையும் வர்-
ணித்ததால் ப்ரத்யாஹார ந்யாயமாக கேஸாஹி பாதாந்தமான தேவி-
யின் ஸர்வ அவயவங்களை ஸங்க்ரஹித்து வர்ணித்ததில் தாத்பர்யம்.
மதுரைமா நகரை இனிமையாகக் களிக்கும்படி யரசுபுரியும் ராஜ-
னுடைய காதலி என்றதால் ப்ரஜாரஞ்ஜனத்தி லிருவர்களும் ஈடுபட்டு
ஊக்கத்துடன் ஜனங்களைக் களிக்கச் செய்கிறவர்களென்றும் கண-
வன் மனோரதத்தை யநுஸரிப்பதே ஸ்தீதர்மம் என்றும் விளங்குகிறது.

कुचयुग्मविधूतचक्रवाके कृपया पालितसर्वजीवलोके ।

मलयध्वजसंततेः पताके मयि मीनाक्षि कृपां निधेहि पाके ॥ ३ ॥

3. குசயுத் மவியு-தசக்ரவாகே
க்ருபயா பாலிதஸர்வஜீவலோகே |
மலயபூஜஸந்ததேஃ பதாகே
மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் நிதேஹி பாகே ॥

குசயுக்ம இரண்டு கொங்கைகளால் விடூத அவமதிக்கப் பட்ட சக்ரவாகே சக்ரவாக்பக்ஷியையுடையவளும், க்ருபயா கருணை கூர்ந்து பாலித காப்பாற்றப்பட்ட சர்வஜீவலோகே ஸகல ப்ராணி வர்க்கங்கனையுடையவளும், மலயதவஜராஜ னது மரபிற்கு பதாகே கொடி போன்றவளுமான மீனாட்சி மீனாக்ஷியே ! பாக்கே பாலனாகிய (விவேகமற்ற) மயி என்னிடத் தில் க்ருபா கருணையை நிதேஹி வைப்பீர்களாக.

கருத்து :-சக்ரவாகப் பறவைகளையொத்த இருகொங்கை களால் எழில்பெற்றவளும், தையகூர்ந்து எல்லா ப்ராணி வர்க்கங்களையும் ஸம்ரக்ஷிப்பவளும், மலயதவஜராஜன் ராஜனது மரபிற்குக்கொடிபோல விளங்கி, அம்மரபைக் கீர்த்திபெறச் செய்வவளுமான மீனாக்ஷிதேவியே ! விவேக மற்ற பாலனாகிய எனக்கு நீயே யோசித்து ஹிதத்தைத் தெரி வித்துக்கருணை புரிவாயாக.

குறிப்பு :-கர்ம பலன்களை அளிக்குந் தேவியே ! ஸுக்ருதத் தைச் செய்வவனுக்குப் பலன் அளிக்கிறேன் என்று இருக்கக் கூடாது. தானே ஸுக்ருத துஷ்க்ருத கர்மாக்களை அறிந்து செய் யத் தருந்த விவேகமற்றவன் யான். அது மட்டுமல்லாமல் அஹந்தை யும் நிறம்பப் பெற்றவன். ஆதலால் பாலர்களுக்கு விவேகமற்ற பால்ய தசையில் மாதா பிதாக்கள் ஹிதமறிந்து பாலர்களை அந்தந்த காரியங்களைச் செய்கிறபதுபோல உலக அன்னையாகிய நீதான் விவேகமற்ற பாலனுக்கு ஹிதத்தை யறிவித்து அவைகளில் ப்ரவ்ருத் தித்துப் பலனடையும்படி செய்யவேண்டும்.

கொடி (தவஜம்) உன்னத ஸ்தானத்திலிருந்து அனைவரும் தூர நேசத்திலுள்ளவர்களும் அறியச் செய்வதுபோல மலயதவஜ மரபை புகழ்படுத்தி உலக ப்ரஸித்தமாக்கியவள் மீனாக்ஷி தேவி.

விதிவாஹனஜெதூகேலியானே விமதாமோதநபூஜிதாபதானே ।

மஹுரேக்ஷணभावपूतमीने मयि मीनाक्षि कृपां विधेहि दीने ॥ ४ ॥

4. விதிவாஹனஜேத்ருகேளியானே
விமதாமோடனபூஜிதாபதானே ।
மய-ரேக்ஷணவாவபூதமீனே
மயி மீனாட்சி க்ருபாம் விதேஹி தீனே ॥

விதிவாஹனஜெதூகேலியானே வினையாட்டு நடையால் அன்ன
(ப்ரும்மாவின் வாஹனம்) நடையை ஜயிக்கிறவளும், **விமதா-
மோதநபூஜிதாபதானே** சத்ருக்களை வென்றதால் புகழப்படுகிற
சரித்திரத்தையுடையவளும், **மஹுரேக்ஷணभावपूतमीने** அழகிய
கண்களாக அமைந்ததால் புனிதமாக்கப்பட்ட மச்சத்தை
யுடையவளுமான **மீனாட்சி!** மீனாட்சியே! **दीने** மிக எளியவ
னான **मयि** என் விஷயத்தில் **कृपां विधेहि** கருணைபுரிவீராக.

கருத்து :—நடையிற்சிறந்த அன்னநடையையும் அதிச
யித்து வினையாட்டு நடைவாய்ந்தவளாதலால் நடையில் அன்
னப்பகூழியை ஜயிக்கும் இயற்கைவாய்ந்தவளும், வேதமுறண்
பாடான மதங்களையறவே யழித்து வேதமார்க்கத்தை நிலை
நாட்டியதால், துஷ்டர்களை யடக்கி ஸாதுக்களை உய்யச்
செய்ததால் தேவஸ்திரிகள் முதலியவர்களால் புகழ்ந்து
கொண்டாடி பாடப்படும் சரித்திரம்வாய்ந்தவளும், உருவத்
திலும் சடுலமான இனிய பார்வையிலும் கண்களால் மீனை
ஓத்தவளுமான **ஓ! மீனாம்பிகையே!** மிக எளியவனான என்
விஷயத்தில் தயையைச் செலுத்துவாயாக.

குறிப்பு :—வினையாட்டு நடையே அன்னநடையை ஜயிக்கும்
வல்லமை வாய்ந்ததென்றால் ப்ரயத்ந புரஸ்ஸரமாக புத்தி பூர்வக
மாகச் செய்யப்படும் நடையின் அழகு வர்ணிக்கத் தக்கதன்று என்
பது பொருள். தேவியின் அவதாரங்களுக்கு வேத முறண்பாடான
மதங்களை யழித்து வேத விந்வேஷிகளான துஷ்டர்களை நவம்ஸஞ்
செய்வதுதான் முக்ய பலனென்பதைக் குறிக்கிறது. மீன்கள் ஜலத்தி
லுள்ள அழுக்கை யகற்றிச் சுத்தஞ் செய்வதுபோல பக்தர்களின்

தைந்யத்தை நீக்கி பாக்க்யமளிக்க வல்லமை வாய்ந்த கடாக்ஷம்பெற்றவள் மீனாம்பிகை.

तपनीयपयोजिनीतटस्थे तुहिनप्रायमहीधरोदरस्थे ।

मदनारिपरिग्रहे कृतार्थे मयि मीनाक्षि कृपां निधेहि सार्थे ॥ ५ ॥

5. தபனீயபயோஜிநீதடஸ்யே

துஹிநப்ராயமஹீயரோடரஸ்யே |

மடனாரிபரிஹ்ரே க்ருதார்யே

மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் நியேஷி ஸார்யே ||

தபனீயபயோஜிநீதடஸ்தே பொற்றாமரைக் குளத்தின் கரையிலிருப்பவளும் துஹிநபாயமஹீதரஸ்தே பனி நிரம்பிய மலையின் நடுவிலிருப்பவளும், (இமயமலையின் பெண்ணானவளும்) மடனாரிபரிஹ்ரே காமனை எறித்தவனின் காதலியும், கृतार्थே பயனைத்தையும் பெற்றவளுமான மீனாக்ஷி மீனாக்ஷியே! சार्थே பயனைப்பெற விரும்புகின்ற மயி என்னிடத்தில் கृபா கருணையை விதேஹி வைப்பீராக.

கருத்து :—“ ஹேமாப்ஜினி புஷ்கரிணி ” “ பொற்றாமரைக் குளம் ” என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற தடாகத் தடத்தில் வீற்றிருப்பவளும், பூமியைத் தாங்கும் பனிமலை நடுவிலிருப்பவளும், பனிமலை வயிற்றில் உலித்தவளும், காமனை வென்ற பெருமானை வசப்படுத்திய காதலியும் அவாப்த ஸமஸ்த காமனைகள் உடையவளுமான ஓ! மகாதேவியே! விருப்பம் நிரம்பிய இச்சிறுவன்மீது தயை செலுத்திக் குழந்தையின் சில்லரை விருப்பங்களைப் பெற்றோர்கள் நிறைவேற்றிக் களிக்கச் செய்வதுபோல எனது விருப்பங்களைக் கொடுத்து என்னைக் களிப்படையச் செய்வாயாக.

குறிப்பு :—தங்கத் தாமரைகள் நிரம்பிய புஷ்கரிணியின் அழகு கோடி சூர்யனுதித்ததை யொத்தது. அத்தடாகக் கரையில் வளிக்கும் மீனலோசனியின் தேஜஸ்ஸோ மனத்தாலும் மதிப்பிடத் தகாதது. குளிர்த் ல்லுடியம் படைத்த தேவி, பனியால் குளிர்த் மலைநடுவில் வளிப்பதும் அம்மலையின் வயிற்றிலவதரித்ததும் பொருத்தமானதே.

பூமியைத் தாங்கும் மலையிலுண்டாகி அங்கேயே வீற்றிருப்பதும் உலகனைத்தும் காக்கும் பாரம் பூண்ட தேவிக்குத் தகுந்ததே. மதம் முதலிய அரிஷ்டவர்கங்களை ஒழிக்கும் பக்தர்களைத் தான் அநுக்ரஹித்து க்ருதார்த்தர்களாகச் செய்வாள் மீனும்பிகை என்பதும் மற்றொரு பொருள். உன் பக்தர்கள் கூட்டத்தில் கலந்த என்னைக் குற்றங்களை களைந்து தனையகூர்ந்து பக்தனென்று காப்பாயாக.

கலகீரகலோக்திநாடதக்ஷே கலிதானேகஜகநிவாஸிரக்ஷே ।

மதநாஸுஹல்கான்தபாணே மயி மீனாக்ஷி க்ருபா க்ரு ப்ரவீணே ॥ 6 ॥

6. கலகீரகலோக்திநாடதக்ஷே

கலிதானேகஜகநிவாஸிரக்ஷே ।

மதநாஸுஹல்கான்தபாணே

மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் க்ரு ப்ரவீணே ॥

கலகீர - இனிமையாகப் பாடுகின்ற கிளியினுடைய கலோக்தி - அழகிய மொழி போன்ற நாடதக்ஷே இசையில் தேர்ச்சி பெற்றவளும் : கலிதானேகஜகநிவாஸிரக்ஷே உலகத்தில் வசிக்கும் ப்ராணிகளை காப்பவளும், மதநாஸு * மன்மதனது பாணமாகிய ஹல - செந்தாமரையால் கான்தபாணே அழகிய கையை யுடையவளுமான மீனாக்ஷி மீனாக்ஷியே ! ப்ரவீணே (உனது கருணைபால் கொடுக்கப்படுகிற ஸுகஸாதனங்களை ரக்ஷிக்கும்) வல்லமொவாய்ந்த மயி என்னிடத்தில் க்ருபா க்ரு கருணை செய்வீராக.

கருந்து :—கிளிபோல இளிய மொழிகளாலேயே துவண்டர்களை யடக்கி உலகில் வளிக்கும் ப்ராணிகளைத்தையும் காப்பவளும், பஞ்சபாணனென்று உலக ப்ரஸித்தனாகி மதத்தைத் தரும் காமனுடைய முதல் பாணமாகிய அரவிந்தத்தைக் கையில் தாங்கியவளுமான ஓ மீனும்பிகையே ! உனது ஸ்விதமொழிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கத் திறமைவாய்ந்த தாஸனு என விஷயத்தில் கருணை செய்வீராக.

* தாமரை, அசோகம், மாம்பூ, நவமல்லிகை, கருநீல. புஷ்பம் இவ்வையும் மன்மதனுடைய பாணங்களாகும்.

குறிப்பு :—இனிய மொழிகளா லனைவரையும் ரக்ஷிப்பது எளிது. ஸாம தான பேத தண்டம் என்ற நான்கு உபாயங்களில் சிறந்தது ஸாமம். அதனால் ஸாத்யமாகாதது ஒன்றுமில்லை. ஸங்கீத நாதத் தால் எவ்வித துக்கமு மகளும். ஸ்ரீ வாஸுதேவனது வேணுநாதத் தால் பசு பக்ஷிகளுக்கூட பசியறியாது மயங்கி நின்றது உலகமறிந்த விஷயம். ஸங்கீதத்தால் அதுராகம் வளர்வது ஸஹஜம். **प्रवीणे** என்ற பதம் சிறந்த வீணை வாத்தியம் தரித்தவன் என்றும் பொருள் படும். வீணைதாரியான எனக்கு இனிமையான தந்தரிநாதத்தைக் கொடுத்து உலகங்களைச் சந்தோஷப்படுத்தும் (மதப்படுத்தும்) சக்தி யைத் தந்தருள்வாயாக.

**मधुवैरिविरिञ्चिमुख्यसेव्ये मनसा भावितचन्द्रमौलिसव्ये ।
तरसा परिपूतयज्ञहव्ये मयि मीनाक्षि कृपां विधेहि भव्ये ॥ ७ ॥**

7. மதுவைரீவிரிஞ்சிமுக்ஷேஸேவ்யே

மனஸா ஹாவிதசந்த்ரமௌளிஸவ்யே |

தரஸா பரிபூதயஜ்ஞஹவ்யே

மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் விதேஹி ஹவ்யே ||

மதுவैरि மதுவை யழித்த மஹாவீஷ்ணு. **विरिञ्चि** ப்ரும்மா தேவன் **मुख्य** முதலியவர்களால் **सेव्ये** ஸேவிக்கப்படுகிறவ ளும், **मनसा** மனதினால் **भावित**-த்யானிக்கப்படுகிற **चन्द्रमौलि-सव्ये** சிவனது இடப்புறமாயிருப்பவளும், **तरसा** சக்தியினால் **परिपूत** - நன்கு புனிதமாக்கப்பட்ட **यज्ञहव्ये** வேள்வியின் ஹவீர்ப்பாகத்தையுடையவளுமான **मीनाक्षि** ஏ மீனாக்ஷியே! **भव्ये** பணிந்தவனாகிய **मयि** என் விஷயத்தில் **कृपां** கருணையை **विधेहि** புரிவீராக.

ப்ரும்மா விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் இடைவிடாது தேவியை த்யானிக்கிறார்கள். தேவி தேவந்த மனத்தோடு இடைவிடாது தன் பதியான சிவனது இடப்பக்கத்தி லமர்ந்துகொண்டு சிவனையே த்யா னிக்கிறாள்.

கருத்து :—பிரமன், விஷ்ணு முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்படுகிறவளும், பிரமன் முதலியவர்களுக்கு ப்ரதானமான

உபாஸ்ய தேவதையா யிருப்பவளும், சந்திரனை சேகரமாயணிந்துகொண்ட சிவனது இடப்புறமாக அமர்ந்திருப்பவளும், யாகங்களின் ஹவிர்ப்பாகத்தைப் புனிதமாக்குபவளுமான ஓ மீனாக்ஷித் தாயே! பணிந்த இந்த தாஸனுக்குத் தயை புரிவாயாக.

கருத்து:—உலகங்களைப் படைக்கும் ப்ரம்மதேவனுக்குப் படைத்தல் சக்தியையும், காக்கும் விஷ்ணுவுக்குக் காத்தல் சக்தியையும் கொடுத்தருவதால், அவர்களால் அந்தந்தத் தொழில்புரியுங்கால் ஸேவிக்கப்படுகிறாள். சந்திரனிடமிருந்து மனது உத்பத்தியானதாக ஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் மனதுக்கு அதுக்ரஹ சக்தியைத் தந்தருவது சந்திரன். அச் சந்திரன் தலையிலணியாக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது அந்த அதுக்ரஹ தேவதையின் முன்னிலையில் மனதால் பதியை நினைப்பது மிக எளிது என்பதைக் காட்டுகிறது. சூர்யனுடைய ப்ரஸாதத்தால் கண் சக்தி வளர்வதுபோல சந்திரன் அதுக்ரஹத்தால் மனதின் ஸ்மரண சக்தி வளர்கிறது.

குறிப்பு :—யாகங்களில் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்ப்பாகம் மந்திர மஹிமையால் சுத்தமாகி அந்தந்த தேவதைகளின் திருப்திக்கு வேண்டிய அளவு வளர்கின்றது என்பது ச்ருதி எரித்தாந்தம். அதன்படி வேதவாக்குமியாக இருந்து யாகங்களில் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்பாகங்களை சுத்தமாக்கி வேண்டிய அளவு வளரச் செய்து அந்தந்த தேவதைகளை புஜிக்கச் செய்து திருப்தி செய்விப்பவளான பரதேவதையே! சரணயையான நீ, சரணமடைந்திருக்கும் என்னை, தயை கூர்ந்து காக்கவேண்டியது மிக்க அவச்யமானது.

जगदम्ब कदम्बमूलवासे कमलामोदमुखेन्दुमन्दहासे ।

भदमन्दिरचारुद्विलासे मयि मीनाक्षि कृपां निधेहि दासे ॥८॥

8. ஜமடிம்வ கடிம்வமூலவாளே

கமலாமோடிமுகேந்தும்மந்தஹாளே ।

மடிமந்திரசாருஜ்ஜிலாளே

மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் நியேஹி டாளே ॥

जगदम्ब लोकाकमातायाम्, कदम्बमूलवासे अदम्पमरत्ति
नदियौ वल्लिपवन्तम्, कमलामोद - तामरै मणम् वीक्षम्

मुखेन्दु - சந்திரனுக்கொப்பான முகத்தில் மந்தஹாசே புந்நகை கொண்டவனும், (அல்லது கமஹாமோத லக்ஷ்மி கடாசுஷம் நிரம்பிய मुखेन्दुமந்தஹாசே சந்திரன் போன்ற முகத்தில் புன்னகையை யுடையவனும்) मन्दमन्दिर - மதத்திற்கிருப்பிடமாகிய चारुद्विग्विहासे அழகிய கண்ணோக்கை யுடையவளுமான मीनाक्षि மீனாக்ஷியே! दासे (புன்னகையையும் கடாசுஷத்தையும் விரும்பி நிற்கும்) தாஸனாகிய मयि என் விஷயத்தில் कृपां निधेहि கருணை வைப்பீராக.

கருத்து :—தாமரை மணம்போன்ற மணம் வீசும் நிச்வாஸம் பெற்றவனும், சந்திரன்போலக் களிப்பூட்டும் முககாந்தி நிரம்பியவனும், புன்னகையால் பக்தர்களை ஆனந்திக்கச் செய்பவனும், அழகிய கடாசுஷத்தால் ஸம்பத்தை அளித்து மதம் நிரம்பச் செய்பவனும், அடம்ப மரத்தடியில் வளிப்பவளுமான ஓ! உலகத்தாயே! தாஸனுக்குப் புன்னகையையும் கடாசுஷத்தையும் அளித்து அநுகரஹிப்பாயாக.

குறிப்பு :—சூர்யனுடைய ஒளி கடுமையானது. அதற்கு மாறு பாடாக சந்திரனது ஒளி மந்தமானது. ஆதலால் சந்திரன் போன்ற முகத்திலுண்டாகும் ஹாஸம் மந்தமாயிருப்பது பொருத்தமானது. சந்திரன் ஒளி, தாமரைகளை (ஆமோதிக்க) மலரச் செய்கிறது என்பது இயற்கைக்கு முறண்பாடு ஆயினும், முக சந்திரனது ஹாஸம் லக்ஷ்மிதேவியை வளர்க்கிறது என்பது பரிஹாரம். ஆனதுபற்றி கிரோதாபாஸவணியாக இங்கு அமைந்துள்ளது.

पठतामनिशं प्रभातकाले मणिमालाष्टकमष्टभूतिदायि ।
घटिकाशतचातुरीं प्रदद्यात् करुणापूर्णकटाक्षसन्निवेशात् ॥ ९ ॥

9. ப஠்தாமனிசம் ப்ரஹாதகாலே
மணிமாலாஷ்டக மஷ்டஹ-ஐதிடியாயி |
வடிகாஸதசாதுரீம் ப்ரடிஷ்யாத்
கருணாபூர்ண கடாசு ஸந்நிவெஸாத் ||

अष्टभूतिदायि அணிமாதி அஷ்ட ஐச்வரியங்களை யளிக்க வல்லமையுள்ள மणिமாஸாஸ்தக் (மணிகள் கோர்த்த மாலை போன்ற) மணிமாலாஷ்டகம் என்ற இத்துதி அநிஷ் தினந் தோறும் ப்ரபாதகாலே வைகறை வேளையில் பஸ்தா (தேவியை தயானித்து) பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு கருணாபூர்ண-தயை நிரம்பிய கடாசுஷநிவேசாந் கடைக்கண்ணோக்கின் சம்பந்தத் தால் வஸ்திகாஸதாஸ்துரி (ஒரு முகூர்த்தத்தில் நூற்றுக்கணக் கான விஷயங்களைக் கவனிக்கும்) சதாவதானம் என்ற சக்தியை ப்ரதயாந் அளிக்கும்

கருந்து :—நவரத்ன மாலைபோல ஒன்பது செய்யுள்களா லாகிய இந்த மீனாட்சித் துதியைத் தவறாது ப்ரதிதினம் அதி காடையி லெழுந்து பக்தியோடு படிப்பவர்களுக்கு தேவியி னது கடாசுஷ பலத்தால் அஷ்டைச்வரியமும், சதாவதானம் என்ற விசேஷ சக்தியுமுண்டாகும்.

குறிப்பு :—அஷ்டகம் அஷ்ட ஐச்வரியங்களை யளிப்பது பொருத்த மானதே. முதலில் தயைபுரியவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துப் பிறகு மந்தஹாஸத்தையும் கடாசுஷ விலாஸத்தையும் வேண்டியதால், மீனம் பிகை தயை நிரம்பிய புன்னகையுடன் கடாசுஷத்தை யளித்து விரும்பிய யாவற்றையும் நிறைவேற்றிக் களிக்கச் செய்வாள். மீன் ஐலத்திலிருக்கும் அழகை அகற்றிச் சுத்தஞ் செய்வது யாவருமறிந் தது. அவ்வாறே, மீனும்பிகையும் தாஸனாக வந்தடைந்த அணைவர் களையும் தனது கடாசுஷத்தால் வலுவிலே பாபங்களை விலக்கிப் புனிதர்களாக்கி ஞான ஒளி தந்து அருள்புரிகுளுள் என்பது வெளி யாகிறது.

॥ श्रीमीनाक्षीस्तोत्रं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ மீனாட்சி ஸ்தோத்திரம் ஸமாப்தம்

ஸ்ரீ மீனாட்சியின் துதி முற்றிற்று

॥ शुभम् ॥

॥ श्रीत्रिपुरसुन्दरीस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம்

कदम्बवनचारिणीं मुनिकदम्बकादम्बिनीं
नितम्बजितभूधरां सुरनितम्बिनीसेविताम् ।
नवाम्बुरुहलोचनाम् अभिनवाम्बुदश्यामलां
त्रिलोचनकुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥ १ ॥

1. கடம்பவனசாரிணீம் முனிகடம்பகாடம்பினீம்
நிதம்பஜிதஹூயராம் ஸுரநிதம்பினீஸேவிதாம் |
நவாம்புருஹலோசனாம் அபினவாம்புதஸ்யாமலாம்
த்ரிலோசனகுடும்பினீம் த்ரிபுரஸுந்தரீமாஸ்யே ॥

कदम्बवनचारिणीं கடம்ப வனத்தில் உலாவுகிறவளும்,
मुनिकदम्बकादम्बिनीं மஹரிஷிகளின் கூட்டத்திற்கு கார்
वरिणैः போன்றவளும், नितम्बजितभूधरां நிதம்பத்தால்
मलयैः வென்றவளும், सुरनितम्बिनीसेवितां தேவமாதர்க
ளால் பணி செய்யப்படுகிறவளும், नवाम्बुरुहलोचनां புதிதாக
मलरन्त தாமரைக்கு நிகரான கண்களோடு கூடியவளும்,
अभिनवाम्बुदश्यामलां புதிதாகத் தோன்றுகிற மேகம்போல்
कनुत्तवளும் (தாபத்தை யகற்றுபவளும்) त्रिलोचनकुटुम्बिनीं
முக்கண்ணனது மனையாளுமான त्रिपुरसुन्दरी த்ரிபுர
ஸுந்தரியை, आश्रये சரணம் புகுகிறேன்.

கருத்து :—நீருண்ட கார்காலத்து மேகவரிசைபோல,
த்யானிக்கும் ஜனங்களது தாபத்தையகற்றிக் குளிரச் செய்ப
வளும், அடம்பவனத்தில் உலாவிநிற்பவளும், மலையை ஒத்த
நிதம்பங்களும் தாமரையை ஒத்த நேத்ரங்களும் அமையப்

பெற்றவளும், தேவமாந்தர்களால் பணிசெய்யப்பட்டவளும், முக்கண்ணனது குடும்பம்நடத்துபவளும், முப்புரமெறித்த சிவபெருமானது கோபத்தைத் தணித்த ஸுந்தரியுமான த்ரி புரஸுந்தரிதேவியை சரணமடைகிறேன்.

குறிப்பு :—சூர்யன், சந்திரன், அக்ரி என்ற முத்தேஜஸ்தையும் மூன்று கண்களாகக் கொண்ட ஸம்ஹார மூர்த்தியான ருத்ரரின் கோபம் அளவற்றது. அத்தேவனோடு குடும்பம் நடத்துவதால் கோபத்தைத் தணிக்கும் தேவியின் சக்தியும், வசிகார சக்தியும், சிறந்தது. முக்கண்ணனாக இருந்து முப்புர மெறித்த தேவனையும் அழகுபடுத்தினாள் தேவீ என்பது பொருள். கதம்பவனத்தில் ஸஞ்சரிக்கு மியற்கை யுள்ளவள் முனி கதம்பத்தை யதுக்ரஹிப்பதும், நிதம்ப அழகுபெற்றவள் நிதம்பிகளால் ஸேவிக்கப்படுவதும், பொருத்தமானதே.

कदम्बवनवासिनीं कनकवल्लकीधारिणीं
महार्हमणिहारिणीं मुखसमुल्लसद्धारुणीम् ।
दयाविभवकारिणीं विशदलोचनीं चारिणीं
त्रिलोचनकुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥ २ ॥

2. கடம்பவனவாஸினீம் கனகவல்லகீபாரினீம்
மஹார்ஹமணீஹாரினீம் முலஸமுல்லஸாடாருணீம் |
டியாவிஹகாரினீம் விஸடலோசனீம் சாரினீம்
த்ரிலோசனகுடும்பினீம் த்ரிபுரஸுந்தரிமாஸ்ரயே ||

கடம்பவனவாஸினீ கதம்ப வனத்தை வாஸஸ்தலமாகக் கொண்டவளும், கனகவல்லகீधारिणी ஸ்வர்ணயாழைக் கையி லேந்தியவளும், மஹர்ஹணிहारिणी மதிப்பிற் கெட்டாத ரத்ன மாலை யணிந்தவளும், முகத்திலுள்ள மத்ய மென்ற மாதக த்ரவ்யத்தால் ப்ரகாசிப்பவளும், டயாவிभवका-रिणी கருணைகூர்ந்து (பக்தர்களுக்கு) ஐச்வரியத்தை யளிப் பவளும், (அல்லது பக்தர்களிடத்து மிகுதியாக தபை காட்டுபவளும்) विशदलोचनी கலங்கமற்ற கண்ணோக்கை யுடையவளும், (அல்லது நிர்மல ஞானவடிவா யிருப்பவளும்)

चारिणीं என்கும் பரவி நிற்பவளும், **त्रिलोचनकुटुम्बिनीं** சிவனது மனைவியுமான, **त्रिपुरसुन्दरीं** த்ரிபுரஸுந்தரியை **आश्रये** அண்டி நிற்கின்றேன்.

கருத்து :—கதம்ப வனத்தில் வளிப்பவளும், தங்கமயமான யாழை ஏந்தியவளும், விலையுயர்ந்த ரத்னமாலையணிந்தவளும், மாதகவஸ்துவை முகத்தில் கொண்டு விளங்குகிறவளும், தையபுரிந்து ஐச்வர்ய மளிப்பவளும், மாசற்ற கடாஷுத்தால் என்கும் ஸஞ்சரிப்பவளும் முக்கண்ணனின் குடும்பியுமான த்ரிபுரஸுந்தரி தேவியை யான் அடைக்கலமடைகிறேன்.

குறிப்பு :—பக்தர்களுக்குக் கருணைகூர்ந்து பிறவிக்கடலை அகற்றித் தெளிவான அறிவாகிய ஞானக் கண்ணைக் கொடுத்து த்ரிபுரஸுந்தரி அருள்புரிகொள். **भव** என்பது பிறவிக்கடலாகிய ஸம்ஸாரத்தைக் குறிக்கும். **वि** என்பது அதன் இல்லாமையைக் காட்டும். **विशदलोचनं** ஞானக்கண். விலையுயர்ந்த ரத்னமாலையணிந்தபோதிலும் மற்ற அணிகளை நீக்கியாயினே சிறந்த ஆபரணமாக மதித்து தரித்திருப்பவள் என்பது **धारिणीं**, **हारिणीं** என்ற பதங்களிலிருந்து வெளியாகிறது. **धारिणीं** தரித்திருப்பவள், **हारिणीं** நீக்குபவள்.

कदम्बवनशालया कुचभरोल्लसन्मालया

कुचोपमितशैलया गुरुकृपालसद्वेलया ।

मदारुणकपोलया मधुरगीतवाचालया

कयापि घननीलया क्वचिता वयं लीलया ॥ ३ ॥

3. கதம்பவனசாலயா குசுஹரோல்லஸன்மாலயா

குசோபமிதசெலயா மூருக்ருபாலஸேலயா ।

மடாருணகபோலயா மயூரஜீதவாசாலயா

கயாபி வனநீலயா கவசிதா வயம் லீலயா ॥

கதம்ப வனத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டதும், குசுஹரோல்லஸன்மாலயா பருத்த கொங்கைகளின்

மேல் விளங்கும் ஹாரத்தை யுடையதும், குசோபமிதசௌயா
கொங்கைகளால் மலையை யொத்ததும், சூருபாலசுதேலயா
கருணை மிகுதிக்குக் கரையாக விளங்குவதும், மதாரணகபாலயா
மதத்தால் சிவந்த கன்னங்கடையுடையதும், மதுரமீதவாசாலயா
இனிமையான கீதத்தை மொழியாகக் கொண்டதும்,
யனநிலயா மேகம்போல் கருத்து விளங்குகிறதமான கயா஽பி
முக்கரணங்களுக்குமெட்டாத லீலயா (மனதைக் கவரு
கின்ற) லீலா விசேஷத்தால் வயம் நாம் கவசிதா: கவச
மணிந்தவர்களாக்கப்பட்டோம்.

கருத்து :—கதம்பவனத்தை வீடாகக் கொண்டவரும்,
மலையை ஒத்த கொங்கைகளின் பாரத்தில் மாலையணிந்தவ
ரும், கருணைக் கடலின் கரையாக விளங்குபவரும், சிவந்த
கன்னங்களால் ப்ரகாசிப்பவரும், மெய் மறந்து இனிய
பாட்டுக்களால் ஆனந்திப்பவரும், மேகம் போன்றதுமான
ஒரு லீலாவியூதியால் நாம் கவச மணிந்தவர்கள் போல காப்
பாற்றப்பட்டு வருகிறோம்.

குறிப்பு :—மலையில் அருவி ஓடுவதுபோல மலையை யொத்த
கொங்கைகளில் மலை அமைந்துள்ளது. அடம்பவனச் சோலையில்
கொங்கை மலைகள் அமையப் பெற்றிருப்பதும் தகுந்ததே. குரு
வின் ப்ரஸாதத்தாலே தான் கருணைக்கடலை யடைய முடியும் என்
பதும், தக்ஷிணமூர்த்தி உருவத்துடன் விளங்கும் பரமசிவனது கரு
ணைக் கடலுக்குத் த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவீ கரையாக விளங்குகிறார்
என்பதும் வெளிப்படுகிறது. மாதக திரவ்யங்களை யுபயோகித்து கன்
னங்களில் சிவந்த நிறம் ஏற்பட்டபிறகே இனிமையான ஸங்கீதங்கள்
உற்பத்தியாகும் என்ற இயற்கை வெளியாகிறது. மேகம்போல நீல
வார்ணமுள்ள திருமேனி கொண்ட தேவியை இரும்புக் கவசமாக
ரூபணஞ் செய்வது நிறத்திலும் ருணத்திலும் பொருத்தமுள்ளது.
கவசம் பூண்டவர்கள் யுத்தரங்கத்தில் அம்புகளின் ஆடியால் காய
மடையாமல் காக்கப்படுவார்கள். அவ்வாறே லீலையாக அவதரித்த
தேவியின் கருணையால் துஷ்டர்களின் தொந்தரவு நீங்கிக் காக்கப்
படுகிறோம்.

கடம்வனமஹ்யா கனகமண்டலோபஸ்திதா
 ஷடம்புருஹவாஸினி சததஸிஹ்சௌதாமினிம் ।
 விஹ்மிதஜபாருசி விக்ஷ்வித்ரூபாமிணி
 த்ரிஸூக்ஷ்மகௌமினி த்ரிபுரஸுந்தரிமாஸ்யே ॥ 8 ॥

4. கடம்வனமஹ்யா கனகமண்டலோபஸ்திதாம்
 ஷடம்புருஹவாஸினிம் ஸததஸிஹ்சௌதாமினிம் ।
 விஹ்மிதஜபாருசிம் விக்ஷ்வித்ரூபாமிணிம்
 த்ரிஸூக்ஷ்மகௌமினிம் த்ரிபுரஸுந்தரிமாஸ்யே ॥

கடம்வனமஹ்யா கதம்ப வனத்தின் நடுவை யடைந்த
 வளும், கனகமண்டலோபஸ்திதா ஸ்வர்ணமயமான சூர்ய மண்ட
 லத்தில் தோற்றம் பெற்றவளும், ஷடம்புருஹவாஸினி மூலா
 தாரம் முதலான ஆறு கமலங்களில் (சக்ரங்களில்) வாஸம்
 பெற்றவளும், சததஸிஹ்சௌதாமினி யோகிகளுக்கு நிலைபெற்ற
 மின்னலொளியாக விளங்குபவளும், விஹ்மிதஜபாருசி செம்
 பருத்தியின் கார்த்தியை யொத்தவளும், விக்ஷ்வித்ரூபாமிணி
 ஒளிக்கின்ற சந்திரகலையை தலையணியாக அணிந்தவளும்,
 த்ரிஸூக்ஷ்மகௌமினி பரமசிவனது க்ருஹிணியுமான த்ரிபுரஸு-
 ந்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரியை ஆச்யே சரணமடைகின்றேன்.

கருத்து :—பூமியில் அடம்பக் காட்டின் நடுவில் வளிப்ப
 வளும், ஆகாயத்தில் சூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் யோகிக
 ளால் த்யானிக்கப்படுபவளும். மூலாதாரம் முதலிய ஆறு
 தாமரை போன்ற சக்ரங்களில் சரீரத்தில் தோன்றுபவளும்,
 உண்மையில் சுத்த ஸத்வ ப்ரதானமாய் மின்னல் கொடி
 போல நிர்மலமாக இருப்பவளும், ரஜோ குணத்தின் சேர்க்
 கையால் செம்பரத்தியின் சிவந்த நிறம் பெற்றவளும், சந்திர
 கலையைச் சேகரமாக வணிந்து உலகங்களைக் களிக்கச் செய்
 கின்றவளுமான த்ரிபுரஸுந்தரியை வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு:—ஆத்யாத்மிகத்தில் நமது தேஹத்திலேயே மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிகூரம், அநாஹதம், ஆஞ்ஞா, விசுத்தி என்ற ஷட்கமல சக்ரங்களில் வளித்துக்கொண்டும், ஆதிபௌதிகத்தில் கதம்ப வனத்தில் வசித்துக்கொண்டும், ஆதிதைவிகத்தில் ஸ்வர்ண மயமான பாதுமண்டலத்தில் வளித்துக்கொண்டும், பக்தர்களுக்கு அருள்புரிகிறாள். ஸித்தர்களான யோகிகளுக்கு மின்னல் கொடி போல ஹ்ருதய கமலத்தில் த்யான காலத்தில் தோன்றுகிறாள். ப்ர வ்ருத்தி மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்ட கர்மிகளுக்கு ரஜோகுண ஸம் பந்தத்தால் சிவந்த உருவமாகத் தோன்றுகிறாள். மின்னல் சஞ்சல மானது, தேவியோ (ஸித்தஸுளாமிநீ) நித்யமான அழிவற்ற மின் னல் கொடி என்று வ்யதிரேகவணியும் விளங்கும். சந்திரசேகரரான பரமசிவனையும் ஒளிக்கச் செய்கிறாள் என்றால் த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவியின் ஒளி மகிமை எவ்வாறு இருக்கவேண்டும்.

कुचाञ्चितविपश्चिकां कुटिलकुन्तलालङ्कृतां
कुशेशयनिवासिनीं कुटिलचित्तविद्वेषिणीं ।
मदारुणविलोचनां मनसिजारिसंमोहिनीं
मतङ्गमुनिकन्यकां मधुरभाषिणीमाश्रये ॥ ५ ॥

5. குசாஞ்சிதவிபஞ்சிகாம் குடிலகுந்தலாலங்கிருதாம்
குசேஸயநிவாஸினீம் குடிலசித்தவி உஷிணீம் |
மடாருணவிலோசனாம் மனஸிஜாரி ஸம்மோஹினீம்
மதங்கமுனிகன்யகாம் மயுரஹாஷிணீமாஸுயே ||

குசாஞ்சிதவிபஞ்சிகா் கொங்கைதனில் ணைக் கப் பட்ட யாழையுடையவளும், குடிலகுந்தலாலங்குதா் சுருண்ட குழல்க ளால் எழில் பெற்றவளும். குசேஸயநிவாஸினீ தாமரையிலம ரப்பெற்றவளும், குடிலசித்தவிதேஷிணீ வஞ்சக எண்ணத்தை விசேஷமாக வெறுப்பவளும், மடாருணவிலோசனா் மதத்தால் சிவந்த கண்களையுடையவளும், மனசுஜாரிஸம்மோஹினீ மாரணை யெரித்த சிவனையும் மயங்கச் செய்பவளும், மயுரஹாஷிணீ இனிமையான மொழி வாய்ந்தவளும் ஆன மதங்கமுனிகன்யா்

மதங்கமுனிவரின் புதல்வியை (திருபுரஸுந்தரியை) அபயை அடைக்கலம் புகுகிறேன்.

கருத்து :—சிரஸ்ஸில் சுருண்ட குழல்களால் சுழல் பெற்றிருப்பவளும், மார்பில் அணைக்கப்பட்ட வீணையால் விளங்குபவளும், மிருதுவான தாமரையி லமர்ந்துகொண்டு மிருதுவான ஹ்ருதய கமலம் படைத்தவர்களிடம் அன்பு காட்டுகிறவளும், மதத்தால் சிவந்த கண்களின் பார்வையால் மதனனை யழித்த ஈசனையும் நன்கு மயக்குகிறவளும், இனிமையாகப் பேசும் இயற்கையுள்ளவளும், மதங்கமுனிவரின் புதல்வியுமான தரிபுரஸுந்தரீ தேவியைப் பணிகிறேன்.

स्मरप्रथमपुष्पिणीं रुधिरविन्दुनीलाम्बरां

गृहीतमधुपात्रिकां मधुविघूर्णनेत्राञ्चलाम् ।

घनस्तनभरोन्नतां गलितचूलिकां श्यामालां

त्रिलोचनकुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥ ६ ॥

6. ஸ்மரப்ரதமபுஷ்பிணீம் ருயிரவிந்துநீலாம்வராம்

• ஸ்ரீஹீதமயுபாத்ரிகாம் மயுவீஹ்நேநேத்ராஞ்சலாம் ।

• வனஸ்தனஹ்ரோன்னதாம் மலிதகுலிகாம் ஸ்யாமளாம்

த்ரிலோசனகுடும்பினீம் த்ரிபுரஸந்தரீமாச்யே ॥

स्मरप्रथमपुष्पिणीं மதனனது பாணங்களுள் முதலான அரவிந்தத்தை கையிலேந்தியவளும், रुधिरविन्दुनीलाम्बरां சிவம்புப் புள்ளிகள் நிரம்பிய கருத்த ஆடை தரித்தவளும், गृहीतमधुपात्रिकां மது பாத்திரத்தைக் கையில் கொண்டவளும், मधुविघूर्णनेत्राञ्चलां மதுவை அருந்தியதால் சுழலுகின்ற கண்ணோங்களை யுடையவளும், घनस्तनभरोन्नतां பருத்த கொங்கைகளின் பாரத்தால் (சிறிது) நிமிர்ந்தவளும், गलितचूलिकां தொங்குகிற பின்னலையுடையவளும், श्यामालां கருத்த

மேனியை உடையவளும், (ச்யாமளா தேவியும்) திலோதனகு-
டும்பினி பரமேச்வரனது மனையாளுமான த்ரிபுர-
ஸுந்தரியை அந்ரே சரணமடைகிறேன்.

கருத்து :—அரவந்த பாணமேந்தி, சிவப்புப் புள்ளி
நிரம்பிய கருத்த மதுரைச் சுங்குடி ஆடைதரித்து, மதுபாத்
ரத்தைக் கையில் கொண்டு, மதுவை அருந்தி, தானும் சுழன்று,
உலகங்களையும் சுழற்றுகிறவளும், நெருக்கமான கொங்கை
பாரங்களால் நிரம்பி ந்தவளும், தொங்கும் வேணிபந்தமுடைய
வளுமான த்ரிபுரஸுந்தரியைச் சரணமடைகிறேன்.

குறிப்பு :—ச்யாமளா தேவியின் எவ்ருபயிங்கு வர்ணிக்கப்பட்
ள்ளது.

*சுகுஹ்விலேபனா அல(லி)கசுமிகஸ்தூரிகா
சமந்ஹஸிதேஷணா சசரவாபபாசாஹ்ஸா
அசேபஜனமோஹினிம் அரணமாலயபூபாஸ்வரா
ஜபாகுஸுமஸூரா ஜபவிதௌ ஸ்ராம்யமிகாம ॥ 9 ॥

7. ஸுகுஹ்விலேபனம் அல(லி)கசுமிகஸ்தூரிகாம்
ஸமந்ஹஸிதேஷணம் ஸசரவாபபாசாஹ்ஸாம் |
அஸேபஜனமோஹினிம் அருணமாலயபூபாஸ்வராம்
ஜபாகுஸுமஸூராம் ஜபவிதௌ ஸ்ராம்யமிகாம் ॥

சுகுஹ்விலேபனா குங்குமப்பூ கலந்த சந்தனப் பூச்சு
உடையவளும், அல(லி)கசுமிகஸ்தூரிகா (மகுட்டில்) நெற்றி
யில் கஸ்தூரி யணிந்தவளும், அல்லது கஸ்தூரியைத் தொடு
கின்ற அலகத்தையுடையவளும், சமந்ஹஸிதேஷணா புன்னகை
பொருந்திய பார்வைவாய்ந்தவளும், சசரவாபபாசாஹ்ஸா கணை,
வில், கயிறு, அங்குசம் என்ற ஆயுதம் தரித்தவளும்,
அசேபஜனமோஹினி ஜனங்களனைத்தையும் மாயைக்குட்படுத்தி

* ஸ்ரீ மஹா த்ரிபுரஸுந்தரீ மந்திரத்தை ஜபிக்குமவர்களுக்கு
இது த்யாக ஸ்லோகமாகக் கொள்ளத்தக்கது.

பவளும், அருணமாலயமூஷாஸ்வராம் ஆரத்திலும் அணியிலும், ஆடையிலும் செம்மை வாய்ந்தவளும், ஜபாகுசமபாசுரா செம்பருத்திப் பூவைப்போல் ப்ரகாசிப்பவளுமான அஸ்திகா உலகத்தன்னையை ஜபவிதௌ ஜபகார்யத்தில் ஸ்ராமி த்யானிக்கின்மேன்.

கருத்து :—குங்குமப்பூ கலந்த சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, நெற்றியிலும் வகுட்டிலும் கஸ்தூரிப் பொட்டு தரித்து, சதுர்புஜங்களிலும் கணை, வில், கயிறு, அங்குசம் என்ற நான்கு ஆயுதங்களைத் தாங்கி, மாலை, நகை, ஆடைகளில் சிவந்த நிறமுள்ளவளாய், மந்தஹாஸத்துடன் அபாங்கத்தால் சற்று நோக்கி, ஜனங்களனைத்தையும் மாயாவலையில் சிக்கச் செய்யும் தாயை ஜபகாலத்தில் நினைக்கவேண்டும்.

குறிப்பு :—ப்ரவ்ருத்தி மார்க்கத்துக்குத் தகுந்த ரஜோகுணம் நிரம்பியவளாய், பூச்சு, மாலை, நகை, ஆடை, பொட்டு முதலிய யாவற்றிலும் செம்மை நிறம் வாய்ந்தவளாக த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவியை ஜப காலத்தில் தியானிக்கவேண்டும். துவட்டநிக்ரஹத்தின் பொருட்டு நான்கு கைகளிலும் நான்கு ஆயுதம் தரித்தவளாகவும் தியானிக்கவேண்டும். அநுக்ரஹம் செய்யும் காலத்தில் மந்தஹாஸத்துடன் கடைக்கண் நோக்கைச் செலுத்துகிறவளாகவும் த்யானிக்கவேண்டும்.

• புரந்ரபுரந்ரிகாசிகுரவந்நசுரந்ரிகா

பிதாமஹபதித்ரதாபடபுடீரவ்ரதாம |

ஸுகுந்ரமணிமணிஸதல்க்ரிகாசிகாரிணி

மஜாமி ஸுவநாஸ்திகா சுரவதூடிகாசெடிகாம || ௮ ||

8. புரந்ரபுரந்ரிகாசிகுரவந்நசுரந்ரிகா

பிதாமஹ பதிவ்ரதா படுபடசர்சாரதாம் |

முருந்ரமணி மணிஸதல்க்ரிகாசிகாரிணி

ஹஜாமி ஹவநாஸ்திகா ஸுரவதூடிகாசெடிகாம ||

புரந்ரபுரந்ரிகா தேவமாதர்களை சிகுரவந்நசுரந்ரிகா

ஊந்தல் சேமித்துப் பின்னும் தொழில் புரிபவர்களாக

உடையவளும், பிதாமஹபதிவ்ரதா - ப்ரும்மனின் மனைவியான கலைமகளே **पटुपटीरचर्चारातां** தேர்ச்சிபெற்ற சந்தனம் பூசுகிற வளாக உடையவளும், **मुकुन्दरमणी**-விஷ்ணுவின் மனைவியான ஸ்ரீ லக்ஷ்மியை **मणीलसदलंक्रियाकारिणीं** அணிகளை யமைத்து அலங்கரிக்கும் காரியத்தில் ஈடுபட்டவளாகக் கொண்டவளும் **सुरवधूटिकाचेटिकां** தேவமாந்தர்களைத் தொண்டுபுரிபவர்களாகக் கொண்டவளுமான **भुवनास्विकाम्** லோக மாதாவை **भजामि** பணிகின்றேன்.

கருத்து :—கூந்தலைச் சேமித்து வாரிப் பின்னலாக்கிக் கொண்டும், நல்ல மணம் பொருந்திய பூச்சுப் பூசிக்கொண்டும், ரத்தன பூஷணங்களணிந்து விளங்கும் உத்தம மாந்தர்கள், சேடிப் பெண்களால் குழப்படுவார்கள். த்ரிபுரஸுந்தரியின் கூந்தலைச் சேமித்து அழகுபடுத்துபவர்கள் இந்தீரலோகத்து மாந்தர்களான அப்ஸரப் பெண்கள். வாஸனைப் பூச்சு பூசுபவள் ப்ரம்மனின் மனைவியான ஸரஸ்வதிதேவியாவள். ரத்னாபரணங்களால் அழகுபடுத்துபவள் விஷ்ணுவின் மனைவியான லக்ஷ்மீதேவியாவள். பணிவிடை செய்யக் காத்திருக்கும் சேடிகளாகச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள் தேவகன்யைகள். இவ்விதம் ஸகல உலகிற்கும் தாயான த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவியை நான் ஸேவித்துச் சரணமடைகிறேன்.

குறிப்பு :—தந்தைக்கும் தந்தையான மிதாமஹரின் பதிவ்ரதா சந்தனம் பூசுவதால் சந்தான பாக்யமும் பாதிவ்ரத்ய மகிமையும் நிரம்பியவள் என்றும், ரத்னாகரத்திலுதித்த மகாலக்ஷ்மி அணிகளையமைப்பதால் ரத்னமயமான பூஷணங்கள் அபரிமிதமானவை என்றும், த்ரிபுரஸுந்தரீக்குச் சேடியாக இருந்த பாக்யத்தால் தேவமாந்தர்களானார்கள் என்பதும் பொருந்தும்.

॥ त्रिपुरसुन्दरीस्तोत्रं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று.

शुभम्

॥ श्री अन्नपूर्णाष्टकम् ॥

ஸ்ரீ அ ன் ன பூ ர் னை வீ ட க ம்

நியானந்தகரி வராஹயகரி சௌந்தர்யரத்னாகரி
 நிர்ஹூதாஸிலஹாரபாபநிகரி ப்ரத்யக்ஷமாஹேஸ்வரி ।
 ப்ராலேயாசலவம்ஸபாவனகரி காஸீபுராபிஸ்வரி
 பிஷா¹ம் தேஹி க்ருபாவலம்ஸனகரி மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரி ॥ १ ॥

1. நித்யானந்தகரி வராஹயகரி ஸௌந்தர்யரத்னாகரி
 நிர்ஹூதாஸிலஹாரபாபநிகரி ப்ரத்யக்ஷமாஹேஸ்வரி ।
 ப்ராலேயாசலவம்ஸபாவனகரி காஸீபுராபிஸ்வரி
 லிஷாம¹ம் தேஹி க்ருபாவலம்ஸனகரி மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரி ॥

நியானந்தகரி அழிவற்ற ஆனந்தமென்ற மோக்ஷத்தை
 யளிப்பவளும், வராஹயகரி இருகரங்களால் (பக்தர்களுக்கு)
 வரப் பரதான முத்தரையையும், அபயப் பரதான முத்தரையையும்
 தாங்கி நிற்பவளும், சௌந்தர்யரத்னாகரி அழகிற்கு கடலாக
 யிருப்பவளும், நிர்ஹூதாஸிலஹார-பாபநிகரி கடுமையான
 பாபங்க ளனைத்தையும் அறவே யழித்து (புனிதமாக்குபவ
 ளும்,) ப்ரத்யக்ஷமாஹேஸ்வரி (ப்ராணிகளுக்கு அன்னமளித்து)
 மஹேச்வரனது மனைவித் தன்மையை கண்முன்னே காண்
 பிப்பவளும் ப்ராலேயாசலவம்ஸபாவனகரி பனிமலை (இமயன்) யின்
 குலத்தை (தான் அவதரித்து) புனிதமாக்குபவளும், காஸீ-
 புராபிஸ்வரி 'காஸீ' நகரத்தின் எஜமானியும் க்ருபாவலம்ஸனகரி
 கருணைபாகிய ஊன்கோலை (பக்தர்களுக்கு) கொடுப்பவ

1 பாவனகரி என்றும் பாடம் இருக்கிறது.

ளும் அந்நபூர்ணேஸ்வரி மாதா நிரம்ப அன்னமளிக்கும் தாயாக இருந்து உலகத்தை யடக்கி ஆளுபவளுமான (த்வ நீ) மிஷாं தேஹி எனக்கு பிச்சை யிடுவாயாக.

கருத்து :—அகண்டமான மாயாசக்தியானது பக்தர் களுக்கு அனுக்ரஹத்தை முன்னிட்டு அவ்வப்பொழுது உருவெடுத்து பக்தர்களின் மனப்பான்மைக்குரிய வரமளிக் கிறது.

नानारत्नविचित्रभूषणकरी हेमाम्बराडम्बरी
मुक्ताहारविलम्बमानविलसद्वक्षोजकुम्भान्तरी ।
काश्मीरागरुवासि¹ता रुचिकरी काशीपुराधीश्वरी
मिशां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ २ ॥

2. நானாரத்னவிசித்ரஹ-ஓஷணகரீ ஹேமாம்ப்ராவம்ப்வரீ
முக்தாஹாரவிலம்ப்மானவிலஸ உக்ஷோஜகும்ஹாந்தரீ |
காஸ்மீரா மருவாஸிதா ருசிகரீ காஸீபுராயீஸ்வரீ
விஷாம் டேஹி க்ருபாவலம்ப்நகரீ மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரீ ॥

नानारत्नविचित्रभूषणकरी பலவித ரத்னங்களி லிழைக்கப் பெற்ற அணிகளே கையில் அணிந்தவளும், हेमाम्बराडम्बरी தங்கநிறமுள்ள ஆடையால் அழகு பெற்றிருப்பவளும், मुक्ताहार-विलम्बमान-विलसद्-वक्षोजकुम्भान्तरी தொங்குகின்ற முத்தாரங்களால் எழில்பெற்ற குடத்தை யொத்த கொங்கை ளின் நடுவையுடையவளும், काश्मीरागरु-वासिता காஸ்மீரத்து அகில் தூபத்தால் வாவிக்கப்பட்டவளும், रुचिकरी ஆசையை வளர்ப்பவளுமான *काशी— मिशां देहि ॥

1 वासिताङ्गरुचिरे என்றும் பாடமிருக்கிறது.

* [இந்த ச்லோகத்திலிருந்து ஒவ்வொரு ச்லோகத்திலும் काशीपु-
राधीश्वरी என்பது முதல் मातान्नपूर्णेश्वरी என்பது வரை முதல்
ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டபடி அர்த்தம் செய்துகொள்ளவும்.

योगानन्दकरी रिपुक्षयकरी ¹धर्मैकनिष्ठाकरी
चन्द्रार्कानलभासमानलहरी त्रैलोक्यरक्षाकरी ।
²सर्वैश्वर्यकरी तपःफलकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ३ ॥

3. யோநானந்தகரீ ரிபுக்ஷயகரீ யர்மைகநிஷ்டாகரீ
சந்திரார்க்கானலஹாஸமானலஹரீ த்ரைலோக்யரக்ஷாகரீ |
ஸர்வைஸ்வரீயகரீ தபஃஹலகரீ காஸரீபுராயீஸ்வரீ
லிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்ஹநகரீ மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரீ ॥

யோகானந்தகரீ யோக மார்க்கத்தால் ஏற்பட்ட ஆனந்தத்தை யளிப்பவளும், ரிபுக்ஷயகரீ சத்ருக்களை (அகத்திலும் புரத்திலும்) அழிப்பவளும், ஧்மேகநிஷ்டாகரீ அறம் ஒன்றையே கடைபிடித்திருப்பவளும், சந்திர-அனல்-भासमानलहरी சந்திரன், சூரியன், அச்னி இம் மூன்றிலும் தோன்றும் தேஜோவடிவானவளும், த்ரैलोक्यरक्षाकरी மூவுலகை காத்தருள்கிறவளும், सर्वैश्वर्यकरी எல்லா ஐச்வரியத்தையு மளிப்பவளும், तपः फलकरी தவத்தின் பயனைக் கொடுப்பவளும், काशी—भिक्षां देहि ॥

* கருத்து :—புரத்தில் உள்ள சத்ருக்களையும் அகத்திலுள்ள காமம் குரோதம் முதலான ஆறு சத்ருக்களையும் அழித்து பேராநந்தத்தைக் கொடுப்பவளே ! தர்மத்தை நிலைநாட்டி சூரிய சந்திர உலகமடைதல் என்ற பயனை யளித்து மூவுலகைக் காப்பவளே ! தவப் பயனையு மளிப்பவளே ! எனக்குப் பிச்சையீடு.

कैलासाचलकन्दरालयकरी गौरी हुमा शांकरी ।
कौमारी निगमार्थगोचरकरी ह्योकारवोजाक्षरी ।
मोक्षद्वारकवाटपाटनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ४ ॥

1 “ धर्माधिनिष्ठाकरी,

2 सर्वैश्वर्यसमस्तवाञ्छितकरी என்றும் பாடமுள்ளது.

4. கைலாஸாசலகந்தராலயகரீ மௌரீ ஸ்ம்புமா ஸாங்கரீ
கௌமாரீ நிழமார்யுதோசரகரீ ஸ்யோங்காரஸ்யஜாக்ஷரீ |
மோக்ஷபூரகவாடபாடகரீ காஸ்யபுராய்யஸூரீ
லிக்ஷாம் ஷேஷி க்ருபாவலம்ஸகரீ மாதாந்நபூர்ணேஸூரீ ||

கௌசாசுல-கந்தராலயகரி வெள்ளி மலையின் குகையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவரும், **கௌரி** செம்பொன்னிற முள்ளவரும், **உமா** உமாதேவியும் **சங்கரி** சங்கரனைச் சார்ந்தவரும், **கௌமாரி** நித்ய யௌவனம் பெற்றவரும், **நிமார்ய-கோசரகரி** வேத வாக்யங்களின் பொருளாகத் தோன்றுகிறவரும், (வேதத்தின் பொருளை அறியச் செய்பவரும்) **அக்ஷரவீஜாசுரி** ப்ரணவத்தை பீஜாக்ஷரமாகக் கொண்டவரும், **மோக்ஷதாரகவாட்டபாடனகரி** முக்தி என்றவாயிலின் கதவைத் திறப்பவரும், **காசி—மிஷா—தேஹி** ॥

கருத்து :—ஒங்காரத்தை பீஜாக்ஷரமாகக் கொண்டிருப்பதால் பரம், அபரம் என்று இருவிதமான ஒங்கார உபாஸனத்தின் வழியே ப்ரணவோபாஸனம் செய்கின்ற ஸந்யாஸிகளுக்கும் மோக்ஷமென்ற பீகைஷயைத் தருபவளே! எனக்கும் பீகைஷயிடு.

दृश्यादृश्यविभूतिवाहनकरी ब्रह्माण्डभाण्डोदरी
लीलानाटकसूत्रखेलनकरी विज्ञानदीपाङ्करी ।
श्रीविश्वेशमनःप्रसादनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरो ॥ ५ ॥

5. ஞ்ஞாஞ்ஞாவிஹதிவாஹநகர் ஸுஹ்மாண்வஹான்வோ
[ஞீ
லீலாநாடகஸூத்ரவேலநகர் விஜ்ஞானதீபாங்குர் |
ஸ்ரீவிஸ்வേശமநிப்ரஸாடிநகர் காஸ்புரா஽ஸ்ரீ
விசுகாம்: டேஹி க்ருபாவலம்ஷநகர் மாதாந்ஸூர்ணேஸ்ரீ ||

दृश्यादृश्य-विभूतिवाहनकरी மூர்த்தம், அமூர்த்தம் என்ற
ப்ரபஞ்ச விபூதிக்கு ஆதாரமாக நிற்பவளும், ब्रह्माण्डभाण्डोदरी
ப்ரும்மாண்டத்தை உதரத்தில் அடக்குகிறவளும், लीलानाटक-
सूत्रखेलनकरी உலக லீலை என்ற நாடகத்தை ஸூத்ரதார
னாக யிருந்து நடத்துபவளும், विज्ञानदीपाङ्करी தத்வ ஞான
மாகிய விளக்கினது ஜ்வாலையாகத் தோன்றுபவளும்,
श्रीविश्वेश-मनः-प्रसादनकरी விச்வேச்வரரது மனதை சந்தோஷ
முறச் செய்பவளும், काशी—भिक्षां देहि ॥

கருத்து :— இப் பஞ்ச பூதங்களிலிருந் துண்டாகும் ப்ர
பஞ்சத்திற்கு உத்பத்தி ஸ்தானமாகவும் லய ஸ்தானமாகவும்
இருந்து, ஸ்திதி காலத்தும் நாடகம்போல் விளையாட்டாக
ஆட்டி வைத்து, இறுதியில் பரிபூர்ண ஞான ஒளியாக
விளங்குபவளே ! எனக்கு ஞானப் பிச்சையிடு.

குறிப்பு :— दृश्यादृश्य் புலப்படுவது, புலப்படாதது. दृश्य் பிடு
கிவி, அப்பு, தேய், अदृश्य் வாய், ஆகாயம்.

आदिक्षान्तसमस्तवर्णनकरी 'शम्भोस्त्रिभावाकरी
काश्मीरा त्रिपुरेश्वरी त्रिनयनी विश्वेश्वरी शर्वरी ।

• स्वर्गद्वारकनाटपाटनकरी काशीपुराधीश्वरी

• भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ६ ॥

6. ஆதிசூரந்தஸமஸ்தவர்ணநகரீ ஸம்ஹோஸ்த்ரிஹாவாகரீ
காஸ்மீரா த்ரிபுரேஸ்வரீ த்ரிநயநீ விஸ்வேஸ்வரீ ஸர்வரீ ।

ஸ்வர்முத்ராகவாடபாடனகரீ காஸீபுராயீஸ்வரீ

விசுவம் ஹேஹி க்ருபாவலம்ஹநகரீ மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரீ ॥

• आदिक्षान्त-समस्त-वर्णनकरी அகாரம் முதல் கூடகாரம்
வரையிலுள்ள எழுத்துக்களாக யிருப்பவளும், शम्भो: त्रिभा-
वाकरी பரமசிவனது மூன்று தோற்றங்களுக்கு மிருப்பிட
மானவளும், काश्मीरा குங்குமப்பூச்சு உள்ளவளும், त्रिपुरेश्वरी
முப்புரத்தை யெரித்தவனின் மனையாளும் त्रिनयनी முக்

1. शम्भुप्रिया शाङ्करी என்றும் பாடம்.

கண்ணனின் மனைவியும், விஷ்ணுவரது காதலியும் சர்வரி ராத்திரி தேவதா ரூபியும் சர்வகவாட்பாடனகரி ஸ்வர்க்கவாயில் கதவைத் திறப்பவளுமான, காசி—பிஷா்
 தேஹி ॥

கருத்து :—இரவுபோல் உண்மையை மறைக்கும் மாயையாகவுமிருப்பதால் மாயிகமாகவும் அழிவுள்ளதுமான ஸ்வர்க்க ஸுகத்தை கர்ம மார்க்கத்தில் செல்பவர்களுக்குக் கொடுப்பவளே ! எனக்கும் ஸ்வர்க்க பிச்சை யிடுவாயாக.

उर्वी सर्वजनेश्वरी जयकरी माता कृपासागरी
 वेणीनीलसमानकुन्तलधरी नित्यान्नदानेश्वरी ।
 साक्षान्मोक्षकरी सदा शुभकरी काशीपुराधीश्वरी
 भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ७ ॥

7. உர்வீ ஸர்வஜனேஸ்வரீ ஜயகரி மாதா க்ருபாஸாஹரி
 வேணீநீலஸமானகுந்தலயரி நித்யான்னஜாநேஸ்வரி |
 ஸாக்ஷாந்மோக்ஷகரி ஸதா ஸுஹகரி காஸீபுராஹீஸ்வரி
 லிஷ்மாந்ஜேஹி க்ருபாவலம்ஹநகரி மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரி ॥

உர்வீ பூரூபியும், சர்வஜனேஸ்வரி ஸகல ஜனங்களுக்கும் எஜமானியும், ஜயகரி ஜயமளிப்பவளும், மாதா (உலக) அன்னை யும் க்ருபாஸாஹரி கருணைக்கடலானவளும், வேணி-நீலசமான-குந்தல-தரி கருத்து ஸமமான கூந்தலை பின்னலாகக்கொண்டவளும், நியாந்நதானேஸ்வரி இடைவிடாது அன்னமளிப்பவளும், ஸாக்ஷான்மோக்ஷகரி நேராக முக்தி யளிப்பவளும், சதா ஸுபகரி எப்பொழுதும் மங்களத்தைச் செய்பவளுமான, காசி—பிஷா்
 தேஹி ॥

குறிப்பு:—நியாந்ந, என்பது “அஹம்நம்அஹம்நம்” என்ற தைத்திரிய வாக்கியப்படி ஆத்ம வஸ்துவைக் குறிக்கும். ஆத்ம ஞானத்தை யளித்து மோக்ஷ மளிப்பவளே ! எனக்கும் ஞானப் பிச்சையிடு.

தேவி சர்வவிசித்ரரத்னரசிதா தாஷாயணி சுन्दரி
 வாமா ஸாதுபயோதரா ப்ரியகரி சௌமாஹேஸ்வரி ।
 பக்தாபிஷ்கரி சதா ஸுபகரி காசிபுராதிஸ்வரி
 பிஷா் தேஹி க்ருபாவலம்பனகரி மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரி ॥ ௮ ॥

8. டேவி ஸர்வவிசித்ரரத்னரசிதா தாஷாயணி ஸௌமாஹேஸ்வரி ।
 வாமா ஸ்வாதுபயோதரா ப்ரியகரி ஸௌமாஹேஸ்வரி ।
 ஹத்தாஹிஷ்டகரி ஸதாஸுஹகரி காசிபுராதிஸ்வரி
 பிக்ஷாம் டேஹி க்ருபாவலம்பனகரி மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரி ॥

தேவி ப்ரகாசிப்பவளும், சர்வவிசித்ரரத்ன-ரசிதா பலவித்
 ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், தாஷாயணி தக்ஷ
 னது மகளும், சுन्दரி அழகு பொருந்தியவளும், வாமா ஆசைப்
 படத் தகுந்தவளும், ஸாதுபயோதரா இனிப்பான பாலமுதத்தை
 ஊட்டுபவளும், ப்ரியகரி ப்ரியத்தை செய்பவளும், சௌமா-
 ஹேஸ்வரி அழகின் அதிஷ்டான தேவதையும், பக்தாபிஷ்கரி
 அடிபணிந்தவர்களது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவவளும்
 சதா ஸுபகரி எப்பொழுதும் மங்கள மளிப்பவளுமான,
 காசி—பிஷா் தேஹி ॥

சந்த்ராகாநலகோடிகோடிகோடிசதாசு சந்த்ராஸுவிஸ்வாஸரி
 சந்த்ராகாஸிசமானகுண்டலஸரி சந்த்ராக்ஷணேஸ்வரி ।
 மாலாபுஸ்தகபாஸஸாங்குஸாயரி காசிபுராதிஸ்வரி
 பிஷா் தேஹி க்ருபாவலம்பனகரி மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரி ॥ ௯ ॥

9. சந்த்ராகாநலகோடிகோடிகோடிசதாசு சந்த்ராஸுவிஸ்வாஸரி
 சந்த்ராகாஸிசமானகுண்டலகரி சந்த்ராக்ஷணேஸ்வரி ।
 மாலாபுஸ்தகபாஸஸாங்குஸாயரி காசிபுராதிஸ்வரி
 பிக்ஷாம் டேஹி க்ருபாவலம்பனகரி மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரி ॥

चन्द्रार्कानलकोटिकोटि-सदृशी கோடிக்கணக்கான சந்திரன்
ஸூர்யன் அக்னி இவர்களுக் கொப்பானவனும், चन्द्रांशु-
विस्वाधरी சந்திர கிரணம் போன்ற (பற்காந்திகளோடு கூடிய)
கோவைக்கணிக்குச் சமமான உதள்ளவனும், चन्द्रार्कानि-
समानकुण्डलधरी சந்திரன் சூரியன் அக்னிகளைப்போன்ற
காதோலை யணிந்திருப்பவனும், चन्द्रार्कवर्णेश्वरी மேனியின்
ஒளியால் சூரியனையும் சந்திரனையும் ஒத்தவனும், माला-पुस्तक-
पाश-साङ्गशधरी மாலை, புஸ்தகம், பாசக் கயிறு, அங்குசம்
இவைகளை கையிலேந்தியவளுமான काशी—भिक्षां देहि ॥

क्षत्रत्राणकरी महाभयहरी माता कृपासागरी ।

सर्वानन्दकरी सदा शिवकरी विश्वेश्वरश्रीधरी ।

दक्षाक्रन्दकरी निरामयकरी काशीपुराधीधरो

भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातानृणेश्वरी ॥ १० ॥

10. சுத்தரத்ராணகரி மஹாலயஹரி மாதா க்ருபாஸாஹரி

ஸர்வாநந்ஹகரி ஸதா ஸிவகரி விஸ்வஸ்ரீஸூயரி ।

ஹக்ஷாக்ரந்ஹகரி நிராமயகரி காஸிபுராதிஸூயரி

விசூயம் ஹேஹி க்ருபாவலம்ஹநகரி மாதாந்நபூர்ணேஸ்வரி ॥

क्षत्रत्राणकरी சுத்தர தர்மத்தைக் காப்பவனும் महाभयहरी
மிகுந்த பயத்தை நீக்குபவனும், माता தாயும், कृपासागरी கரு
ணைக் கடலும், सर्वानन्दकरी எல்லோருக்கு மானந்தத்தைக்
கொடுப்பவனும், सदा शिवकरी எப்பொழுதும் மங்களமளிப்
பவனும், विश्वेश्वरश्रीधरी விஸ்வேச்வரரது பாக்யத்திற்குக்
காரணமானவனும், दक्षाक्रन्दकरी தக்ஷணைக் கதரச் செய்தவ
னும், निरामयकरी (ஸம்ஸார) பிணியை யகற்றுபவனும்
काशी—भिक्षां देहि ॥

கருத்து :—சுத்தர தர்மத்தை ஓங்கச்செய்து ஸகல
பயத்தையும் நீக்கி, தாய்போல் கருணைபுரிந்து வ்யாதிகளைப்
போக்கி, ஆரோக்ய மளித்து, அன்னப் பிச்சை இடுபவளே !

நெடுங் காலமாய் ஏற்பட்டுள்ள பவரோகத்தை நீக்கி ஆத்மா
னந்தமென்ற ஆரோக்யத்தை அளிப்பவளே ! பிச்சையிடு.

अन्नपूर्णे सदा पूर्णे शंकरप्राणवल्लभे ।

ज्ञानवैराग्यसिद्धयर्थं भिक्षां देहि च पार्वति ॥ ११ ॥

11. அன்னபூர்ணே ஸஹ்யூர்ணே ஸங்கரப்ராணவல்லலே !
ஞானவைரா முனிஷ்யும் லிஷ்யாம் டேஹி ச பார்வதி ॥

சதா பூண் என்றும் நிரம்பிய, அந்நபூண் அன்னபூர்ணையே !
சங்கரபாணவலுமே சங்கரரது மனையே ! பார்வதி மலைமகளே !
ஜ்ஞானவிரா஘்யசித்தயர்த் (மோக்ஷ ஸாதனமான) ஞானம், வைராக்
யம் நிலைபெறுவதற்காகவும் பிஷ்யம் பிச்சை யிடுவாயாக.

माता च पार्वती देवी पिता देवो महेश्वरः ।

वान्धवाः शिवभक्ताश्च स्वदेशो भुवनत्रयम् ॥ १२ ॥

12. மாதா ச பார்வதி டேவி பிதா டேவோ மஹேஸ்வர : |
வாந்யவா : ஸிவஹக்தாஸு ஸ்வதேஸோ ஹவனத்ரயம் ॥

பார்வதிதேவி மலைமகளான தேவிதான் (எனக்கு) மாதா
அன்னை, தேவ : மஹேஸ்வர : பரமசிவன்தான் (எனக்கு) பிதா
தந்தை, ஸிவஹக்தாஸு ஈசனடியார்கள் தான் வான்ஹவா : (எனக்கு)
உற்றார்கள், ஸுवनத்ரயம் மூவுலகும், ஸ்வதேச : தனக்குரிய இடம்.

கருத்து :—இத் துதியால் தேவியைத் துதிப்பவர்கள்
ஸமபுத்தி யுள்ளவர்களாக ஆகி, மூவுலகையும் தன்னிருப்பிட
மாகவும், சிவ பக்தர்களனைவரையும் தன் உறவினர்களாகவும்,
உலகிற்கு அன்னையும் பிதாவுமான பார்வதி பரமேஸ்வரர்
களை தன் பெற்றோர்களெனவும் கொண்டு களிப்பார்கள்.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्रीगोविन्द-

भगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

अन्नपूर्णाष्टकं संपूर्णम् ॥

ஸ்ரீ அன்னபூர்ணாஷ்டகம் முற்றிற்று.

॥ शुभम् ॥

॥ श्री अम्बापञ्चरत्नम् ॥

ஸ்ரீ அம்பாபஞ்சரத்னம்

अम्बा शम्बरवैरितातभगिनी श्रीचन्द्रविम्बानना
विम्बोष्ठी स्मितभाषिणी शुभकरी कादम्बवाट्याश्रिता ।
ह्रीङ्काराक्षरमन्त्रमध्यसुभगा श्रोणीनितम्बाङ्किता
मामम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमाताऽवतु ॥ १ ॥

1. அம்பா ஸம்வரவைரிதாதஹினி ஸ்ரீசந் ஐவிம்வானனா
விம்வோஷ்டி ஸ்மிதஹாஷிணி ஸஹகரி காடம்வவாட்யா
ஸ்ரீதா ।
ஹ்ரீங்காராக்ஷரமந்த்ரமய்யுஸஹமா ஸ்ரோணிநிதம்வாங்கிதா
மாமம்வாபுரவாஸினி ஹவதி ஹேரம்வமாதாவது ॥

अम्बा உலகன்னையும், शम्बरवैरि-तात சம்பராஸுரனை
வதைத்த மன்மதனது தந்தையான மகாவீஷ்ணுவிற்கு
भगिनी சகோதரியாகத் தோன்றியவளும், श्रीचन्द्रविम्बानना
பூர்ண வடிவோடு அழகாகத் தோன்றும் சந்திரன் போன்ற
முகமுள்ளவளும், विम्बोष्ठी கோவைக் கனிபோன்ற உத
டுள்ளவளும், स्मितभाषिणी புன்னகை பொருந்திப் பேசுபவ
ளும், शुभकरी (எல்லோருக்கும்) மங்களமளிப்பவளும், काद-
म्बवाट्याश्रिता கதம்பமரச் சோலையிலிருப்பவளும், ह्रीङ्काराक्षर-
मन्त्रमध्यसुभगा 'ஹ்ரீம்' என்ற எழுத்தை நடுவாகக் கொண்ட
மந்திரத்தின் நடுவே ப்ரகாசிப்பவளும், श्रोणीनितम्बाङ्किता
தாழ்வரை போன்ற நிதம்பத்தை யுடையவளும், भगवती
எல்லாவித பாக்யம் பெற்றவளும், अम्बापुरवासिनी அம்பா
புரம் என்ற ஊரை வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டவளுமான

ஹேர்ஸ்வமாता விராயகரின் தாயான தேவி, மா' என்னை அவது
ரக்ஷிப்பாளாக.

உலகில் தாய் குழந்தைகளைத் தேடுவதும் குழந்தைத் தாயைத் தேடிச் செல்வது முண்டு. அங்குமிங்கு மலைந்து திரிந்து தாய் நிச்சயமாக என்கிருக்கக் கூடுமோ அந்த இடத்தையே குழந்தை அறிந்து அந்த இடம்தான் தாயிருக்கு மிடம் என்பதை பழக்கத்தால் அறிந்துகொள்ளும். அல்லது அங்கு உனதுதாய் இருக்கிறாள். செல் என்று சிலர் இரக்கத்தோடு காண்பிப்பார்கள். அவ்விதமே ஸ்ரீ மதாசாரியர்கள், பிணியாலும் தாகத்தாலும் தவித்து யிருக்கு மிடத்தையு மறியாமலலைந்து திரிகின்ற குழந்தைகளான நமக்கு தாயிருக்கு மிடத்தை கருணையோடுத் தெரிவிக்கின்றனர். அதுதான் தாயிருக்குமிடம் 'அம்பாபுரம்' என்று அம்பா-தாய் புரம் வாஸஸ்தானம், என்று பொருள் கூறலாம். அங்கு சென்று நாம் நம்தாயைப் பார்த்து அவளுடைய கடாக்ஷாமுதத்தைப்பெற்று களிப்போமாக.

கருத்து :—இந்த ச்லோகத்தில் தியானம் செய்யத் தகுந்தவளும் அந்த தேவியே. நேரில் கண்ணூரக் கண்டு களிக்கக்கூடியவளும் தேவியே.

குறிப்பு :—ஸிதமாவிணி, शुभकरी இந்த விசேஷணங்கள் உலகன்னைக்கு மிக்கப் பொருந்தியது. பால் குடிக்க ஆவலோடு வரும் குழந்தைகளை தாயானவள் புன்னகையுடன் வா வா என்று அழைப்பது ஸ்வபாவமல்லவா? அவ்வாறே தேவியும் பக்தர்களை புன்னகை புரிந்துப் பேசி அழைக்கிறாள்.

कल्याणी कमनीयसुन्दरवपुः कात्यायनी कालिका
कालश्यामलमेचकद्युतिमती कादित्रिपञ्चाक्षरी ।

कामाक्षी करुणानिधिः कलिमलारण्यातिदावानला

मामम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमाताऽवतु ॥ २ ॥

2. கல்யாணி கமனியஸுந்தரவபு: காத்யாயனீ காலிகா
காலஸ்ராமலமேசகஜ்ஞாதிமதி காலித்ரிபஞ்சாக்ஷரீ |
காமாக்ஷீ கருணாநியி: கலிமலாரண்யாதிடாவானலா
மாமம்ஹாபுரவாஸினீ ஹமவதி ஹேரம்ஹமாதாவது ||

கல்யாணி ஸகல மங்கள மளிப்பவளும், கமனியசுந்ரவபு:
ஆசைப்படத் தகுந்த அழகிய திருமேனியை யுடையவளும்,
காத்யாயனி காத்யாயனீ என்ற பெயர் பெற்றவளும், காலிகா
காளி உருக்கொண்டவளும், காலச்யாமலமேசகஜ்ஞாதிமதி மேகம்
போல் கருத்தமேனியின் தாந்தியுள்ளவளும், காதித்ரிபஞ்சாக்ஷரி
க என்ற அக்ஷரம் முதற்கொண்ட ஐம்பத்து மூன்று அக்ஷர
ரூபியும், காமாக்ஷி (பக்தர்களின்) விருப்பத்தை உடனே கை
கூடச் செய்யும் கண்களையுடையவளும், கருணாநிधि: இரக்கத்
திற் கிருப்பிடமானவளும், கலிமலாரண்யாதிடாவானலா கலியி
லுள்ள தோஷங்களாகிய காட்டையழிக்கவந்த தீ போன்ற
வளுமான அஸ்வாபுரவாஸினி மா் அவது.

[நான்காவது பாதத்திற்கு முதல் ச்லோகத்தில் சொல்லியபடி
அர்த்தம் வைத்துக்கொள்ளவும்.]

குறிப்பு:—தேவியின் மூல மந்த்ரம், பதினைந்து எழுத்துக்களா
லமைந்த பஞ்ச தசாக்ஷரீ என்பது. அம் மந்த்ரம் 'க' என்ற எழுத்தி
லாரம்பமாகிறது. க முதலிய ஒவ்வொரு எழுத்துக்களிலும் இருபது
நாமாக்கள் வீதம் பதினைந்து எழுத்துகளிலும் 300 நாமாக்கள்
அடங்கியது தான் லலிதாத்ரிசதி என்று சொல்லப்படுகிறது.

காஞ்சிகங்கணஹாரகுண்ஹலவதி கோடகிரிடாந்விதா
கந்ஹர்பபஜ்ஞாதி கோடிகோடிஸஹா பிழ்யுஷகும்ஹந்தா |
கௌஸுமஹாரணகாஞ்சநாமஹரவ்ருதா கைலாஸவாஸப்ரியா
மாமம்ஹாபுரவாஸினி பகவதி ஹேரம்ஹமாதாவது || 3 ||

3. காஞ்சிகங்கணஹாரகுண்ஹலவதி கோடகிரிடாந்விதா
கந்ஹர்பபஜ்ஞாதி கோடிகோடிஸஹா பிழ்யுஷகும்ஹந்தா |
கௌஸுமஹாரணகாஞ்சநாமஹரவ்ருதா கைலாஸவாஸப்ரியா
மாமம்ஹாபுரவாஸினி ஹமவதி ஹேரம்ஹமாதாவது ||

काञ्चीकङ्कणहारकुण्डलवती இடுப்பில் ஒட்டியாணத்தையும், கைகளில் வளைகளையும் மார்பில் ஹாரத்தையும், செவிகளில் தோடுகளையும்ணிந்தவளும்; कोटीकिरीटान्विता கூர்மையான முனையுடன் கூடிய கிரீடந் தரித்தவளும் कन्दर्पद्युतिकोटिकोटिसदना கோடிச் கணக்கான காமனின் காந்திக்கு இருப்பிடமானவளும் पीयूषकुम्भस्तना அமுதம் நிரம்பிய குடம்போன்ற கொங்கைகளைப் பெற்றவளும், कौसुम्भारुणकाञ्चनाम्बरवृता குளும்பச்சாய மேற்றிய சிவந்த ஸ்வர்ண ஆடையால் மறைக்கப்பட்டவளும் कैलासवासप्रिया கையலங்கிரியில் வலிக்கும் சிவபெருமானின் காதலியுமான अस्वापुरवासिनी மாமவது ।

குறிப்பு :—இயற்கையாகவே கோடி மந்தனாகக் கொத்த ஒளி வீசப்பெறும் அன்னை, ஆரம், தோடு, கிரீடம் முதலிய ஆபரணம் பூண்டு சிவந்தாடை உடுத்தி, வெள்ளிமலை நாதனுக்கும் மயக்கம் தரும்படி ஒளிபெற்று அமுதக் குடம்போன்ற பால் நிரம்பிய கொங்கை கொண்டு விளங்குகிறாள்.

या सो शुंभनिशुंभदैत्यशमनी या रक्तवीजाशनी

या श्रीविष्णुसरोजनेत्रभवना या ब्रह्मविद्यासती ।

या देवी मधुकैटभासुररिपुः या माहिपध्वंसिनी

मामम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमातावतु ॥ ४ ॥

4. யா ஸா ஸும்ஹரிஸும்ஹைத்யஸமனி யா ரக்தஜீஜாஸநீ
யா ஸ்ரீ விஷ்ணுஸரோஜநேத்ரஹவனா யா ஸ்ரஹ்மவிஷ்ணாஸதீ ।
யா டேவீ மயுகைடஹாஸூரரிபுஃ யா மாஹிஷ்யும்ஸினி
மாமம்வாபுரவாஸினீ ஹவதி ஹேரம்ஹமாதாவது ॥

யா எவள் शुंभ-निशुम्भ-दैत्य-शमनी சும்பன் நிசும்பன், என்ற அசுரர்களை வதைத்து (உலகைக் காப்பாற்றினாளோ) யா எவள் रक्तवीजाशनी ரக்தபீஜன் என்ற அசுரனையு மழித்தவனோ, யா எவள் श्रीविष्णुसरोजनेत्रभवना அழகு வாய்ந்த எங்கும் பரவிய ஈசனது தாமரை போன்ற கண்களால் அன்போடு பார்க்கப்படுகிறாளோ,

யா எவள் தேவீ ब्रह्मविद्या-सती ஸத் ரூபமாயும் சைதன்ய வடிவாயும் ப்ரும்மவீத்யா ரூபமாயும் உபநிஷத்துக்களில் தோன்றுபவளோ யா எவள் मधुकैटभासुररिपु: மது கைடப்ர்களை வென்றவளோ, யா எவள் माहिषध्वंसिनी மஹிஷாஸூரனை நாசமாக்கியவளோ सा अन्त अम्बापुरवासिनी—मां अवतु ॥

கருத்து :—எந்த தேவியானவள் இங்கு கூறப்பட்டுள்ள ஆறுவித அசுரர்களை அழிப்பதின் நிமித்தம் பல உருவங்கள் கொண்டு ஐகத்தை ரக்ஷித்து அபயம் கொடுத்தாளோ அந்த தேவீ எனது மனதில் குடிகொண்டு என்னை பாழாக்கும் சத்ருக்களான காமம், க்ரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம் என்பவர்களையும் வதைத்து உபநிஷத்துக்களில் அறிவிக்கப்படுகிற 'ஸத்' 'சித்' ஆனந்தம், என்ற உண்மையான தனது ஸ்வரூபத்தைத் தோன்றும்படி அருள்புரிவாளாக.

देवी सित्, सती सत्.

श्रीविद्या परदेवताऽदिजननी दुर्गा ज्या चण्डिका
वाला श्रीत्रिपुरेश्वरी शिवसती श्रीराराजेश्वरी ।
श्रीराज्ञी शिवदूतिका श्रुतिनुता शृङ्गारचूडामणिः
माम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमातावतु ॥ ५ ॥

5. ஸ்ரீவித்யா பரதேவதாஜிஜநநீ டுர்ஜா ஜயா சண்விகா
வாலா ஸ்ரீத்ரிபுரேஸ்வரீ ஸிவஸதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ ।
ஸ்ரீராஜ்ஜீ ஸிவதூதிகா ஸ்ருதிநுதா ஸ்ரீங்மாரகூடாமணி:
மாமம்வாபுரவாஸீநீ ஹவதீ ஹேரம்வமாதாவது ॥

श्रीविद्या श्री विद्या என்று ப்ரஸித்திபெற்ற வித்யா
ஸ்வரூபினியும் परदेवता சிறந்த தேவதையும் आदिजननी

உலகிற்கு முதல் அன்னையும் **துர்गा** தூர்கை ரூபந் தரித்தவளும் **जया** ஜயை என்ற ஸகி வேடந்தரித்தவளும் **चण्डिका** சண்டி என்ற நாமம் பூண்டு விளங்குபவளும் **वाला** பாலா ரூபினியும் **श्रीत्रिपुरेश्वरी** ஸ்ரீ த்ரிபுரஸூந்தரீ என்று க்யாதி பெற்றவளும் **शिवसती** சிவனது ஸதீ (பதிவ்ரதா) தேவியும் **श्रीराजराजेश्वरी** ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியும் **श्रीराज्ञी** ஜகத்துக்கு ஸம்பத் நிறைந்த அரசியாக விளங்குபவளும் **शिवदूतिका** சிவனது தூதியும் **श्रुतिनुता** வேதங்களால் புகழப்படுகிறவளும் அல்லது **शिवदूतिकाश्रुतिनुता** சிவனது தூதிகளால் வேத வாக்யங்களைக் கொண்டு துதிக்கப்படுபவளும், **शृङ्गारचूडामणिः** ச்ருங்கார ரஸத்துக்குத் தலை ஆபரணமாகச் சிறப்புற்று விளங்குபவளுமான **अम्बापुरवासिनी** அவது—

ஸ்ரீசக்கரத்தில் அமையப்பெற்ற ஸ்ரீ வித்யா ரூபினீ பரதேவதை. தூர்கை, ஜயை, சண்டி, பாலை, த்ரிபுரஸூந்தரீ, ராஜராஜேஸ்வரீ என்பவைகள், அந்தந்த காலங்களில் பல காரியங்களின் நிமித்தம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மூர்த்தி பேதங்கள். வேத வேதாந்தங்கள் யாவற்றிற்கும் உட்பொருளாக விளங்குபவள் தேவியே. ப்ரஹ்மாந்தத்துக்கு நிகராக ச்ருதிகளிலேயே சொல்லப்பட்டுள்ள ப்ரியன் ப்ரியை விஷயமான அன்பு எனப்படும் நவரஸங்களுள் முக்கியமான ச்ருங்காரத்திற்குச் சிறந்த அதிஷ்டான தேவதையாக விளங்கி நிற்பவள் தேவியே. அதனால் சிரோமணி போல ப்ரதானஸ்தானம் பெற்றதுபற்றி ச்ருங்கார சூடாமணி என்று வழங்கப்படுகிறாள்.

இந்த ச்லோகத்தில் தேவியின் அடைமொழிகள் யாவும். ஸஹஸ்ரநாம, அஷ்டோத்தர, த்ரிஸுதீ நாமாவளிகளில் உள்ளன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

अम्वापञ्चकमद्भुतं पठति चेद्यो वा प्रभातेऽनिशम्
दिव्यैश्वर्यशतायुरुत्तममतिं विद्यां श्रियं शाश्वतीम् ।

लब्ध्वा भूमितले स्वधर्मनिरतां श्रीसुन्दरीं भामिनी-

मन्ते स्वर्गफलं लभेत विवुधैस्संस्तूयमानो नरः ॥ ६ ॥

6. அம்வாபஞ்சகமட்புதம் ப஠தி ஹெஷ்யோவா ப்ரஹாதே'நிஸம்.
ஹிவ்யைஸூர்யஸாதாயுருத்தமமதிம் விஷ்யாம் ஸ்ரீயம் ஸாஸூதீம் |
லவ்யோஹ஠மிதலே ஸ்வயம்நிரதாம் ஸ்ரீஸுந்ஹரிம் ஹாமிநீம்.
அந்தே ஸ்வா மஹலம் லஹேத ஹிஸுஸ்யைஸ்ஸம்ஸ்தூயமானோ
நரஃ ॥

यो वा एवनेत्रुवनं अद्भुतं औच्चरियत्पदच्छेदय
अम्वापञ्चकं अम्बा पञ्चरत्नं मेनन्त इत्तुதியे प्रभाते
अतिकालेयिनि अनिशं तिनन्तோरुम् पठति चेत् पडिक्किरुणे
(अल्लु पठति पडिक्किरुणे सः अवन्त चेत् निस्सयमाक)
दिव्यैश्वर्यशतायुः தேவ உலகத்து ஸம்பந்தையும் தேவமானப்
படி நூறு வருஷங்கொண்ட ஆயுளையும் உத்தமமதி சிறந்த
புத்தி சக்தியையும் விद्या கல்வியையும் शाश्वतीं श्रियं அழி
வற்ற நிலைத்த செல்வத்தையும் स्वधर्मनिरतां தன் கடமை
களைச் செய்வதில் ஊக்கங்கொண்ட श्रीसुन्दरीं லக்ஷ்மீதேவி
போல அழகுவாய்ந்த भामिनीं எழில்பெற்று விளங்கும்
உத்தமமான பத்னீ என்ற பெண்டிரையும் भूमितले இப் பூவுல
கில் लब्ध्वा அடைந்து विवुधैः படித்த வித்வான்களால், விண்
னுலகத்திய தேவர்களால் संस्तूयमानः நன்கு சிறப்புற்றுப்
புகழப்படும் नरःसन् மனிதனாக இருந்துகொண்டு अन्ते முடி
வில் (பூவுலகத்திய ஸுகங்க ளனைத்து மதுபவித்து முடிந்த
பிறகு) स्वर्गफलं लभेत விண்ணுலகத்திய ஸுகத்தை அடை
வான்.

கருத்து :—பூவுலகில் சுக வாழ்க்கைக்கு முக்கிய காரண
மானவை மூன்று. வச்யையான மனைவி, அளவற்ற நிலைத்த

செல்வம், விவேசன் சக்தியுடன் கூடிய சிறந்த கல்வி. அதிலும் புத்தியும் கல்வியு மில்லாதவனிடம் சென்ற செல்வம். அனர்த தத்தை யளிக்கும் என்பது ப்ரணித்தமாதலால் “ततो मे श्रियमावह” என்று புத்தி (சக்தி யளித்த பிறகு எனக்கு நிலைத்த செல்வப் பெருக்கை யளிக்கவேண்டும்) என வேண்டுகிறது வேதம். தன் கடைமைகளை ஆக்குதல் தான் முதல் குணம் மனையாளுக்கு. இரண்டாவதாக அழகு என்ற அடைமொழி கருத்துடன் க்ரமமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பூவுலகில் வித்வான்களால் துதிக்கப்பட்டு விண்ணுலகிலும் தேவர்களால் துதிக்கப்படுவான் என்று இரண்டு அர்த்தங்கள் விளங்கும்படி ச்லேடையாக विवुध என்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நானாக மனிதனாக இருந்தாலும் தேவர்களால் விண்ணுலகத்தார்களால் மண்ணுலகத்தான் நன்கு துதிக்கப்படுகிறான் என்று விரோதாபாஸவணியும் பெற்றுள்ளது. “उभाभ्यामेव मनुष्यलोकम्” என்றபடி புண்ய பாபங்களின் பயனாக அமையப்பெற்றது பூவுலகில் ஜன்மம். ஸ்வர்க்க ஸுகமோ அதற்கு மாறுபாடாக துக்கம் கலக்கப்படாத சுத்த ஸுக ஸ்வருபமானது. அவ்விதமான சுகத்தை ப்ராரப்த கர்மத்தின் முடிவில் சந்திரலோகம் சென்று அநுபவிப்பான் என்பது பொருள்.

श्री अम्बापञ्चरत्नं संपूर्णम्

அம்பாபஞ்சரத்னம் முற்றிற்று.

சுபம் பவது

॥ श्री कनकधारास्तवः ॥

ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தவம்

अङ्गं हरेः पुलकभूषणमाश्रयन्ती
भृङ्गाङ्गनेव मुकुलाभरणं तमालम् ।
अङ्गीकृताखिलविभूतिरपाङ्गलीला
माङ्गल्यदास्तु मम मङ्गलदेवतायाः ॥ १ ॥

1. அங்கம் ஹரே: புலகஹுஷணமாஸ்யந்தி
ஹ்யம்மாங்மநேவ முகுலாஹரணம் தமாலம் ।
அங்கீக்ருதாஹிலவிஹுதிரபாங்மலீலா
மாங்மல்யதாஸ்து மம மங்மளதேவதாயா: ॥

முகுலாபரணம் மொக்குகளாலலங்கரிக்கப்பட்ட தமால் பச்சிலை மரத்தை ஹ்ரிங்காணேவ பெண்வண்டு (அண்டியிருப்பது) போல புலகஹுஷணம் மயிர்கூச்சலாலலங்கரிக்கப்பட்ட ஹரே: அங்கம் ஸ்ரீமந்நாராயணன் உடம்பை அஸ்யந்தி தழுவி நிற்பதும் அங்கீகரணாஹிலவிஹுதி: விபூதிகளனைத்தையும் ஏற்றதுமான மங்கலதேவதாயா: மங்களங்களுக்கதிஷ்டான தேவதையான ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியின் அபாங்கலீலா கடைக்கண்விலாஸம் மம எனக்கு மாங்கல்யதா அஸ்து மங்களங்களை அளிப்பதாக இருக்கட்டும்.

கருத்து:—தேவியின் கடைக்கண் நோக்கு ஸ்ரீ நாராயணன் மேல்பட, உடன் புலகாங்கிதராக ஆகிவிடுகிறார். எட்டுவித ஐச்வர்யங்களையும் பக்தர்களுக்கு எளிதிலளிக்க வல்லமை உடையது என்பது உட்கருத்து.

குறிப்பு:—விஷ்ணுவின் நீலமானமேனி பச்சிலைமரத்திற்கும், மயிர்கூச்சல் மொட்டுகளுக்கும், கடைக்கண்ணோக்கு பெண்வண்டிக்கும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

முग्धा முஹுவிதததி வதநே மூராரே:
 ப்ரேமத்பாப்ரணிஹிதானி கதா஑தானி ।
 மாலா த்ஷோர்மதூகரீவ மஹோத்பலே யா
 சா மே த்ரிக்யம் திதது சா஑ரஸம்஑வாயா: ॥ ௨ ॥

2. முஹூ முஹூர்ஹிதததி வதநே முராரே:
 ப்ரேமத்ரபாப்ரணிஹிதானி மதாமதானி ।
 மாலா த்ஷோர்மதூகரீவ மஹோத்பலே யா
 சா மே த்ரிக்யம் திதது சாமுர்ஸம்ஹவாயா: ॥

யா ஑து ப்ரேமத்பாப்ரணிஹிதானி அதுராகத்தாலும் வெட்கத்தாலும் ஏற்பட்ட கதா஑தானி செல்லுதல் திரும்துதல்களே மூராரே: முரணையழித்த கடவுளுடைய வதநே முகத்தில் முஹு: அடிக்கடி விதததி செய்கின்றதோ, முக்ா அமுகுவாய்ந்து, தைர்யம் ஏற்படாது மஹோத்ரே மதூகரீவ பெரிய கருநீலத் தாமரையில் (உட்கார்ந்து கொண்டும் வெளியில் சென்று கொண்டும்) இருக்கிற பெண் வண்டுபோன்றதோ சா அவ்விதமான சா஑ரஸம்஑வாயா: க்ஷீரக் கடலிலுதித்த மகாலக்ஷ்மியினது த்ஷோர்மதூ கண்ணோக்கின் வரிசை மே ஑னக்கு த்ரிக்யம் திதது ஸம்பத்தை யளிக்கட்டும்.

கருத்து :— அதுராகவசத்தால் பதியைக் கடைக்கண்ணால் நோக்குங்கால் வெட்கம் குறுக்கிட்டுத் தடை செய்கிறது ஆதலாலேயே முக்தை.

குறிப்பு :— முராரியின் முகமலம் உத்பலபுஷ்பத்திற்கும், கண்பார்வைகளின் வரிசை பெண்வண்டிற்கும் ஒப்திடப்பட்டிருக்கிறது. அதுராகத்தால் முகமலத்தில் செல்லுதல், வெட்கத்தால் திரும்திவருதல் ஑ன்று முறையே அர்த்தஞ் செய்வதால் யதாஸங்கியவணி இங்கு தோன்றும்.

அமீலிதாசுமதிகம்ய முதா முகூந்தம்
ஆனந்தகந்தமனிமேபமனஜ்ஜதந்ரம் ।
அகேகரஸ்திதகநீநிகபக்ஷம் நேத்ரம்
மூத்யை மவேன்மம் மூஜ்ஜஸயாஜ்ஜனயா: ॥ 3 ॥

3. ஆமீலிதாசுமயிமம்ய முதா முகூந்தம்
ஆனந்தகந்தமனிமேபமனஜ்ஜதந்ரம் ।
அகேகரஸ்திதகநீநிகபக்ஷம்நேத்ரம்
ஹந்த்யை ஹவேன்மம் ஹஜ்ஜஸயாஜ்ஜநயா: ॥

முதா ஸந்தோஷத்தினால் அமீலிதாசுக் கொஞ்சம் ஒரு பாகத்தில் மூடிக்கொள்ளப்பட்ட கண்ணையுடைய முகூந்தம் பெருமானை அகிகம்ய அடைந்து ஆனந்தகந்தம் ஆனந்தத்துக்கு மூலமாயும் அனிமேபம் ஏமைக்கொட்டு நீங்கப்பெற்றதும் அனஜ்ஜதந்ரம் காமத்தை (அநுராகத்தை)வளர்ப்பதும் அகேகரஸ்திதகநீநிகபக்ஷம் கொஞ்சங் கோணலாக்கப்பட்ட கருவிழி, இமைகளை உடையதுமான மூஜ்ஜஸயாஜ்ஜனயா: சேஷதல்பத்தில் சயனித்திருக்கும் பெருமானின் பிராட்டியினுடைய நேத்ரம் திருஷ்டிவிலாஸம் மம் எனக்கு மூத்யை மவேத் கேஷமத்தை யளிக்கட்டும்.

கருத்து :— ஆனந்தத்தை அநுபவிக்குங்கால் *கண் கொஞ்சம் மூடப்படுவது ஸஹ்ருதய ஸாக்ஷிகம். மங்களங் களை அளிக்கும் வல்லமை மங்களாதிஷ்டான தேவதைக்கு, ஸம்பத்தையளிக்கும் வல்லமை ரத்னாகரத்திலுதித்த தேவதை க்கு, பயத்தை நீக்கி கேஷமமளிக்குந் திறமை ஸர்பராஜன் அருகில் பழகுந் தேவதைக்குப் பொருத்தமானது என்ற கருத்து முறையே மூன்று பத்யங்களிலுள்ள லக்ஷ்மியைக் குறிக்கும் பதங்களால் வெளிப்படுகிறது.

வாஹந்தரே மயூஜித: ஸ்திதகௌஸ்துமே யா
ஹராவலிவ ஹரிநிலமயி விமாதி ।
காமப்ரதா மகவதௌபி கதாக்ஷமாலா
கல்யாணமாவஹது மே கமலாலயாயா: ॥ 4 ॥

4. ஸாஹ்வந்தரே மயுஜித: ஸ்ரீதகௌஸ்துலே யா
ஹாராவளீவ ஹரிநீலமயீ விஹாதி |
காமப்ரதா ஹவதோ'பி கடாக்ஷமாலா
கல்யாணமாவஹது மே கமல்லயாயா: ||

श्रितकौस्तुभे கௌஸ்த்துப ரத்னமணிந்த மயுஜித:மதுவை
வென்ற நாரணனுடைய வாஹ்நரே மார்பில் யா எது ஹரிநீலமயீ
இந்திரநீலக் கற்களாலாகிய ஹாவலீவ மாலை வரிசைபோல
விமாதி விளங்குகிறதோ, भगवतोऽपि ஷாட்குண்யம் கிரம்பிய
கடவுளுக்கும் காமபுரீ இஷ்டத்தை (அநுராகத்தை) யளிக்க
வல்ல கமலாலயா: தாமரையில் வீற்றிருக்கும் தேவியின்
सा அந்த கடாக்ஷமாலா கடைக்கண் நோக்கின் வரிசை மே
எனக்கு கல்யாணமாவஹது ஸகல மங்களத்தையு மளிக்கட்டும்.

“उत्पत्तिं च विनाशं च भूतानामागतिं गतिम् ।
वेत्ति विद्यामविद्याञ्च स वाच्यो भगवानिति ॥”

“ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव वृणां भग इतीरणा ॥”

என்று பகபதத்தின் பொருள் இருவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்
ளது.

. குறிப்பு:—கடாக்ஷமாலை இந்திரநீலக்கற்களாலாகிய ஆரத்துக்கு
ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. கௌத்துபமணி ஹாரத்தின் நடுவிலுள்ள மேரு
மணிபோல விளங்குகிறது. கமலத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவள்
கல்யாணத்தையளிப்பது பொருத்தமே. மங்களமான புஷ்பமன்றோ
கமலம்; காமனைப்பெற்றவன் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்த பகவானுக்
கும் காமனையளிக்கிறான் என்பது ஆச்சரியம்.

कालाम्बुदालिलितोरसि कैटभारे:
धाराधरे स्फुरति या तडिदङ्गनेव ।
मातुस्समस्तजगतां महनीयमूर्तिः
भद्राणि मे दिशतु भार्गवनन्दनाया: ॥ ५ ॥

5. காலாம்ஸுஹஸிஸிதோரஸி கைடஹாரே:
யாராயரே ஸ்ஹாரதி யாதவிடித்மநேவ |
மாதுஸ்ஸமஸ்தஜமதாம் மஹநீயமூர்தி:
ஹஸுராணிமே திஸது ஹர்மவநந்தநாயா: ||

கீடமாரே: கைடபாஸுரனை வதைத்த எம்பெருமானுடைய
காலாஸ்துதாஸி நீருண்டமேகக்கூட்டம்போன்ற லலிதோரசி அழ
கிய மார்பில் ஧ாரா஧ரே நீர்நிரம்பிய மேகத்தில் தடிதநேவ மின்
னல் கொடிபோல யா எது ஸ்புரதி பிரகாசிக்கின்றதோ (சா
அந்த) **समस्तजगतां मातुः** உலகம் யாவற்றிற்குமன்னையான
भार्गवनन्दनायाः பார்கவனது பெண்மணியான தேவியின்
महनीयमूर्तिः கொண்டாடப்படும் உருவம் **मे** எனக்கு **भद्राणि**
மங்களங்களை **दिशतु** அளிக்கட்டும்.

குறிப்பு:—மார்பு மேகத்திற்கும் உருவம் மின்னலுக்கும் ஒப்பிடப்
பட்டிருக்கிறது. லக்ஷ்மீதேவியின் பூஜிக்கத்தகுந்த திருமேனி மேகத்தி
லுள்ள மின்னல்கொடிபோல நாரணன் மார்பில் விளங்குகிறது
என்ற உவமை நன்கு பொருத்தமாயுள்ளது.

प्राप्तं पदं प्रथमतः खलु यत्प्रभावात्
माङ्गल्यभाजि मधुमाथिनि मन्मथेन ।
मय्यापतेत् तदिह मन्थरमीक्षणार्धम्
मन्दालसं च मकरालयकन्यकायाः ॥ ६ ॥

6. ப்ராப்தம் படம் ப்ரதமத: ஖லு யத்ப்ரஹாவாத்
மாங்கல்யஹாஜி மய்யுமாயிநி மம்மதேந |
மய்யாபதேத் ததிஹ மந்யரமீக்ஷனார்தம்
மந்டாலஸம் ச மகராலயகந்யகாயா: ||

யத்ப்ரஹாவாத் எந்த கடாக்ஷத்தின் மஹிமையால் **माङ्गल्य-**
भाजि ஸர்வமங்களங்களுடன் கூடிய **मधुमाथिनि** மது என்ற
அரக்களை அழித்த பெருமானிடத்தில் **मन्मथेन** உலகங்
களின் மனதைக்கடைந்து துன்புறுத்தும் இயற்கை வாய்ந்த
காமனூலங்கூட **प्रथमतः** முதலில் **पदं प्राप्तं खलु** ப்ரவேசிக்கப்

பட்டதோ தத் அந்த மந்யர் மெதுவானதும் மந்நாலஸம் மதத் தால் மந்தமும் சோம்பல் நிரம்பியதுமான மகராலயகந்ய-
காயா: ஸமுத்ரராஜனது மகளின் இக்ஷணார்க் பாதி கடாக்கூ
வீக்ஷணம் இஹ மயி இந்த தாஸனாகிய என்மேல் அபதெத்
கொஞ்சம் விழட்டும்.

கருத்து:—மது என்ற கொடியவனை அழித்த பெருமா
னிடத்தில், உலகெங்கும் விஜயமடைந்துவிளங்கும் காமனாக்
கும் மகாலக்ஷ்மீ ப்ரபாவத்தால் தான் மயக்கும் சக்தி ஏற்
பட்டது என்பதால் “மந்யேன” என்பது ஸாபிப்ராய விசே
ஷணமானது என்றதால் இது ‘பரிகராங்குரவணி’ எனப்
படும்.

विश्वामरेन्द्रपदविभ्रमदानदक्षम् आनन्दहेतुरधिकं मुरविद्विषोऽपि ।
ईषन्निषीदतु मयि क्षणमीक्षणार्द्धम् इन्दीवरोदरसहोदरमन्दिरायाः ॥७॥

7. விஸ்வாமரேந்த்ரபதவிஹ்ருமஹாந்ரக்ஷம்
ஆநந்ரஹேதுரயிகம் முரவித்ரிஷோ'மி |
ஈஷந்நிஷீதது மயி க்ஷணமீக்ஷணார்டம்
இந்ரீவரோடரஸஹோடரமிந்ரிராயாஃ ||

• विश्वामरेन्द्रपद-நரராஜ, தேவராஜப் பதவிகளின் விஹ்ரு-
மகிமையை தானதக்ஷ் கொடுக்க வல்லமை பொருந்தியதும்.
மூரவித்ரிஷோ'பி முராசுரனையழித்தத் திருமாலுக்கும் அதிகமா-
நந்ரேது: மிகுந்த ஸந்தோஷமளிக்கும் சக்திவாய்ந்ததும்
இந்ரீவரோடரஸஹோடரம் கருந்தாமரையின் நடு போன்றதுமான
இந்ரிராயா: ஸ்ரீ தேவியின் இக்ஷணார்க் அரைப் பார்வையானது
மயி (தாஸனாகிய) என் விஷயத்தில். க்ஷணம் கணப்பொழுது
இஷந்நிஷீதது கொஞ்சம்தங்கி நிற்கட்டும்.

குறிப்பு:—இந்திவரத்திலுதித்த இந்திரை என்று வழங்கப்படும்
லக்ஷ்மீதேவியின் கடைக்கண், உத்பத்திஸ்தானமாகிய இந்திவரம்
போல இருப்பது நியாயமே. கார்யகுணம் காரணகுணத்தை ஒத்திருப்

பதுதான் உலகப் பரளித்தம். கொஞ்சம் செலுத்தினாலேயே உலகராஜ்
யத்தையும் தேவராஜ்யத்தையும் கொடுக்க வல்லமையுள்ளது என்
றால் கடாக்ஷத்தின் மஹிமை சொல்ல இயலாது. ஒருபிடி அவல் குசேல
ருக்கு ஸர்வஸம்பத்தை அளிக்கவல்லமையுள்ளது என்றல்லவோ
ஸ்ரீதேவியால் இரண்டாவது அவல்பிடி சாப்பிடும்போது தடுக்கப்
பட்டது.

इष्टाविशिष्टमतयोऽपि यया दयार्द्रदृष्ट्या त्रिविष्टपपदं सुलभं लभन्ते ।
दृष्टिः प्रहृष्टकमलोदरदीप्तिरिष्टां पुष्टिं कृषीष्ट मम पुष्करविष्टरायाः ॥८

8. இஷ்டாவிஸ்திஷ்டமதயோபி யயா டயார் டு-
ஐஷ்ட்யா த்ரிஷ்டபபஐம் ஸுலஹம் லஹந்தே |
ஐஷ்டிப் ப்ரஹ்ருஷ்டகமலோதரஐப் பித்ரிஷ்டாம்
புஷ்டிம் க்ருஷ்டம் மம புஷ்கரவிஷ்டராயாஃ ||

इष्टाविशिष्टमतयः अपि (அச்வமேதம் முதலிய) யாகங்களால்
புனிதஞ்செய்யப்படாத சித்த விருத்தியையுடைய மனி
தர்களும் யயா எந்த தேவியின் கடாக்ஷத்தால் दृष्टा: நோக்கப்
பட்டவர்களாய் त्रिविष्टपपदं सुलभं எனிடில் முவுலகிற்கு
அதிபதியாக இருக்கும். பதவியைக்கூட लभन्ते அடைகின்
றனரோ सा அந்த प्रहृष्टकमलोदरदीप्ति: மலர்ந்த தாமரை
யின் நடுபோல் ப்ரகாசிக்கின்ற पुष्करविष्टराया: தாமரையில்
வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ தேவியின் दृष्टि: பார்வை मम எனக்கு इष्टां
पुष्टिं விரும்பப்படும் தனதாந்ய புத்ரன் முதலான ஸம்பத்
துக்களின் நிறைவை कृषीष्ट செய்யட்டும்.

கருந்து :—நூறு அச்வமேதயாகங்கள் செய்தவன்தான்
இந்திர பதம்பெற வல்லமையுள்ளவன் என்பது சாஸ்திரங்
களின் ஸித்தாந்தம். அவ்விதம் செய்யாதவர்களும் ஸ்ரீ தேவி
யின் ப்ரஸாதத்தால் மகேந்திரப் பதவியேறச் சக்தி வாய்ந்த
வர்களாக ஆகிறார்கள்.

குறிப்பு :—புஷ்கரத்திலமர்ந்தவள் புஷ்டியை யளிக்கவல்லமை
யுள்ளவள் என்று அடைமொழிகாரணங்காட்டுவது கவனிக்கத்தக்கது.

दद्याद्यानुपवनो द्रविणाम्बुधारामस्मिन्नकिञ्चनविहङ्गशिषौ विषण्णे ।
दुष्कर्मघर्ममपनीय चिराय दूरं नारायणप्रणयिनीनयनाम्बुवाहः ॥९॥

9. ஐயாதுபவனோ ஐவினம்ஹயாராம்
அஸ்மிந்நகிஞ்சநவிஹம் முஸிமௌ விஷண்னே |
ஐஷ்கர்மவ்யர்மமபநீய சிராய ஐரம்
நாராயணப்ரணயிரீநயநாம்ஹவாஹ: ||

दद्यानुपवनः கருணையாகிற அநுகூலமான காற்றோடு கூடிய **नारायणप्रणयिनी**-நாராயணனின் காதலியின் **नयनाम्बुवाहः** கண்ணாகிற கார்மேகம் **विषण्णे** (பசியால்) வருந்துகிற **अस्मिन्** இந்த அகிञ्चनविहङ्गशिषौ தரித்திரனாகிய (சாதக)ப் பறவைக்குஞ்சு விஷயத்தில் **चिराय** வெகு காலமாயுள்ள **दुष्कर्मघर्मम** தீவினையாகிய கோடைவெப்பத்தை **दूरात्** வெகு தூரத்தில் **अपनीय** நீக்கி **द्रविणाम्बु धाराम** பொருளாகிய ஜலப் பெருக்கை **दद्यात्** கொடுக்கவேண்டும்.

கருத்து:—கழுத்தில் த்வாரத்தால் பூமியிலுள்ள உணவை உண்டு பசிப்பிணியை நீக்கிக்கொள்ளச் சக்தியில்லாத சாதகப் பறவை, அதிலும் குஞ்சு, பசிப்பிணி தீர தேவ மாத்ருகமான ஸ்தலங்கள் போல வானத்தை நோக்கி வருந்திருக்குங்கால், காற்றாலடித்து வரப்பட்ட கார்மேகம் ஆகாயத்தில் தோன்றி குளிர்ந்த நிழலைத் தந்து, வெப்பம் நீக்கி, மறைத்துளி வெள்ளத்தைப் பொழிய, கழுத்தை நிமிர்த்து மறை ஜலம் பருகிப் பசியை நீக்கிக் களிப்பதுபோல, தரித்திரக் குழந்தையாகிய, இந்த என்னையும் கருணையால் கடைக்கண் நோக்கைச் செலுத்தி, பொருள் பெருக்கை யளித்துக் களிக்கச் செய்யவேண்டும். அத்துடன் ஏழ்மைக்குக் காரணமாகிய யான் செய்த தீயச்செயல்களையும் விலகச் செய்யவேண்டும்.

गीर्देवतेति गरुडध्वजसुन्दरीति शाकम्भरोति शशिशेखरवल्लभेति ।
सृष्टिस्थितिप्रलयकेलिषु संस्थितायै तस्यै नमस्त्रिभुवनैकगुरोस्तरुण्यै ॥

10. ஸ்ரீதேவதேதி மருவயுஜஸுந்தரீதி

ஸாகம்ஹீதி ஸஸிஸேவரவல்லலேதி |

ஸ்ருஷ்டிஸ்யிதிப்ரளயகேளிஷு ஸம்ஸ்யிதாயை

தஸ்யை நமஸ்த்ரிஹுவநைகமரோஸ்தருண்யை ||

गीर्देवतेति ஸரஸ்வதீ தேவியென்றும் गरुडध्वज-सुन्दरीति கருடனைக் கொடியில்கொண்ட ஸ்ரீமந்நாராயணன் காதலியான ஸ்ரீ இலக்குமியென்றும் शाकम्भरीति சாகம்பரீயென்றும் शशिशेखरवल्लभेति சந்திரனை மகுடத்தில் தாங்கினிற்கும் பரமசிவனின் காதலியான ஸர்வமங்கலையென்றும் (நாமத்துடன் பிரசித்திபெற்று) सृष्टिस्थितिप्रलयकेलिषु படைத்தல், காதத்தல், அழித்தல் என்ற விளையாட்டான காரியங்களில் संस्थितायै நிற்கின்ற त्रिभुवनैकगुरोः மூவுலகிற்கும் அறியாமையை யகற்றி முத்தியளிக்கும் எம்பெருமானின் तरुण्यै காதலியான तस्यै அந்த ஸ்ரீ தேவியின்பொருட்டு नमः நமஸ்காரம்.

கருத்து :—படைத்தல் என்ற தொழில் புரியுங்கால் ஸரஸ்வதீ யென்றும், காதத்தல் தொழில் செய்யும்போது மகாலக்ஷ்மீ யென்றும், அழித்தல் என்ற தொழில் செய்யும் பொழுது குளிர்ந்த சந்திரனை மகுடத்திலணிந்த சிவனது காதலியென்றும் பல நாமங்களால் ப்ரஸித்திபெற்றவள் என்று முறையே அர்த்தம் கொள்ளல் வேண்டும்.

श्रुत्यै नमोऽस्तु शुभकर्मफलप्रसूत्यै

रत्यै नमोऽस्तु रमणीयगुणार्णवायै ।

शक्त्यै नमोऽस्तु शतपत्रनिकेतनायै

पुष्ट्यै नमोऽस्तु पुरुषोत्तमवल्लभायै ॥ ११ ॥

11. ஸ்ரீஹத்தைய நமோ'ஸ்து ஸ்ரீஹகர்மவஹுப்ரஸூத்தைய
ரத்தைய நமோ'ஸ்து ரமணீய ஸ்ரீஹர்ணவாயை |
ஸக்த்யை நமோ'ஸ்து ஸதபத்ரநிகேதநாயை
புஷ்ட்யை நமோ'ஸ்து புருஷோத்தமவல்லஹாயை ||

शुभकर्मफलप्रसूत्यै நற்செய்கைகளின் பயன்களையளிக்
கும் ஶ்ருத்யை வேதமாதாவாகிய தங்களுக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம்-
ரமணீயகுணாணிவாயை இனிய நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய
ரத்யை நமோஸ்து ரதீதேவியாகிய தங்களுக்கு நமஸ்காரம். शतपत्र-
निकेतनायै தாமரையில் வசிக்கும் ஶக்ரத்யை நமோஸ்து சக்திஸ்வரூபி
யான தேவிக்கு நமஸ்காரம். पुरुषोत्तमवल्लभायै சிறந்த பெரு
மாளின் காதலியான புஷ்ட்யை நமோஸ்து (தநதாந்ய புத்ரமித்ர
களத்ராதி ஸம்பத்தாகிய) புஷ்டிதேவிக்கு நமஸ்காரம்.

குறிப்பு :—நல்லகர்மாக்களை போதித்து செய்வித்துப் பயனை
அனுபவிக்கச் செய்வது ச்ருதி. அழகிய குணங்களிருந்தால் மன
திற்கு ரதி (ஸந்தோஷம்) உண்டாவது அநுபவஸித்தம். தூறு இத
ளமைந்த தாமரையில் வீற்றிருப்பவன் சக்திஸ்வரூபினி. புருஷோத்
தமன் காதலி புஷ்டிதேவதை என்று ஆங்காங்கு பொருளையொட்டிய
அடைமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

नमोऽस्तु नालीकनिभाननायै नमोऽस्तु दुग्धोदधिजन्मभूम्यै ।
नमोऽस्तु सोमामृतसोदरायै नमोऽस्तु नारायणवल्लभायै ॥ १२ ॥

12. நமோ'ஸ்து நாலிகநிஹாநநாயை
நமோ'ஸ்து டு-ஹோடிஜந்மவஹும்யை |
நமோ'ஸ்து ஸோமாம்ருதஸோஹராயை
நமோ'ஸ்து நாராயணவல்லஹாயை ||

नालीकनिभाननायै தாமரையொத்த முகம்வாய்ந்த மகா
தேவிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். दुग्धोदधिजन्म-
भूम्यै பாற்கடலிலுதித்த ஸ்ரீ தேவிக்கு நமோஸ்து வணக்க
மிருக்கட்டும். सोमामृतसोदरायै சந்திரன் அமுதம் இவைகளு
டன் கூடப் பிறந்து அவைகளைப்போல சுகத்தையளிப்பவ

ளான லக்ஷ்மீ தேவிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரமிருக்கட்டும்.
नारायणवल्लभाय உலகங்கள் யாவற்றையும் தன்னுள்ளடக்கி
வைத்திருக்கும் பெருமானின் காதலிக்கு நமோஸ்து வணக்கம்
இருக்கட்டும்.

கருத்து:—தாமரையையொத்த முகத்தால் பார்ப்பவர்களின் கண்
களை மகிழ்ச்செய்கிறாள். பால்கடலிலுதித்தவளாதலால் காரணத்தை
யொட்டி மிகச்சுத்தமானவள். தன்னை துதிப்பவர்களுக்கு, பால்
ஜலத்திற்குத் தன் ஸாம்யத்தைக் கொடுப்பதுபோல கொடுப்பவள்.
சந்திரனுடன்கூடப்பிறந்ததால் ஸர்வஜனங்களையும் ஸந்தோஷப்
படுத்துகிறாள். அமுதத்துடன் கூடப்பிறந்ததால் இப்புயியில் சுவையூட்
டிப்பிறகு பிறப்புப்பிணி நீக்கி சாச்வதஸுகமாகிய முக்தி என்ற இற
வாமையை அளிக்கிறாள். இருபத்துநான்குத் தத்வங்களுக்கு அநி
ஷ்டானமான விஷ்ணுவின் காதலி என்றதால் ப்ரபஞ்சதத்வங்கள்
இருபத்துநான்கும் ஏற்படுவதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளவள்.

*नमोऽस्तु हेमाम्बुजपीठिकायै नमोऽस्तु भूमण्डलनायिकायै ।
नमोऽस्तु देवादिदयापरायै नमोऽस्तु शार्ङ्गायुधवल्लभायै ॥ १३ ॥

13. நமோ'ஸ்து ஹேமாம்புஜபீடிகாயை

நமோ'ஸ்து ஹ்ருமண்டலநாயிகாயை ।

நமோ'ஸ்து டேவாதிடியாபராயை

நமோ'ஸ்து ஸார்க்கம்மாபுயவல்லஹாயை ॥

हेमाम्बुजपीठिकायै தங்கத்தாமரையை ஆசனமாகக்
கொண்டமகாதேவிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம். भूमण्डलना-
यिकायै வட்டவடிவமுள்ள பூமியின் தலைவிக்கு நமோஸ்து வணக்
கம் இருக்கட்டும். देवादिदयापरायै தேவர்கள் முதலியவர்
களுக்குக் கருணைகூர்ந்து அருக்ரஹிப்பதிலே நோக்கமுள்ள
தேவிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம் शार्ङ्गायुधवल्लभायै “ஸார்க்கம்”
என்று பெயர்கொண்ட வில்லை ஆயுதமாக அணிந்த பெரு
மானின் காதலிக்கு நமோஸ்து வணக்கம் இருக்கட்டும்.

* 13, 14, 15 இம்மூன்று ச்லோகங்களும் நிர்ணயஸாகர் பதிப்
பில் உள்ளன.

கருத்து :—தங்கத்தாமரையில் வீற்றிருந்து பூவுலகை களிக்கச் செய்து, சார்ங்கம் என்றவில்லைக் கையிலேந்தி துவட்ட அரக்கர்களை யுத்தத்தில் வென்று, தேவர்களிழந்த ஸ்தானத்தை மீட்டுக் கொடுப்பதால் தேவர்களையும் களிக்கச் செய்யும் இயற்கை வாய்ந்தவன் தேவீ.

नमोऽस्तु देव्यै भृगुनन्दनायै नमोऽस्तु विष्णोरुरसि स्थितायै ।
नमोऽस्तु लक्ष्म्यै कमलालयायै नमोऽस्तु दामोदरवल्लभायै ॥ १४ ॥

14. நமோ'ஸ்து தேவ்யை ஹ்ரு-ம-நந்தநாயை
நமோ'ஸ்து விஷ்ணோரூரஸி ஸ்திதிதாயை ।
நமோ'ஸ்து லக்ஷ்ம்யை கமலாலயாயை
நமோ'ஸ்து டாமோடரவல்லஹாயை ॥

भृगुनन्दनायै देव्यै ப்ருகுவின் புதல்வியான தேவிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம். विष्णोरुरसि स्थितायै ஜகத்தில் வ்யாபித் திருக்கும் கடவுளின் மார்பில் குடிகொண்டிருப்பவளுக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம். कमलालयायै लक्ष्म्यै தாமரையில் வலிக்கும் மகாலக்ஷ்மிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம். दामोदरवल्लभायै திருடியதற்கு சிண்கையாக உரலில் கயிற்றால் கட்டப் பட்டிருந்தாலும் கட்டை விடுவிக்கவல்ல பெருமானின் பிராட்டிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம்.

नमोऽस्तु कान्त्यै कमलेक्षणायै नमोऽस्तु भूत्यै भुवनप्रसूत्यै ।
नमोऽस्तु देवादिभिरर्चितायै नमोऽस्तु नन्दात्मजवल्लभायै ॥ १५ ॥

15. நமோ'ஸ்து காந்த்யை கமலேக்ஷணாயை
நமோ'ஸ்து ஹந்த்யை ஹ்வநப்ரஸூத்யை ।
நமோ'ஸ்து தேவாதிபிரர்சிதாயை
நமோ'ஸ்து நந்தாத்மஜவல்லஹாயை ॥

कमलेक्षणायै कान्त्यै தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய ஒளியின் வடிவமான தேவிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம். भुवनप्रसूत्यै உலகங்களை ப்படைத்த ஹூத்யை பூதிஸ்வரூபமான தேவிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம். देवादिभिरर्चितायै விண்ணுலகத்தார் முத

லியவர்களால் பூஜிக்கப்படுபவளுக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம்.
நந்தாத்மஜவல்லபாயை நந்தனின் புதல்வனாக அவதரித்த நாராயண
னின் காதலிக்கு நமோஸ்து நமஸ்காரம்.

सम्पत्कराणि सकलेन्द्रियनन्दनानि
साम्राज्यदानविभवानि सरोरुहाक्षि ।
त्वद्वन्दनानि दुरिताहरणोद्यतानि
मामेव मातरनिशं कलयन्तु मान्ये ॥ १६ ॥

16. ஸம்பத்கராணி ஸகலேந்த்ரியநந்தநாநி
ஸாம்ராஜ்யதானவிभवானி ஸரோருஹாக்ஷி ।
த்வதுந்தநாநி துரிதாஹரணோத்யதானி
மாமேவ மாதரநிஸம் கலயந்து மாந்யே ॥

மாத: ஓ தாயே! சரோரஹாட்சி தாமரைக்கண் படைத்த
வளே! மான்யே பூஜிக்கத்தகுந்தவளே! सम्पत्कराणि ஸகல ஸம்பத்
துக்களையளிப்பதும் सकलेन्द्रियनन्दनानि புலன்களைத்தை
யும் மகிழ்ச்செய்வதும் साम्राज्यदानविभवानि ஏகசக்ராதிபத்
யம் என்ற உத்தம நிலையைக்கொடுக்கும் சக்திவாய்ந்ததும்
दुरिताहरणोद्यतानि பாபங்களை விலக்கிப் புனிதப்படுத்துவதில்
முயற்சியுள்ள துமான த्वद्वन्दनानि உனக்குச் செய்யும் நமஸ்கா
ரங்கள் मामेव என்னையே अनिशं எப்பொழுதும் கலயन्तु
அடையட்டும் (ஆர்ஜயிக்கட்டும்)

கருத்து:—ஓ பூஜிக்கத் தகுந்த தாயே! எப்பொழுதும்
உன் பாதாரவிந்தங்களில் பணிந்துகொண்டு அந்த புண்ணிய
பலத்தால் பாபங்களை யொழித்து இறுதியில் “ஸாம்
ராஜ்யம்” என்ற ஸம்பத்தை அடையும்படி. கடாக்ஷித்து
அருக்தரஹிப்பாயாக.

यत्कटाक्षसमुपासनाविधिः सेवकस्य सकलार्थसम्पदः ।
संतनोति वचनाङ्गमानसैः त्वां मुरारिहृदयेश्वरीं भजे ॥ १७ ॥

17. யத்தகடாக்ஷஸமுபாஸநாக்ஷிபி:

ஸேவகஸ்ய ஸகலார்யுஸம்படி: |

ஸந்தநோதி வசநாங்கமாநஸை:

த்வாம் முராரிஹ்ருடியேஸ்வரீம் ஹஜே ||

यत्कटाक्षसमुपासनाविधि: எந்த தேவியின் கடைக்கண் நோக்கை நன்கு உபாவிப்பது என்ற கார்யம் **सेवकस्य** ஸேவிப்பவனுக்கு **सकलार्थसम्पद:** விரும்பப்படும் எல்லா ஸம் பத்துக்களையும் **संतनोति** விரிவாகக் கொடுக்கிறதோ (அவ் வித) **मुरारिहृदयेश्वरीं** முரணையழித்த பெருமானின் மார்பில் வீற்றிருந்து, அவர் மனதை வசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஈசுவரியான **त्वां** உன்னை **वचनाङ्गमानसै:** வாய், உடல் மனது, என்ற முக்கரணங்களாலும் **भजे** (ஒரே ஸமயத்தில்) சரண மடைந்து ஸேவிக்கிறேன்.

सरसिजनिलये सरोजहस्ते धवलतमांशुकगन्धमाल्यशोभे ।

भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मह्यम् ॥ १८ ॥

18. ஸரஸிஜநிலயே ஸரோஜஹஸ்தே

யவளதமாம்ஸுகஞ்ச்யமால்யஸோஹே |

ஹவதி ஹரிவல்லஹே மனோஜ்ஞே

த்ரிஹுவநஹூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் ||

सरसिजनिलये தாமரையில் வலிப்பவளே! **सरोजहस्ते** தாமரையைக் கையிலேந்தியவளே! **धवलतमांशुकगन्धमाल्यशोभे** வெண்ணிறமான ஆடை, பூச்சு, மாலைகளால் அழகுபெற்று விளங்குபவளே! **भगवति** ஆ அவித அஸாதாரண குணங்களமை யப்பெற்றவளே! **हरिवल्लभे** ஹரியின் காதலியே! **मनोज्ञे** மனதை ரமிக்கச் செய்பவளே (மனதின் ஆசயத்தை ஸாக்ஷி யாக நின்று அறிபவளே! **त्रिभुवनभूतिकरि** முவுலகிற்கும் ஐச்வர்யமளிப்பவளே! **मह्यं प्रसीद** என்னிடம் தயை கொள் வாயாக.

दिग्घस्तिभिः कनककुम्भमुखावसृष्ट-
स्वर्वाहिनीविमलचारुजलप्लुताङ्गीम् ।
प्रातर्नमामि जगतां जननीमशेष-
लोकाधिनाथगृहिणीममृताब्धिपुत्रीम् ॥ १९ ॥

19. ஐஸ்ந்திவிஃ கனககும்பமுபாவஸ்ருஷ்ட
ஸ்வார்வாஹிநீவிமலசாருஜலப்லுதாங்கீம் |
ப்ராதர்நமாமி ஜமதாம் ஜநநீமஸேஷ
லோகாபிநாயமுஹிணீமம்ருதாஹிபுத்ரீம் ||

दिग्घस्तिभिः திக்கஜங்களால் கனககுम्भ-தங்கக் குடங்
களின் முகாவசுர-வாயிலிலிருந்து விடப்பட்ட சுவர்ஹிநி
தேவலோகத்து நதியான கங்கையின் விமலசாருஜ-
ஸ்வச்சமான (ருசியுள்ள) புனிதமான தண்ணீரால் ப்லுதாங்கீம்
உடம்பில் ஸ்னானம் (அபிஷேகம்) செய்விக்கப்படுகிறவளும்
जगतां जननीं உலகங்களைப் பெற்றெடுத்த அன்னையும் அசேஷ-
लोकाधिनाथगृहिणीं எல்லா உலகங்களையும் காத்தருளும் பெரு
மாளின் மனையாளும் अमृताब्धिपुत्रीम् அம்ருதம் தோன்றிய
கடலிலிருந்து உதித்த பெண்மணியுமான மகாலக்ஷ்மீ தேவி
யை प्रातर्नमामि அதிகாலையிலெழுந்து வணங்குகிறேன்.

कमले कमलाक्षवल्लभे त्वं करुणापूरतरङ्गितैरपाङ्गैः ।

अवलोक्य मामकिञ्चनानां प्रथमं पात्रमकृत्रिमं दयायाः ॥ २० ॥

20. கமலே கமலாக்ஷவல்லஹே த்வம்
கருணாபூரதரங்ஹிதைரபாங்ஹைஃ |
அவலோகய மாமகிஞ்சநாநாம்
ப்ரபுமம் பாத்ரமக்ருத்ரீமம் டயாயாஃ ||

कमलाक्षवल्लभे செந்தாமரைக்கண்ணனின் காதலியே !
कमले லக்ஷ்மீ தேவியே ! त्वं நீ करुणापूरतरङ्गितैः கருணை
வெள்ளத்தின் அலைமோதுகின்ற அபாங்கை: கடைக்கண்களால்
अकिञ्चनानां प्रथमं ஏழ்மைத்தனம் நிரம்பியவர்களுக்குள்

முதலாவது ஸ்தானம்பெற்றவனும் **த்யாயா:** ச்ருணைக்கு
அகுவிம் பாவம் இயற்கையாகவே அமைந்த ஸத்பாத்திரமாகவு
முள்ள மா என்னை அவலோக்ய விழித்து நோக்குவாயாக.

स्तुवन्ति ये स्तुतिभिरमूभिरन्वहं त्रयीमयीं त्रिभुवनमातरं रमाम् ।
गुणाधिका गुरुतरभाग्यभागिनः भवन्ति ते भुवि बुधभाविताशयाः ॥

21. ஸ்துவந்தி யே ஸ்துதிவிரமூவிரன்வஹம்

த்ரயீமயீம் த்ரிஹுவநமாதரம் ரமாம் ।

முணயிகா முருதரவா ஹுஹாமிந:

ஹவந்தி தே ஹுவி ஹுயஹாவிதாஸயா: ॥

त्रयीमयीं மூன்று வேதஸ்வரூபினியாயும் **त्रिभुवनमातरं**
மூவுலகிற்கும் அன்னையும் ஆன **रमां** லக்ஷ்மீ தேவியை **अमूभि:**
இந்த **स्तुतिभि:** ஸ்தோத்ரங்களால் **अन्वहं** ஒவ்வொரு நாளும்
ये எவர்கள் **स्तुवन्ति** துதிக்கிறார்களோ **ते** அவர்கள் **भुवि** இம்
மானிட உலகில் **गुणाधिका:** நற்குணங்கள் நிரம்பியவர்களாக
வும் **गुरुधनभाग्यभागिनः** ஏராளமான பாக்யம் பெற்றவர்களாக
வும் **बुधभाविताशयाः** கலைஞர்களாலும் கொண்டாடப்படும்
ப்ரதி பாசக்தி வாய்ந்தவர்களாகவும் **भवन्ति** ஆகிறார்கள்.

• கருத்து:—இத்துதியை தினந்தோறும் காலை மாலைகளில்
விடாது உச்சரித்து அன்னையைத் தியானித்துத் துதிப்பவர்
கள் இவ்வுலகில் ஸகல பாக்கியம் நிரம்பியவர்களாய் ஸுக
மநுபவித்து இறுதியில் ஈசனிடத்தில் பக்தியைச் செலுத்தி,
ஞான மூர்த்தியின் ப்ரஸாதத்தால் முக்திக்குக் காரணமான
தத்வ ஞானமடைந்து அழிவற்ற ஆத்மாநந்தம் அநுபவித்துக்
களிக்கிறார்கள்.

॥ इति श्रीभत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
श्रीकनकधारास्तवः संपूर्णः ॥

ஸ்ரீ கணகதாரா ஸ்தவம் முற்றிற்று.

॥ शुभम् ॥

॥ श्री शीतलाष्टकम् ॥

ஸ்ரீ சீதலாஷ்டகம்

अस्य श्रीशीतलास्तोत्रस्य, महादेव ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, शीतला देवता, लक्ष्मोर्वीजम्, भवानी शक्तिः, सर्वविस्फोटकनिवृत्तये जपे विनियोगः ॥

அஸ்ய ஸ்ரீ ஸீதலாஸ்தோத்ரமஹாமந்த்ஸ்ரய மஹாஜேவ ருஷிஃ, அனுஷ்டுப மந்த்ரஃ, ஸீதலா ஜேவதா, லக்ஷ்மீர்வீஜம், ஹவானீ ஸக்திஃ, ஸர்வவிஸ்ஹோடக நிவிருத்தயே ஜபே விநியோகம் ॥

ईश्वर उवाच ऋषेण उवाच—पकवानं सोमं नृणां (உபதேசித்தார்)

वन्देऽहं शीतलां देवीं रासभस्यां दिगम्बराम् ।

मार्जनीकलशोपेतां शूर्पालङ्कृतमस्तकाम् ॥ २ ॥

1. வந்தேஹம் ஸீதலாம் ஜேவீம் ராஸஹஸ்யாம் ஹிமம்ஹராம். |
மார்ஜனீகலஸோபேதாம் ஸர்வபாலங்க்ருதமஸ்தகாம் ॥

ராசபஸ்யா கழுதையிலமர்ந்திருப்பவளும், டிமம்ஹரம் திசைகளை வந்திரமாகக் கொண்டவளும், மார்ஜனீகலஸோபேதா துட்பம், குடம் இவைகளோடு கூடியவளும், ஸூர்பாலங்க்ருதமஸ்தகா முறத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிரஸை உடையவளும் (முறத்தை சிரஸில் அலங்காரமாக வைத்திருப்பவளுமான) ஸீதலா தேவீ சீதலா தேவியை அஹம் வந்தே நான் வணங்குகின்றேன்.

கருத்து :—நித்யமான மந்திரங்களைக் கண்டு பிடித்து வெளிப்படுத்துபவர் ரிஷி என்பர். இம்மந்திரத்திற்கோ தேவர்களுள் சிறந்த மஹாதேவனுள் ஈசுவரனே ரிஷியாவர். ஆகவே எல்லா மந்திரங்களுக்கும் இது சிறந்தது.

குறிப்பு :—இந்த ச்லோகத்தில் சீதலா தேவியினது உருவம் நன்கு கூறப்பட்டது. தேவியின் வாஹனம் கழுதை. எங்கும் பரவியிருப்பதால் திசைகளையே ஆடையாகக் கொண்டவள். துடப்பத்தையும் குடத்தையும் கையிலேந்தி, முறத்தைத் தலையில் தரித்திருப்பவள்.

वन्देऽहं शीतलां देवीं सर्वरोगभयापहाम् ।

यामासाद्य निर्वर्तेत विस्फोटकभयं महत् ॥ २ ॥

2. வந்தே'ஹம் ஸீதலாம் டேவீம் ஸர்வரோமுஹயாபஹாம் |
யாமாஸாடிய நிவர்தேத விஸஹோடகஹயம் மஹத் ||

மஹத் மிகப் பெரியதான விஸஹோடகஹயம் வஸுஞ்சிரி என்பதால் ஏற்படுகிற பயமானது யா் எந்த தேவியை அஸாடிய அடைந்து (தேவியை தியானித்து இந்த மந்திரத்தை ஜெபிப்பவனுக்கு) நிவர்தேத அறவே அகன்றுவிடுமோ (அந்த) சர்வரோமுஹயாபஹாம் ஸகலவியாதியாலும் ஏற்பட்ட பயத்தை நீக்க வல்லவளான ஶீதலா தேவியை அஹ் வந்தே நான் வணங்குகின்றேன்.

கருத்து :—தேவியை த்யானித்து இம்மந்திரத்தை ஜபிக்கிறவனுக்கு பொதுவாக எல்லாவித வ்யாதியும் நீங்குவதோடு விசேஷமாக வசுஞ்சிரி என்ற கொடிய வியாதி எளிதில் நீங்கும்.

• शीतले शीतले चेति यो ब्रूयादाहपीडितः ।

विस्फोटकभयं घोरं क्षिप्रं तस्य प्रणश्यति ॥ ३ ॥

3. ஸீதலே ஸீதலே சேதி யோ ஸ்ருயாஹபீடிதஃ |

விஸ்ஹோடகஹயம் வோரம் க்ஷிப்ரம் தஸ்ய ப்ரணஸ்யதி ||

ய: யாதொருவன் ஹபீடித: தாபத்தால்பீடிக்கப்பட்டவனாக இருக்கும்சமயம் ஶீதலே ஶீதலே இதி சீதலாதேவியே! சீதலா தேவியே! என்று வ்யாத் சொல்வானோ தஸ்ய அவனுக்கு க்ஷிப்ரம் தாமதமின்றி வோரம் கடுமையான விஸஹோடகஹயம் வஸுஞ்சிரியினால் உண்டான பயம் ப்ரணஸ்யதி முழுவதும் நீங்கிவிடுகிறது.

கருத்து :—எவன் சீதலா என்ற நாமாவை உச்சரிக்கிறானோ அவனுடைய சாரீரத்தில் உஷ்ணத்தால் ஏற்படும் வியாதிகளையும் கடுமையான வசூரி பயத்தையும் சிக்கிரத்தில் குளிர்ந்த சுபாவமுள்ள தேவி அறவே அழித்துவிடுகிறாள்.

यस्त्वामुदकमध्ये तु धृत्वा पूजयते नरः ।

विस्फोटकभयं घोरं गृहे तस्य न जायते ॥ ४ ॥

4. யஸ்த்வாமுடகமயே து யுத்வா பூஜயதே நரஃ |

விஸ்ஹோடகஹயம் வோரம் ஸுதே தஸ்ய ந ஜாயதே ||

त्वां உன்னை உடகमध्ये ஜலத்தின் நடுவில் 'யுத்வா' வைத்து (ஆவாஹனம் செய்து) यः नरः எந்த மனிதன் पूजयते (இம் மந்திரத்தால்) பூஜிக்கிறானோ तस्य அவனுடைய गृहे तु வீட்டில்கூட घोरं विस्फोटकभयं வைஸ்டிரியால் ஏற்படும் கடுமையான பயம் न जायते உண்டாகிறதில்லை.

கருத்து :—ஜலத்தின் நடுவில் ஸ்ரீ சீதளாதேவியை ஆவாஹனம் செய்து த்யானித்துப் பூஜிப்பவன், தன் வீட்டிலேயே வையூரியின் கடுமையான பயம் நீங்கி குளிர்ச்சி ஏற்பட்டு சுகமடைகிறான். குளவி கொட்டுவதை நினைத்து அக்குளவியையே ஸதா நியானஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் புழுவும் குளவியாவதுபோல ஜலத்தின் நடுவில் தேவியைப் பூஜிப்பவன் தியானத்தையொட்டி ஜல மத்யத்திலிருப்பவனாகி குளிர்ந்த நிலையடைகிறான். இதுதான் உபநிடதங்களில் தத்க்ரது நியாயம் என்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

शीतले ज्वरदग्धस्य पूतिगन्धयुतस्य च ।

प्रनष्टचक्षुषः पुंसस्त्वामाहुर्जीवनौषधम् ॥ ५ ॥

5. ஸீதலே ஜ்வரதக்ஷுஷ்ய புதிமந்யயுதஸ்ய ச |

ப்ரநஸ்டசக்ஷுஷ்ய பும்ஸஸ்த்வாமாஹுர்ஜீவனௌஷடியம் ||

ज्वरदग्धस्य ஜ்வரதாபத்தால் எரிக்கப்பட்டவனோ பூதி-
गन्धयुतस्य கெட்ட மணம் வீசும் நிலைமையை யடைந்தவனோ
प्रनष्टचक्षुषः च கண்களை யிழந்தவனோ पुंसः (இவ்வித) மனித
னுக்கு சீதலே சீதலாதேவியே! त्वां உன்னை जीवनौषधं உயிர்
தரும் மருந்தாக आहुः சொல்கிறார்கள்.

கருத்து : -ஜ்வரத்தால் தபிக்கிறவனை குளிரச் செய்வ
தாலும், கெட்ட மணம் நிரம்பி, சீ ரத்தம் பெருகுகிறவனை
கொப்பளங்களை அகற்றி நல்ல மணம் உள்ளவனாக ஆக்கு
வதாலும், வைகுரி தாபத்தால் கண்ணிழந்தவனுக்குப் பார்க்
கும் சக்தியைக்கொடுத்து அனுக்ரஹிப்பதாலும் ஸ்ரீ சீதலா
தேவி உயிர்ப்பிக்கும் ஔடதமாக இருக்கிறாள்.

शीतले तनुजान् रोगान् नृणां हरसि दुस्त्यजान् ।

विस्फोटकविदीर्णानां त्वमेकाऽमृतवर्षिणी ॥ ६ ॥

6. ஸீதலே தனுஜாந்ரோமந் நுணாம் ஹரஸி உஸ்த்யஜான் |
விஸ்ஹோடகவிதீர்ணாம் த்வமேகாம்ருதவர்ஷிணி ||

• दुस्त्यजान् என்தில் விலக்க முடியாததும் तनुजान् சரீரத்
துடன் பிறந்ததுமான नृणां மனிதர்களுடைய रोगान् பீடை
களை शीतले சீதலாதேவியே! हरसि அகற்றுகிறாய். विस्फोट-
कविदीर्णानां வஸுஹிரிமினாஸ் ரணமேற்பட்டவர்களுக்கு त्वं एका
நீ ஒருத்தியே! अमृतवर्षिणी அம்ருத மழையைப் பொழி
கின்றாய்.

கருத்து : -ஸ்ரீ சீதலாதேவி நடுவில் ஏற்படுகிற வைகுரி
ரோகத்தின் தாபத்தை நீக்கிக் குளிரச்செய்கிறாள் என்று
மாத்திரமல்ல. பிறவியிலேயே கூடப் பிறந்தவைகளும் மற்ற
ஔடத மந்திரங்களால் பரிஹரிக்க முடியாதவைகளுமான
மற்ற ரோகங்களையும் நீக்கி மனிதர்களைக் களிக்கச் செய்
கிறாள். ஜீர்ணமாகி பலமிழந்தவர்களை அமிருத மழைபெய்து
பலவான்களாக்குகிறாள். தாபத்தால் காயம் மிகுந்தவர்களை

அமிருதபெருக்கால் புண்களை ஆற்றி தாபம் நீக்கிக் குளிரச் செய்கிறான். இவ்விதம் அனுக்ரஹம் செய்து காக்கும் தெய்வம் வேறு இல்லையானது பற்றி சீதலாதேவி நிகரற்றவள்.

गलगण्डग्रहा रोगा येचान्ये दारुणा नृणाम् ।

1त्वदनुध्यानमात्रेण शीतले यान्ति संक्षयम् ॥ ७ ॥

7. மலமண்வமுஹா ரோமா யேசாந்யே ஞாருண நூணம் |
த்வதுத்யுநாமாத்ரேண ஸீதலே யாந்தி ஸங்க்ஷயம் ||

நுணா மானிடர்களுடைய गलगण्डग्रहा रोगा: கண்டமாலை என்பதுமுதலான வியாதிகளும், दारुणा: கரேமான அந்யே யே च रोगा: மற்றுமுள்ள பலவியாதிகளும் शीतले சீதலா தேவியே ! त्वदनुध्यानमात्रेण உன்னை அனுஸந்தானம் செய்த மாத்திரத்திலேயே संक्षयं यान्ति அடியோடு நாசமடைகின்றன.

கருத்து :—கழுத்தைச் சுற்றிவரும் கண்டமாலை முதலிய ரோகங்களையும், மற்ற கட்டி உருவமாகக் கிளம்பும் கடுமையான பிணிகளையும், தன்னை த்யானித்த மாத்திரத்தாலேயும் இம்மந்த்ரஜபத்தாலேயும் அறவே ஒழித்து சுகந்தருகிறாள் சீதலாதேவி. மற்ற துதிகளில் பாதாரவிந்தத்தைப்பற்றிச் சொல்லாமல் சீதலா தேவியைப்பற்றியே சொல்லியிருப்பதால் இங்கு “अनुध्यान” என்ற பாடமே பொருத்தமானது. த்யான மாத்ரத்தில் ரோகங்கள் அறவே அழிகின்றன என்றதால், சீதலாதேவியின் ப்ரயத்னமில்லாமலே பிணிகள் பயந்து வெகுதூரம் ஓடி ஒளிவின்றன என்பது.

न मन्त्रं नौपधं तस्य पापरोगस्य विद्यते ।

त्वामेकां शीतले धात्रीं नान्यां पश्यामि देवताम् ॥ ८ ॥

8. ந மந்த்ரம் நௌஷ்டம் தஸ்ய பாபரோமஸு விஞுதே |

த்வாமேகாம் ஸீதலே யாத்ரீம் நான்யாம் பஸ்யாமி டேவதாம் ||

1 “ त्वदनुध्यानमात्रेण ” என்றும் பாடம்.

तस्य पापरोगस्य यावद्वருமறிந்த தீவினைப் பயனாகிய அந்த
பிடைக்கு मन्त्रं न (பரிஹாரமான) மந்திரமும் இல்லை.
न औषधं विद्यते மருந்துமில்லை. शीतले சீதலாதேவியே !
त्वां एकां ஒப்பற்ற உன்னையே धात्रीं செவிவித்தாயாக पश्यामि
அறிகின்றேன். अन्यां देवतां மற்ற எந்ததேவதையும் न पश्यामि
அறிவேன் இல்லை.

கருத்து:—தாய் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த பிறகு
செவிலித்தாய் அக்குழந்தையைப் பிணிகள் நீக்கி, தகுந்த
உணலுட்டி வளர்ப்பதுபோல, பிறந்த பிறகு உலகத்திலிருக்
கும் மானிடர்கள் யாவற்றையும், மணியமந்திர ஒளடதங்க
ளால் பரிஹாரஞ்செய்ய இயலாத பிணிகள் யாவற்றையும்
அவ்வப்போது நீக்கித்தகுந்த அமுத மழை பொழிந்து
வளர்ப்பவள் சீதலாதேவி யொருவளே.

मृणालतन्तुसदृशीं नाभिहन्मध्यसंस्थिताम् ।

यस्यां संचिन्तयेदेवि तस्य मृत्युर्न जायते ॥ ९ ॥

9. மருணாளத்தாஸஹ்ஸம் நானிஹுந்மயுஸம்ஸ்யிதாம் ।

யஸ்த்வாம் ஸஞ்சிந்தயேஷேவி தஸ்ய மருத்யுந் ஜாயதே ॥

•தொவ சீதலாதேவியே ! ம்ணாலதந்நு-சத்ரீ (வெண்மை
யில்) தாமரைத்தண்டு நூலையொத்தவளாகவும், நாபிஹ்ந்நத்ய-
ஸ்த்யிதா நாபிகமல, ஹ்நத்யசுமலங்களின் நடுவில் இருப்
பவளாகவும் த்வா உன்னை ய:ஸ்சிந்நயேத் யாதொருவன்நிலைத்த
மனதுடன் தியானிப்பானே தஸ அவநுக்கு ம்ருது: (அகால
மரணம் ந ஜாயதே ஏற்படுகிறதில்லை.

கருத்து:—உந்தி என்ற அவயவத்திலிருந்து ஹ்நத்ய
புண்டரீகம் வரையிலுள்ள நடுப்ரதேசத்தில் தாமரைத்
தண்டு நூல்போல குஷ்மமாக வீற்றிருப்பவளாக ஸ்ரீசீதலா
தேவியை த்யானிக்கவேண்டும். அகால மரணம் நீங்குவது
அதன் பயன்.

குறிப்பு:—சீர்கண்ட எட்டு ச்லோகங்கள் “சீதலாஷ்டகம்”
என்று கூறப்படும். இந்த ஒன்பதாவது ச்லோகம் அதன் பலச்சூதி.
ருபமானது. மின்னும் சில பலச்சூதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

अष्टकं शीतलादेव्या यो नरः प्रपठेत्सदा ।

विस्फोटकभयं घोरं गृहे तस्य न जायते ॥ १० ॥

10. அஷ்டகம் ஸீதலாடேவ்யா யோ நரஃ ப்ரபடேத்ஸதா |
விஸ்ஹோடகஹயம் வோரம் ஞுஹே தஸ்ய ந ஜாயதே ||

शीतलादेव्या: சீதலாதேவியினுடைய அஷ்டகத்தை (இந்த மந்திரபாகத்தை) சदा இடைவிடாது யோ நர: எந்த மனிதன் ப்ரபடேத் (உன்னை த்யானித்து) ஜபிக்கிறானோ தஸ்ய அவனுடைய गृहे வீட்டில் घोरं विस्फोटकभयं வருரியினால் உண்டாகிற பெரும்பயம் ந ஜாயதே உண்டாகிறதில்லை.

கருத்து :—பலச்ருதி உள்பட ஆயிரம் நாமாக்கள் ஸஹஸ்ரநாமம் என்று கூறப்படுவதுபோல பலச்ருதியான ஒன்பதாவது ச்லோகம் உள்பட சீதலாஷ்டகம் என்று இங்கு கூறப்படுகிறது. இதனால் அந்தந்த மந்த்ரங்கள் பலச்ருதியுடன் ஜபிக்கப்படவேண்டும். இல்லையேல் பலமளிப்பதாக ஆகாது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. “ப்ரபடேத்” என்று ப்ர உபஸர்க்கத்தால் “ஜபிப்பவன் பயம், ஜபத்தால் நீங்கும், தியானித்து ஜபிப்பதால் வீட்டிலுள்ளவர்கள் அனைவர்களின் பயம் நீங்கும்” என்பது.

श्रोतव्यं पठितव्यं च श्रद्धाभक्तिसमन्वितैः ।

उपसर्गविनाशाय परं स्वस्त्ययनं महत् ॥ ११ ॥

11. ஸ்ரோதவ்யம் படுதவ்யம் ச ஸ்ரடாஹக்திஸமன்விதை: |
உபஸர் ஹிநாஸாய பரம் ஸ்வஸ்த்யயனம் மஹத் ||

परं महत् மிகச் சிறப்புவாய்ந்ததும் **स्वस्त्ययनं** மங்கள மளிப்பதுமான (இந்த மந்திரமானது) **उपसर्गविनाशाय** எல்லா வித பிடைகளும் நீங்குவதற்காக **श्रद्धा भक्तिसमन्वितैः** ச்ரத்ததை பக்தி இவைகளோடு கூடி (அனைவராலும்) **श्रोतव्यं** ச்ரவணம் செய்யத் தகுந்தது **पठितव्यं** படனமும் செய்யத்தக்கது.

கருத்து :—கஷ்டங்களை நீக்கிச் சிறந்த கேஷமத்தை யளிப்பது இத்துதி. பிணியால் வருந்துகிறவர்கள் இம்மந் திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும், ஜபிக்கச் சக்தியற்றவர்கள், பிறரை ஜபிக்கச்செய்துச் சுவரணம் செய்யவேண்டும். ஜபிப்ப வர்களுக்கு பக்தியும் ச்ரத்தையும் இருக்கவேண்டியது முக்யம்.

குறிப்பு—परं स्वस्ति மோக்ஷஹகத்தையும் அருளிக் களிக்கச் செய்யவல்லமையுள்ளது இம்மந்திரம்.

शीतले त्वं जगन्माता शीतले त्वं जगत्पिता ।

शीतले त्वं जगद्धात्री शीतलायै नमो नमः ॥ १२ ॥

12. ஸீதலே த்வம் ஜமன்மாதா ஸீதலே த்வம் ஜமத்பிதா |

ஸீதலே த்வம் ஜமஜாத்ரீ ஸீதலாயை நமோ நமஃ ||

शीतले सीतलादेविये ! त्वं जगन्माता नैये उलकत् தன்னை. शीतले सीतलादेविये ! त्वं जगत्पिता नैये उलकத் தந்தை. शीतले सीतलादेविये ! त्वं जगद्धात्री नैये उलकத் தின் செவிலித்தாய். शीतलायै नमो नमः (அந்த)சீதலா தேவிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

கருத்து :—தாவர ஜங்கமம் என்று வழங்கப்படும் ப்ராணீவர்க்கங்களுக்கு சீதலாதேவியே அன்னையும் தந்தையும் செவிலித்தாயுமாவள். குளிர்ந்த முகம்படைத்து முவ் வடிவமாயுள்ள அந்த சீதலாதேவியை அடிக்கடி வணங்கு கிறேன்.

रासभो गर्दभश्चैव खरो वैशाखनन्दनः ।

शीतलायाहनश्चैव दूर्वाकन्दनिकुन्तनः ॥ १३ ॥

एतानि खरनामानि शीतलाग्रे तु यः पठेत् ।

तस्य गेहे शिशूनां च शीतलारुड् न जायते ॥ १४ ॥

13. ராஸஹோ ஸ்ரீமஹஸ்சைவ உரோ வையாஹநந்நஃ |

ஸீதலாவாஹநஸ்சைவ உரோவாகந்நநிக்ருந்தனஃ ||

14. ஏதாநி உரநாமாநி ஸீதலாஹே து யஃ படுத் |

தஸ்ய ஹேஹே ஸிஸ-குனம் ச ஸீதலாருங் ந ஜாயதே ||

रासभः रासभः गर्दभः कर्तपः खरः कर्ः वैशाखनन्दनः
வைசாகநந்தன: சீதலாவாஹன: சீதலாஷ்டகம்
தூர்வாகநந்தநிக்ருந்தன: एतानि खरनामानि என்ற இந்த(சீதலா
தேவியின் வாஹனமான) கழுதையின் நாமாக்களை சீதலாஷ்ட
சீதலாதேவியின் முன்னிலையில் यः तु पठेत् எவன் சொல்
வானோ तस्य अवनुद्वेय गेहे வீட்டில் शिशूनां च குழந்தை
களுக்கும் शीतला रुक् (குளிர் ஜ்வரம் (ஜன்னி முதலான
வியாதி) न जायते உண்டாகிறதில்லை.

கருத்து :—சீதலாதேவியின் வாஹனம் கழுதை. பரி
வார தேவதைகளின் ப்ரஸாதம்போல வாஹனத்தின்ப்ரஸா
தமும், சீக்கிரம் வந்து அநுக்ரஹிப்பதற்கு அவச்யமான
தால் வாஹனஸ்துதியாக ஆறு நாமாக்கள் கூறப்படுகி
றன். பிறகு “குழந்தைகளுக்கும் வீட்டிலுள்ளவர்களுக்
கும் பிணரிடங்குகிறது” என்று பலச்ருதி கூறப்படுகிறது.

शीतलाष्टकमेवेदं न देयं यस्य कस्यचित् ।

दातव्यं च सदा तस्मै श्रद्धाभक्तियुताय वै ॥ १५ ॥

15. சீதலாஷ்டகமேவேதம் ந தேயம் யஸ்ய கஸ்யசித் ।

தாதவ்யம் ச சடா தஸ்மை ஸ்ரடாஹக்தியுதாய வை ॥

इदं शीतलाष्टकम् இந்தப் (புனிதமான) சீதலாஷ்டகம்
என்ற மந்திரத்தை यस्य कस्यचित् முன்பின் அறியப்பட்டாத
வனுக்கு नैव देयं உபதேசிக்கவே கூடாது. सदा श्रद्धा-
भक्तियुताय तस्मै वै எப்பொழுதும் ச்ரத்தை பக்தி இவைக
ளோடுகூடியவனுக்கே दातव्यं உபதேசிக்கவேண்டும்.

கருத்து :—“नामक्ताय कदाचन” என்றபடி பக்தியில்லாது
தகாதவனுக்கு இம்மந்திரத்தைச் சொல்வதும், பக்தி ச்ரத்தை
நிரம்பி வீரும்புகிறவனுக்குச் சொல்லாமல் ஒளிப்பதும்
கூடாது.

॥ श्री शीतलाष्टकं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ சீதலாஷ்டகம் முற்றுப்பெற்றது.

॥ श्री कामाक्षीस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ கா மா க்ஷீ ஸ் தே தா த்தி ர ம்

காञ்நீபுரரத்னக்ஷணலஸ்தேயூரஹரோஜ்வலா
காஷ்மீராருணக்ஞ்சுகாञ்நிதகுசா கஸ்தூரிகாஞ்சிதாமி ।
கஹாராञ்நிதஹஸ்தயுக்மலஸிதா காருணக்ஷோலினி
காமாட்சி கலயாமி கல்பலதிகா காञ்நிபுரிதேவதாமி ॥ १ ॥

1, காஞ்சிநூபுரரத்னக்ஷணலஸ்தேயூரஹரோஜ்வலாம்,
காஷ்மீராருணக்ஞ்சுகாஞ்சிதகுசாம் கஸ்தூரிகாஞ்சிதாம் ।
கல்ஹாராஞ்சிதஹஸ்தயுக்மலஸிதாம் காருண்யகல்லோலினிம்
காமாக்ஷிம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரிதேவதாம் ॥

காञ்நீபுர-ரத்னக்ஷண-லஸ்தேயூ-ஹரோஜ்வலா ஒட்டியானம்,
பாதக்கிலம்பு, ரத்னங்க ளிழைத்த கைவளைகள், ஒளிக்கின்ற
தோள்வளைகள், முத்தாரம் இவைகளால் ப்ரகாசிப்பவளும்,
காஷ்மீராருண-க்ஞ்சுகாञ்நித குசா குங்குமம்போல சிவந்த ரவித்
கையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்தனங்களை உடையவளும்,
கஸ்தூரிகாஞ்சிதா கஸ்தூரிக் குழம்பால் பூசப்பட்டவளும்,
கஹாராञ்நித-ஹஸ்தயுக்ம லஸிதா இரு கைகளிலும் செங்கழுநீர்
புஷ்பங்களை ஏந்திக்கொண்டு விளங்குபவளும், காருணக்ஷோ-
லினி கருணையாகிய அலைமோதும் கடல் போன்றவளும்,
கல்பலதிகா கற்பகக்கொடி போன்றவளும், காञ்நிபுரிதேவதா
காஞ்சிமா நகரத்து அதிஷ்டான தேவதையுமான காமாட்சி
(கடாக்ஷ மாத்நிதத்திலே பக்தர்களின் விருப்பத்தை நிறை
வேற்றும்) காமாக்ஷி தேவியை கலயாமி த்யானிக்கின்றேன்.

காமாராதிமன:ப்ரியா கமலभूसेव्यां रमाराधितां
कन्दर्पाधिकदर्पदानविलसत्सौन्दर्यदीपाङ्कुराम् ।
कीरालापविनोदिनीं भगवतीं काम्यप्रदानव्रतां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ २ ॥

2. காமாராதிமன:ப்ரியாம் கமலभूसेव्याம் ரமாராபிதாம்
கந்தர்பாயிகதர்ப்பதானவிலஸத்ஸௌந்தர்யதீபாங்குராம் |
கிராலாபவினோதீநிம் ஹவதிம் காமயப்ரதாரநவ்ரதாம்
காமாட்சிம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரிதேவதாம் ||

காமாராதி மன:ப்ரியா மாரணை வென்றவனுடைய மனதிற
கும் ப்ரியமானவளும், கமலभूसेव्या தாமரையினின்று பிறந்த
ப்ரம்மனால் ஸைவிக்கத் தகுந்தவளும், रमाराधिता லக்ஷ்மியி
னால் பூஜிக்கப்படுகிறவளும், कन्दर्पाधिकदर्प-दान-विलसत्सौन्दर्य-
दीपाङ्कुरा மன்மதனுக்கும் அதிகமான கொழுப்பைக்
கொடுத்து விளங்குகிற அழகாகிய விளக்கின் முனை (சுடர்)
போல் ப்ரகாசிப்பவளும், कीरालापविनोदिनी கிரியோடு பேசு
வதில் ஆவல் கொண்டவளும், கிரிபோல் பேசுவதால்,
ஆனந்த மளிப்பவளும், भगवती எல்லாவித ஐச்வர்யம் பெற்ற
வளும் काम्यप्रदानव्रता பக்தர்களின் இஷ்டத்தை நிறைவேற்று
வதில்நியமம் கொண்டவளும், [कल्पलतिका-कलयामि] சுற்
பகக்கொடி போன்றவளும், काञ्चीमा நகரத்து தேவதையு
மான காமாட்சியை த்யானம் செய்கின்றேன்.

कादम्बप्रमदां विलासगमनां कल्याणकाञ्चीरवां
कल्याणाचलपादपीठलसितां कान्त्या स्फुरन्तीं शुभाम् ।
कल्याणाचलकामुकप्रियतमां कादम्बमालाश्रयां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ ३ ॥

3. காடம்ப்ரமதாம் விலாஸமநாம் கல்யாணகாஞ்சிரவாம்
கல்யாணாலபாடபீடலஸிதாம் காந்த்யா ஸ்ஹுரந்திம் ஸுஹாம்
கல்யாணாலகாமுகப்ரியதாம் காடம்ப்ரமாலாஸ்யாம்
காமாட்சிம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரிதேவதாம் ||

காத்ஸ்வரமதா கதம்ப புஷ்பத்தின் மதுவை பானம் செய்து
மதம் நிரம்பியவளும், விலாசமனா அழகிய நடையையுடைய
வளும், கலாநகராச்சரிவா மங்களத்தைச் சொல்லுகிற ஒட்டியா
னத்தின் சப்தத்தை உடையவளும், கலாநகரவாழ்விடமிடமிட
மங்களத்திற்கு இருப்பிடமான மலையை (கலையகிரியை) பாது
கையாகக் கொண்டு ப்ரகாசிப்பவளும், காலாது சூழ்ந்து
தேவ ஒளியால் மங்களத்தை யளிக்கும் வடிவமாக விளங்கு
கிறவளும், கலாநகர-காமுக்-பிரயதா ஸகல மங்களத்தைக்
கொடுக்கின்ற மேருவை வில்லாகக் கொண்ட சிவனது
காதலியும், காத்ஸ்வரமதா கதம்பமலையை அணிந்தவளும்,
கலாநகர-கலாமி ॥

கருத்து :—தேவி தன் ஒட்டியாணத்திலுள்ள சலங்
கைகளுடைய சப்தத்தின் வாயிலாக பக்தர்களுக்கு அபயம்,
“எங்கும் மங்களம் பொங்குக ” என்பதைச் சொல்லுகிறாள்
போலும். பெயரினாலேயே மங்களத்தை யளிக்கும் சிவனது
(சிவம், மங்களம்) வாஸஸ்தானமானதால் கலையகிரியை
யும், தேவதைகளுக் கிருப்பிடமானதால் ஸ்வர்ணமயமான
மேருவையும் கலாநகர என்று சொல்லி யிருக்கிறாள்.

गन्धर्वाभिरसिद्धचारणवधूध्यानापदानाञ्चितां
गौरीं कुङ्कुमपङ्कपङ्कितकुचद्वन्द्वाभिरामां शुभाम् ।
गम्भीरसितविभ्रमाञ्चितमुखीं गङ्गाधरालिङ्गितां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ ४ ॥

4. மந்தர்வாமரஸிஷ்டசாரணவதூத்யானாபதானாஞ்சிதாம்
மௌரிம் குங்குமபங்கபங்கிதகுசுசுந்தராவிராமாம் ஸுபாம் |
மம்மீரஸிதவிஹ்ரமாஞ்சிதமுகீம் மம்மாபராவிந்திதாம்
காமாட்சிம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரிதேவதாம் ॥

गन्धर्वाभिर-सिद्ध-चारणवधूध्यानापदानाञ्चितां கந்தர்வ, தேவ,
வித்த, சாரண என்ற தேவமந்தர்களுடைய த்யா

னத்திற்கும் விஷயமான சரித்திரங்களை யுடையவளும், **गौरी**
சுத்த ஸத்வரூபியும், **कुङ्कुमपङ्कपङ्कित-कुचद्वन्द्वाभिरामां** குங்குமக்
குழம்பால் பூசப்பட்ட இரு ஸ்தனங்களால் அழகு பெற்ற
வளும், **शुभां** மங்களரூபியும், **गम्भीरसितविभ्रमाञ्चितमुखीं**
கௌரவம் பெற்ற புன்முறுவலின் விப்ரமத்தால் எழில்
பெற்ற முகமுடையவளும், **गङ्गाधरालिङ्गितां** கங்கையை முடியி
லணிந்த சிவனால் ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளப்பட்ட
வளும், **कल्पलतिकां—कलयामि** ॥

கருத்து :—தேவ ஸ்திரிகள், அம்ருதபானம் செய்த
பர்த்தா முதலான ஸகல பாக்யம் பெற்றிருந்தும் அதை நிலை
யுற்றதாகச் செய்வதற்கு அவர்களும் தேவியை துதிக்கின்ற
னர். கங்கா என்பவளை முடியில் அணிந்தும் தேவியையே
தழுவுகிறார். அந்தோ தேவியினது ஸௌபாக்யத்தின்
பெருமை!

विष्णुब्रह्ममुखामरेन्द्रपरिपत्कोटीरपीठस्थलां
लाक्षारञ्जितपादपद्मयुगलां राकेन्दुविम्बाननाम् ।
वेदान्तागमवेदवेद्यचरितां विद्वज्जनैरावृतां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ ५ ॥

5. விஷ்ணு **ब्रह्म** மும்முவாமரேந் **कु** பரிஷக் கோடரபீ⁰ஸ்த்ரஸ்தலாம்
லாக்ஷாரஞ்ஜிதபாடபத்மயுகளாம் ராகேந்⁰டுவிம்⁰வானனாம் ।
வேடாந்தா⁰ மமவே⁰டிவே⁰டிசரிதாம் வி⁰வ்ஜ்ஜநைராவ்ருதாம்
காமாட்சி⁰ம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரீ⁰டிவதாம் ॥

विष्णु-ब्रह्म-मुखामरेन्द्र-परिपत्-कोटीर-पीठस्थलां விஷ்ணு
ப்ரும்மா முதலான அமரக்கூட்டத்தின் கிரீடங்களை (தனது)
பாதபீடமாகப் பெற்றவளும், **लाक्षारञ्जितपादपद्मयुगलां** செம்

பஞ்சக் குழம்பினால் செம்மையைப் பெற்ற இரு திருவடித் தாமரையை யுடையவளும், ராகேन्दுவிஸ்வானாப் பெளரணமி சந்திரனது வடிவத்தை யொத்த முகமண்டலத்தை யுடையவளும், வேदान्तागमवेदवेद्यचरिताம் வேதம் வேதாந்தம் ஆகமம் முதலான சாஸ்திரங்களால் அறியக்கூடிய சரித்திரம் பெற்றவளும், विद्वज्जनैरावृतां ஞானிகளால் சூழப்பெற்றவளும், कल्पलतिकां—கலயாமி ॥

माकन्दद्रुममूलदेशमहिते माणिक्यसिंहासने
दिव्यां दीपितहेमकान्तिविलसद्वस्त्रावृतां तां शुभाम् ।
दिव्याकल्पितदिव्यदेहभरितां दृष्टिप्रमोदान्वितां
कामाक्षीं कलयाமி कल्पलतिकां काञ्चीपुरोदेवताम् ॥ ६ ॥

6. மாகந்ட்ருமமூலதேசமஹிதே மாணிக்யஸிம்ஹாஸனே
விய்யாம் தீபிதஹேமகாந்திவிலஸ உஸ்த்ராவ்ருதாம் தாம் ஸு-
பாம் ।
விய்யாகல்பிதவியதேஹஹரிதாம் ட்ருஷ்டிப்ரமோடாந்விதாம்
காமாட்சிம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரிதேவதாம் ॥

மாக்கந்ட்ரும-மூலதேச-மஹிதே மாமரத்தின் அடியில் ப்ரகாசிக்
கின்ற, மாணிக்யஸிம்ஹாஸனே ரத்னங்களால் இழைக்கப்பெற்ற
சிங்காதனத்தில் டிவ்யா அமர்ந்து ப்ரகாசிப்பவளும், தீபிதஹே-
மகாந்திவிலசவ்ஸ்த்ராவுதா் காய்ச்சப்பட்ட பொன்னின் காந்தியை
யுடைய மஞ்சளாடை தரித்தவளும், தா் शुभा் எல்லோருக்கும்
மங்கள மூர்த்தியாகி அபூர்வமாக விளங்குபவளும், டிவ்யாக-
ல்பிதவியதேஹ்ஹரிதா் தேவமாந்தர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
அழகிய மேனியுள்ளவளும், दृष्टिप्रमोदान्वितां கடாட்சுமாந்
திரத்தில் அதிக ஆனந்தத்தை யளிப்பவளும், कल्पलतिकां—
கலயாமி ॥

ஆதாராடிசமஸ்தச்சநிலயாம் அயந்த்ரூந்யாமுமாம்
அகாஷாடிசமஸ்தபூதநிவஹாகாராமசோபாதிமகாம் ।
யோகிந்நிரபி யோகினிசதகணைராராதிதாமஸ்திகா
காமாட்சி கலயாமி கல்பலதிகா காஞ்சிபுரிதேவதாம் ॥ 7 ॥

7. ஆயாசாதி ஸமஸ்தசக்ரநிலயாம் ஆடிந்த்ரூந்யாமுமாம்
ஆகாசாதி ஸமஸ்தவஹாகாராமஸோஷாத்மிகாம் ।
யோகிந்த்ரூபி யோகினிசதகணைராராதிதாமஸ்திகாம்
காமாட்சி கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரிதேவதாம் ॥

ஆதாராடிசமஸ்தச்சநிலயா முலாதாரம் முதலிய ஆறு
சக்ரங்களை யுமிருப்பிடமாகக் கொண்டவளும், அயந்த்ரூந்யா
ஆதி (உத்பத்தி) அந்தம் (அழிவு) என்பது அற்றவளும்,
உமா ப்ரும்மவித்யா ரூபினியும், அகாஷாடிசமஸ்தபூதநிவஹாகாரா
ஆகாயம் முதலான பஞ்ச பூதங்களின் கூட்டத்தை உருவ
மாகக் கொண்டவளும், அசோபாதிமகா (அதனால் உண்டாகிய)
தாவரஜங்கம ரூபமாயிருப்பவளும், யோகிந்நி: சிறந்த யோகிக
ளாலும், யோகினிசதகணை: நூற்றுக் கணக்கான யோகினி
கணங்களாலும், அராதிதா திபானித்து ஸேவிக்கப்படுகிற
வளும், அஸ்திகா ஜகன்மாதாவும், கல்பலதிகா—கலயாமி ॥

ஹீகாரபணவாதிமகா ப்ரணமதா த்ரிதானவித்யாமி
ஐஃ ஹீ சௌ ரூசிமந்நமூர்திநிவஹாகாராமசோபாதிமகாம் ।
வ்ரஹானந்நரஸானுபூதிமஹதா வ்ரஹாப்ரயோதிநிம
காமாட்சி கலயாமி கல்பலதிகா காஞ்சிபுரிதேவதாம் ॥ 8 ॥

8. ஹீகாரபணவாதிமகாம் ப்ரணமதாம் த்ரிதானவித்யாமி
ஐஃ ஹீ சௌ ரூசிமந்நமூர்திநிவஹாகாராமஸோஷாத்மிகாம் ।
ஸ்ரஹ்மநாந்நரஸானுபூதிமஹதாம் ஸ்ரஹ்மப்ரியம்வாதிநிம்
காமாட்சி கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரிதேவதாம் ॥

ஹீக்ஷரப்ரணவாत्मிகாं ஓங்கார ரூபமாயும் ஹ்ரீம் ரூபமாயும் இருப்பவளும், ப்ரணமதாं மந்திரத்தை அனுஸந்தானம் செய்து அடி பணிபவர்களுக்கு ஶ்ரீதானவிद्याமयीं ஸகல செல்வத்தை அளிக்கவல்லவளான ஸ்ரீ வித்யாரூபினியும், ெக் க்ளீ சௌ ஜம் க்ளீம், ஸௌம் ஹவிமந்ரமூர்திநிவ்ஹாகாராं (என்று) காந்திவாயந்த மந்திரங்களின் அமைப்பை தன் உருவமாகக்கொண்டவளும் அஸௌபாत्मிகாं ஸர்வஜகத்ரூபினியும், ब्रह्मानन्दरसानुभूतिमहितां ப்ரும்மானந்தத்தின் ரஸானுபவத்தால் மஹிமை பெற்றிருப்பவளும், ப்ரும்மானந்த அனுபவமாகிய மஹிமை பெற்றவளும், ब्रह्मप्रियंवादिनीं ப்ரியத்தை சொல்வதில் வேதத்தை யொத்திருப்பவளும், कल्पलतिकां—கலயாமி ॥

सिद्धानन्दजनस्य चिन्मयसुखाकारां महायोगिनीं
मायांविश्वविमोहिनीं मधुमतीध्येयां शुभां ब्राह्मणीम् ।

ध्येयां किन्नरसिद्धचारणवद्ध्येयां सदा योगिभिः

कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चोपुरीदेवताम् ॥ ९ ॥

9. விஜ்ஞானந்தஜனஸ்ய சிந்மயஸுஹாகாராம் மஹாயோகினிம்
மாயாம் விஸ்வவிமோஹினிம் மதுமதியேயாம் ஸுஹாம்
• ஶ்ராவஹ்மணீம் |
யோகியாம் கின்னரஸிஹ்சாரணவத்யேயாம் ஸஹ யோ-
கியாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சுபுரீதேவதாம் ॥

सिद्धानन्दजनस्य நிலைபெற்ற ஜனந்தத்தை யனுபவிக்கின்ற ஞானிக்கு சிந்மயஸுஹாகாராं தத்வஞான வடிவாயும், வித்ய ஸக ரூபமாகவும் தோன்றுபவளும், महायोगिनीं சிறந்த யோகம் பெற்றவளாக யிருந்துகொண்டு யோகிभिः ஹ்யேயாं யோகிகளுடைய த்யானத்திற்கு விஷயமானவளும், मायां மாயா ரூபமாக (இருந்து) विश्वविमोहिनीं உலகனைத்தும் மோஹிக்கச் செய்பவளும், मधुमतीध्येयां இனிமையான

வாக்குகளால் புகழப்படுகிறவனும், शुभां ब्राह्मणीं ஸர்வ மங்களத்தையும் கொடுக்கும் பரபூரண ரூபினியும், மங்கள ரூபமாய் ப்ரும்மானந்தத்தில் மூழ்கி இருப்பவனும், सदा किन्नरसिद्धचारणवधूयेयां இடைவிடாது கின்னர, வித்த, சாரண ஸ்திரீகளால் புகழப்படுகிறவனும் கல்பலதிகா—
கலமாயி ||

कामारिकामां कमलासनस्थां काम्यप्रदां कङ्कणभूपहस्ताम् ।
काञ्चीनिवासां कनकप्रभासां कामाक्षिदेवीं कलयामि चित्ते ॥१०॥

10. காமாரிகாமாம் கமலாஸனஸ்தாம்
காம்யப்ரஹாம் கங்கணஹ-ஹஸ்தாம் |
காஞ்சிநிவாஸாம் கனகப்ரஹாஸாம்
காமாஷிதேவீம் கலயாமி சித்தே ||

காமாரிகாமா் மாரணை வென்ற மஹேச்வரனையும் மயங்கச் செய்தவனும், கமலாஸனஸ்தா் (சக்ரங்கள் என்ற) தாமரையில் வீற்றிருப்பவனும், காம்யப்ரதா் விரும்பிய வரனை யளிப்பவனும், கங்கணபூஹஸ்தா் கைகளில் வளைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனும், கனகப்ரபாஸா் செம்பொன்னிறமானவனும், காஞ்சிநிவாஸா் காஞ்சியில் குடி கொண்டிருப்பவளுமான காமாஷிதேவீம் ஸ்ரீ காமாஷி தேவியை சித்தே மனதில் கலயாமி தியானிக்கின்றேன்.

॥ इति श्रीमद्रौढभक्तविरचितं कामाक्षीस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

ஸ்ரீ காமாஷி ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று.

॥ शुभम् ॥

ஆஸ்திகர்கள் அனைவரையும் வைதிக ட்மார்க்கத்தில் பற்றுடைய வர்களாயும் பகவானிடத்து பக்தி மிகுந்தவர்களாயும் சிரத்தையுடைய வர்களாயும் செய்வதற்கு அனுசூனமாக, நமது ஸ்ரீ காமகோடி டீடாதி பதிகள் ஐகக்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம் என்ற ஸ்தாபனம் ஒன்று இவ்வாண்டிலே தொடங்கப் பெற்றுள்ளது யாவரும் அறிந்ததே.

ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் சில ஆண்டுகளாக ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணத்தை எல்லோரும் பிரதிதினம் செய்துவரவேண்டுமென்று ஆஜ்ஞைசெய்து வருகிறார்கள். அதன்படி பாராயணஞ் செய்து, ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தை மனப்பாடமாக்கிக் கொண்டவர்கள் “மேலே என்ன செய்வது?” என்று ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் ஆஜ்ஞையிட வேண்டும் என்றபோது, ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் உபதேசித்ததாவது :

“ஸஹஸ்ரநாம பாராயணத்தால் உங்களுக்கு வாக் சுத்தியும் ஈச்வர கிருபையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றோடு சிறிது தேவ பாஷா ஞானமும் ஏற்பட்டால், மேற்கொண்டு புன்ய தூல்களைப் பார்த்து நற்கதி யடைய னெளகர்யமாக இருக்கும். அதற்குப் பண்டிதர்கள் அகப்படாத இடங்களில், தமிழிலே பதவுரை பொழிப்புரைகள் எழுதப்பெற்றதாய்க் கோசஸ்தானத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் பஜ கோவிந்தம் என்னும் தூலைத் தாமாகவே அர்த்தத்துடன் பாடமாக வாசித்து நெட்டுருச் செய்யவேண்டும். ‘பஜ கோவிந்தம்’ முடிந்த பிறகு, கோசஸ்தானத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் ஸதாசிவ ப்ரம் மேந்திராள் ஸ்தோத்திர புஸ்தகத்தை அவ்விதமே பாடம் செய்ய வேண்டும். அதனை அடுத்து, லோஷ்ட தேவருடைய தீனாக்ரந்தனம் என்னும் புஸ்தகத்தை அவ்விதமே பாடம் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பிறகு, ஆதி ஆசார்ய ஸ்வாமிகளுடைய விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பாடம் செய்யவேண்டும். அதற்கும் பிறகு அநேக மாய்ப் பாதி வ்யுத்தபத்தி ஏற்பட்டுவிடுமாதலால், ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தைப் படித்து அதன் பொருளை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.”

—காமகோடி, 1—10—’43.

இதற்குமேல், கோசஸ்தானத்திலிருந்து வெளியிடும் புதி. புத்தசங்களை யும் அப்போதைக்கப்போது தருகித்து அர்த்தத்துடன் பாடம் செய்து, நலம் அடையவேண்டியதைப்பற்றி அதிகம் சொல்லவும் வேண்டுமா?

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம், கும்பகோணம்.